11 2010

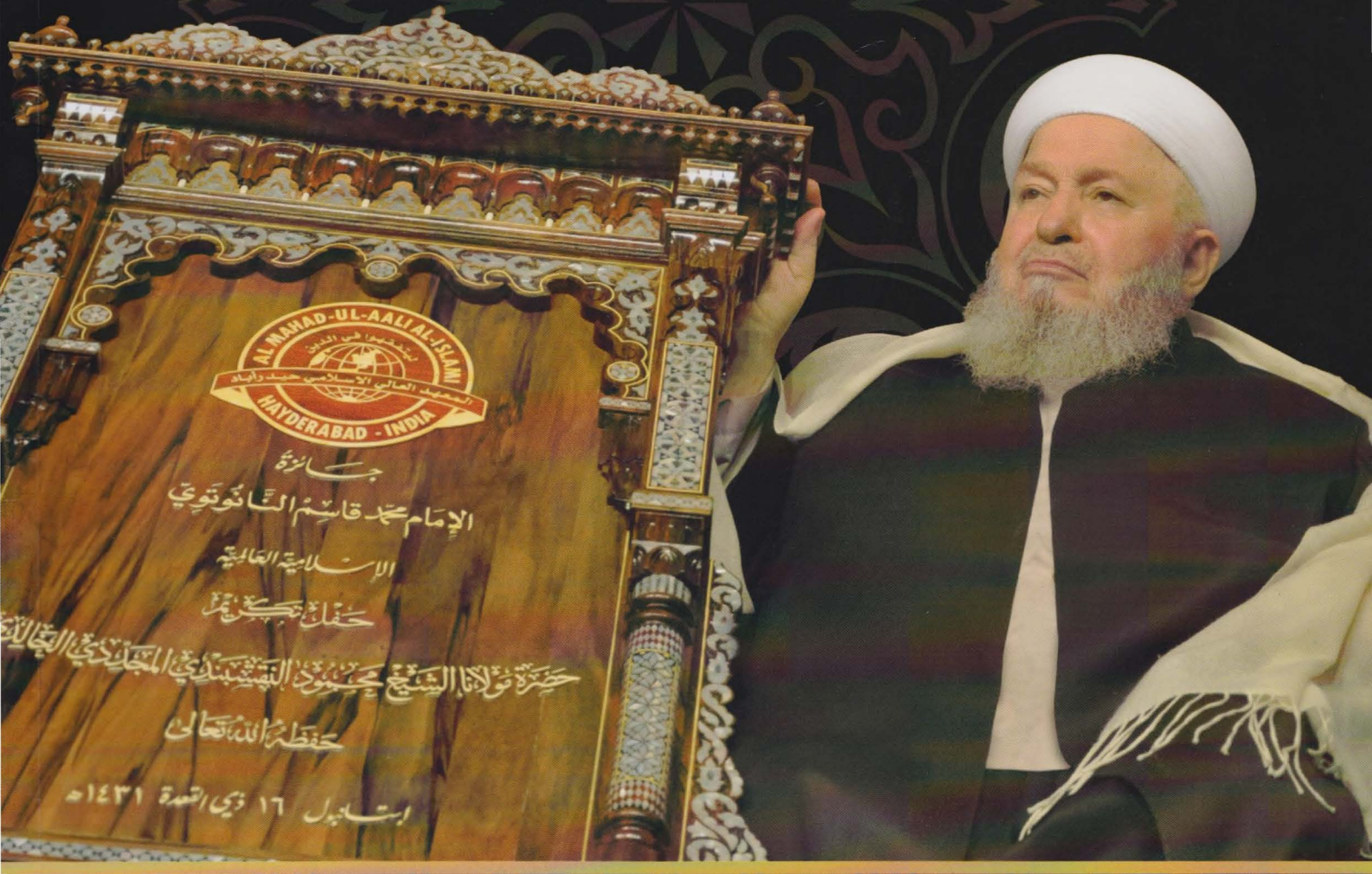
Kasr-ı Arifan®

9 771307 790000

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NE
İSLÂM'A ÜSTÜN HİZMET ÖDÜLÜ TAKDÎM MERÂSİMİNDE KONUŞAN LÜBNAN / AKKÂR MÜFTÜSÜ ÜSÂME ER-RİFÂ'Î HAZRETLERİ KIRK KÜSUR ÜLKEDEN İŞTİRÂK EDEN ÂLİMLER ADINA YAPTIĞI KONUŞMASINDA:

"MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ HİCRÎ TAKVİME GÖRE 15. ASRIN, MÎLÂDÎ TAKVİME GÖRE DE 21. ASRIN MÜCEDDİDİDİR" DİYE ÎLÂNDA BULUNDU

20 CÜBBELİ AHMET HOCA'NIN YENİ ŞAFAK GAZETESİNİN İFTİRASINA CEVAP VERMEK İÇİN DÜZENLEDİĞİ BASIN TOPLANTISI

24 MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ SEKSEN ÜÇ HÂFIZA VE KIRK DÖRT HOCA EFENDİ'YE İCÂZETLERİNİN TAKDİM EDİLECEĞİ MERÂSİME İŞTİRÂK ETTİLER

Kasr-ı Ârifan Dergisi - Yıl: 3 Sayı: 38 / Kasım 2010 Fiyat: 6,-TL (KDV Dahil) - www.arifandergisi.com - ISSN: 1307-7902

Geçen ay Türkiye ayağını Marifet derneği'nin oluşturduğu, Hindistan Hyderabad Al Mahad-ul Aaali Al-İslam Üniversitesi tarafından düzenlenen alimler toplantısı, her ne kadar üzerine gölge düşürülmek istense de, elhamdülillah muhteşem bir organizasyonla gerçekleştirildi.

42 ülkeden davet edilen 350 kadar alim en güzel şekilde ağırlandı, misafir edildi, ilmî tebliğler sunuldu ve 24 Ekim Pazar günü akşamı, organizasyonun final bölümü olan ödül töreninde ise, dünya çapındaki İslam alimleri ittifakla "Uluslararası İnsanlığa Üstün Hizmet Ödülü"nü Efendi Hazretlerimize takdim ettiler. Daha sonra da en güzel şekilde uğurlanarak, maddi ve manevi bereketler bırakarak memnun bir şekilde ülkelerine döndüler. Temenni ediyoruz ki bu ictimaların devamı gelir ve her ne kadar fincancı katırları ürkse de, Ehli Sünnetin sesi daha güçlü bir şekilde duyulur.

Sizinde hatırlayacağınız üzere ödül töreni aslında Sinan Erdem Kapalı Spor Salonunda yapılacaktı. Ve böylece ilme ve ulemaya muhabbet ve hürmeti olan herkes oraya katılabilecek, o kadar alimi bir arada görüp aynı mekanı paylaşma imkanı bulacaktı. Ama bildiğiniz gibi kimsenin beklemediği bir gelişme yaşandı. Yeni Şafak gazetesi herkesi son derece hayrete düşüren, hatta kendi yazarını bile şaşırtan radikal bir manşet atarak, Cübbeli Ahmet Hocaefendiyi provokasyon hazırlığı yapmakla suçladı. Bu manşetin altını da yalan ve iftiralarla doldurdu. Tabi netice itibarıyla da valilik, bir tedbir olarak programın Sinan Erdem'de yapılacak bölümünü iptal etti.

Yeni Şafak gazetesinin attığı manşetten daha da şaşırtıcı olan ise, bu toplantıdan Efendi Hazretlerinin razı olmadığı yalanıdır. Nasıl oluyor da koskoca bir Allah dostu adına, hem de yalan yanlış söz söyleme cüretini kendilerinde görebiliyorlar. Bu ne saygısızlık! Bu ne haddini bilmezlik! Hadi kuldan utanmıyorsunuz Allah'tan da mı korkmuyor, ahiret hesabını da mı düşünmüyorsunuz?! Böylesine nezih bir şahsiyet adına bile yalan yanlış beyanlarda bulunan bir gazetenin, bundan sonra hangi haberine itibar edilebilir.

Sizin de bildiğiniz gibi bu fitne üzerine Mahmud Efendi Hazretleri açıklama yapmak zorunda kaldı. Ve bir takım yalanlarla, bu organizasyona engel olmak isteyen kim varsa hepsine cevaben: **"Benim bu işlerden haberim var. Kimse yapmıyor bu işi. Alimlerin toplanmasını ben istedim. Benim emrimle geldiler biiznillah. Her şeyden haberim var. Beni kimse kandıramaz. Yeni Şafak gazetesinin yaptığı iftiradır. Fitnelerden sakınalım."** buyurdular.

Hani razı değildi, hani haberi yoktu? Efendi Hazretlerimizin bu cevabından sonra müfterîler bunun manevi vebalini, günahını nasıl temizleyecekler...

42 ülkeden gelen 350 kadar Ehli Sünnet alimi aslında Efendi Hazretlerimizin misafiriydi. Onun hizmetlerini takdir ve tebrik için, duasını almak için gelmişlerdi. Dolayısıyla, dolaylı veya direk olarak bu işe mani olmak isteyenler Efendi Hazretlerini çok üzdüler. Dünyanın en büyük alimlerinin "bu asrın müceddidi" olduğunu ilan ettiği Efendi Hazretlerimizin en sevinçli gününü zehir ettiler... 9 Ekim'deki icazet merasiminde saatlerce yüzünden gülücükler eksik olmayan Sultanımızı, maalesef bu organizasyonda tebessüm ederken göremedik. Üzüntüsü yüzünden okunuyordu adeta.

Evet çok üzdünüz onu... Rabbimin gül yüzlü dostunu incittiniz. Dolayısıyla Rabbimizi de üzdünüz. Peki evliyaullahı üzenin yüzü güler mi?..

Toplum her ne kadar yaşanan olayları çok çabuk unutuyorsa da, bu olayı henüz unutmuş değil ve insanlar bazı soruların cevabını hâlâ merak ediyor ve soruyorlar:

- Yeni Şafak gibi muhafazakar bilinen bir gazetenin böylesine radikal bir manşet atmasının asıl sebebi neydi?
- Haberdeki yalan ve iftiralar masabaşında mı uydurulduysa birilerinin ifadesine dayanarak, güvenerek mi böyle bir haber yapıldı?
- Bu iftira ve yalan haberlerin asıl müsebbibi kim, kimlerin bu işte parmağı, bu çorbada kimlerin ne kadar tuzu var?

Evet insanlar bunları ve daha fazlasını merak etmekle beraber herkesin bir yorumu, düşüncesi var elbette. Ama dünyanın en büyük alimlerinin toplanacağı bir organizasyona "provokasyon hazırlığı" başlığı atılarak, inançlı bir kesim töhmet altında bırakılmıştır.

Neymiş, provokasyon hazırlığıymış...

Yazık ki çok yazık. Çünkü İsmailağa Cemaatinin önde gelen hocalarından göz bebeğimiz olan iki tane hocamız Hızır ALİMURADOĞLU ve Bayram Ali ÖZTÜRK Hocaefendiler camide şehit edildiklerinde, herkes onları kaybetmenin derin acısıyla yanıp kavrulurken bile kimse sokaklara dökülüp slogan dahi atmamışken, hatta havanın dumanlı olduğu o günlerde provokasyon yapacak olanlara dahi fırsat verilmemişken, bu gün bu insanları provokasyona hazırlık yapmakla suçlamak, hangi insaf ölçüsüne sığar?!

Ayrıca geçtiğimiz Haziran ayında Abdi İpekçide düzenlediğimiz "Peygamber Sevgisi" konulu organizas-

EDİTÖRDEN

yona yaklaşık 25 bin kişi katılmıştı. Tüm kardeşlerimiz sükûnetle, taşkınlık yapmadan, huzur üzere programı izlediler, program bitince de yine aynı şekilde sükûnetle, bir kişinin bile burnu kanamadan oradan ayrıldılar. Ne bir kavga oldu, ne bir kargaşa yaşandı. Tüm bunlar ortadayken böylesine müfteri bir manşet nereden icabetti? Normal ölçülerde akıl, erdem ve feraset sahibi olan bir insanın bile, provokatörle ilim adamını ayırdetmesi gerekmez mi?

Bu manşeti atanlara şunu söylemek istiyorum; hadi diyelim ki, gerçekten de bir provokasyon kokusu aldınız, olabilir. Yani art niyetli birileri, ulemanın katılacağı böylesine nezih bir ortamı lekelemek, bir kargaşa ve karmaşa çıkarmak isteyebilir. Ha o zaman bu organizasyonu tertip eden Marifet Derneği yetkililerini uyarabilirdiniz. Veya illa haber yapmanız gerekiyorsa, dostça bir uyarı manşeti atabilirdiniz. Ama ne yaptınız? Bu organizasyonda konuşmacı olmaktan başka bir alakası olmayan Cübbeli Ahmed Hocaefendi'yi hedef gösterip, hem de (ne alakası varsa) jet-ski fotoğrafıyla suçlayıcı bir manşet attınız. Özür dilerim ama bu, hiç de hayra yorulacak bir şey değil.

Vatan gazetesinden Ruşen Çakır 23 Ekim tarihli yazısında: "Dünkü Yeni Şafak Gazetesi, "Ataköy'de Cübbeli provokasyonu" manşetiyle çıktı. Bundan diyelim ki 10 yıl önce, yine diyelim ki Hürriyet Gazetesi benzer bir başlık atmış olsaydı, herhalde Yeni Şafak başta olmak üzere, "Cübbeli Ahmet Hoca" diye bilinen Ahmet Mahmut Ünlü'nün dünyasına daha yakın olan gazeteler tekzip yarışına girerdi. Peki bu sürede ne değişti?" diye soruyor.

Evet, Ruşen Çakır gibi herkes merak ediyor ve soruyor; ancak kartel medyasından beklenen bir manşeti, ne değişti de muhafazakar bilinen Yeni Şafak attı?..

Emin olun bundan dolayı binlerce insan üzüntüye garkoldu. Zira bu kadar âlimi, böylesine sâlih ve fâzıl zevâtı dünyayı gezsen bir arada bulamaz, göremezsin. Böyle bir fırsat insan ömründe kaç kere rast gelir. İnsanlar, alimlerin Türkiye'de toplanacağını duyunca ne kadar da sevindiler, heyecan duydular. Dünya gözüyle bu kadar alimi görmek nasip olacak diye şükürler ettiler. Ama haddi aşan müfterî bir manşetle, bu hayra mani olundu. Bu kadar Ehli Sünnet aliminin bir araya gelecek olması, demek bazılarını rahatsız etti.

İlme ve ulemaya sevgisi ve muhabbeti olan binlerce insan, bundan mahrum edildiği için ah vah ile beddualar ettiler. Beddua etmek iyi bir şey değil elbette. Ama insanların içi acıyınca, gönül verdikleri Allah dostlarıyla aralarına engeller konulunca, Allah'tan başka müracaat edecekleri başka bir mercileri de olmayınca gözyaşı mürekkebiyle Rabbü'l-Alemine öyle dilekçeler yazıyorlar ki, belki de Arş titriyordur.

İstanbul dışından bir kardeşimiz Efendi Hazretlerini yıllardır görmemiş. Bu organizasyon vesilesiyle gelip, üstadımızı ve dahi yüzlerce alimi doyasıya görecek olmanın sevinciyle 24 Ekim Pazar gününü beklerken, programın iptal haberini duyunca olduğu yerde donmuş kalmış. Bu haber yüreğine adeta bir bıçak gibi saplanırken, gözlerine yaşlar hücum etmiş. İster istemez ağzından şu sözler dökülmüş: "Ya Rabbi! Efendi Hazretlerimizin o nur cemalini görmeme kimler mani olduysa, Sende buna sebep olanları Kendi Cemâlinden mahrum et."

Tabi daha niceleri bu sebeple Mevla Teala'ya dualar ederek ne dilekçeler yazdılar bilemem. Ama duanın gücünü çok iyi biliyorum, özellikle de mazlumun ve mağdurun bedduasını kesinlikle almamak gerektiğini... Kendini en güçlü zannettiğin anda, kimse bana bir şey yapamaz diye düşündüğün bir zamanda, öyle bir bedduaya çarpılır da, öyle bir ilahi tokat yersin ki bir daha iflah olamazsın. Rabbim bizleri böyle bir akıbetten muhafaza buyursun.

Kaderin önüne geçemezsiniz. Olacak olur. Ama bazı olaylar vardır ki, insanlar bu sebeple büyük bir imtihana tabi tutulurlar. Bazıları kazanır, bazıları kaybeder. Bazıları batar, bazıları çıkar.

Rabbim bizleri kazananlardan eylesin. Dostlarına karşı gelmekten, muhalefet etmekten muhafaza buyursun. Dünyada da ahirette de dostlarının safından ayırmasın. Amin!..

Hepinizin Kurban Bayramını şimdiden tebrik eder, keseceğimiz kurbanların Kendisine yaklaşmamıza vesile olmasını Yüce Rabbimden niyaz ederim.

Fi Emanillah!

Mustafa Özsimşekler
mustafaozsimsekler@arifandergisi.com

06

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

KIRK KÜSÛR ÜLKEDEN, ÜÇ YÜZ ELLİ İSLAM ÂLİMİ MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NE "İSLÂM'A ÜSTÜN HİZMET ÖDÜLÜ" TAKDİM TÖRENİNDE BULUNMAK ÜZERE İSTANBUL'A GELDİLER

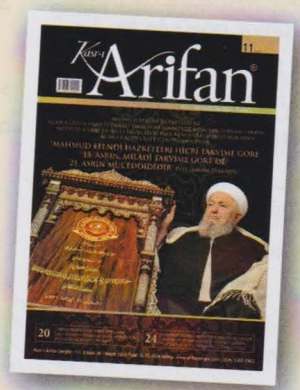
20

CÜBBELİ AHMET HOCA'NIN YENİ ŞAFAK GAZETESİNİN İFTİRASINA CEVAP VERMEK İÇİN DÜZENLEDİĞİ BASIN TOPLANTISI

24

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ SEKSEN ÜÇ HÂFIZA VE KIRK DÖRT HOCA EFENDİ'YE İCÂZETLERİNİN TAKDİM EDİLECEĞİ MERÂSİME İŞTİRÂK ETTİLER

Kasım 2010

Yıl 4 Sayı 38

ISSN: 1307-7902

Arifan Yayın Film Adına
İmtiyaz Sahibi
Barış SEZEK

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Koordinatör
Fatih ARAZ

Kasım Arifan

30

ÖDÜL TÖRENİNİN TERTİPLEYİCİSİ DOÇ. DR. MUHYİDDİN AVVÂME HOCA İLE RÖPORTAJ

34

MEHMET TALÛ

KURBAN BİR İBADETTİR

38

ALİ EREN

Âyetlere zorlama mânâlar verme gayretleri

42

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EFENDİ HAZRETLERİMİZİN DE KATILDIĞI MUHTEŞEM İCÂZET MERASİMİ

46 ALİ KARA

Peygamberlere İman Kaza-Kader

52 ALİ ULVİ UZUNLAR

KUR'ÂN-I KERÎM IŞIĞINDA SÖZ VE TAVIR DENGESİ - II

58

DUÂLAR VE ZİKİRLER

ESMÂULLÂHİ'L-HÜSNÂ

ONBİRİNCİ İSM-İ ŞERÎF

Görsel Tasarım
Mustafa ODABAŞI

Muhasebe Müdürü
Mustafa YARTAŞI

Temsilci Sorumlusu
Şahap GÜLKAN

Abone Dağıtım
Murat ERDOĞAN

Adres
Defterdar Mah. Meşatlık Sk. No: 8
(Halk Ekmek Fabrikası Yanı) Eyüp/İST.

Tel: 0212 444 18 10
Faks: 0212 534 43 75
www.arifandergisi.com
bilgi@arifandergisi.com

Yayın Türü
Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri
Türmatsan 2010

*Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
60,- TL

Yurt Dişi Abonelik Bedeli (Yıllık)
60 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Noları
Bank Asya (Fatih Şb.)
TL IBAN: TR830020800022023097800001
EUR IBAN: TR290020800022023097800003
USD IBAN: TR560020800022023097800002

Posta Çeki
Bütün PTT şubelerinden 22-2309780-1 Nolu Bank Asya hesabına hiç bir kesinti olmadan abonelik ücretlerinizi yatırabilirsiniz

KIRK KÜSÛR ÜLKEDEN, ÜÇ YÜZ ELLİ İSLAM ÂLİMİ MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NE "İSLÂM'A ÜSTÜN HİZMET ÖDÜLÜ" TAKDİM TÖRENİNDE BULUNMAK ÜZERE İSTANBUL'A GELDİLER

Merkezi Haydarâbâd'ta olup, İslam âleminde milyonlarca etbâı bulunan Hindistan-Diyûbendî ulemâ heyeti, 140 sene evvel **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in mânâ âleminde çizdiği sınırları, uyandığında aynı rüyasında gördüğü üzere çizilmiş bulan ve ilk medresesini o çizgiler üzerine kuran **İmam Muhammed Kâsım en-Nânûtevî Hazretleri**'nin adına tertip ettikleri "İslam'a üstün hizmet ödülü"nü **Üstadımız Hacı Mahmud Efendi Hazretleri**'ne takdim etmek üzere 21 ekim perşembe gününden îtibâren İstanbul'da hazır bulundular.

Bu ödül merasiminde bulunmak üzere kırk küsûr ülkeden iştirâk eden üç yüzü aşkın Ehl-i Sünnet'in en seçkin ulemâ ve meşâyihı da aynı günlerde İstanbul'u teşrif ettiler.

Cuma namazını **Ebû Eyyûb el-Ensârî Hazretleri**'nin câmisinde edâ ettikten sonra yüce sahâbî **Hâlid ibni Zeyd Ebû Eyyûb el-Ensârî Hazretleri**'nin kabr-i şerîfini ziyaret ettiler.

Cumartesi günü, ikamet ettikleri Yeşilköy'deki Wow Otel'in konferans salonunda sabah dokuzla on iki arasında ilmî bir muhâzara (sempozyum)da bulunduktan sonra Sultan Ahmet ve Ayasofya Câmii şeriflerini ziyâret ettiler, akabinde Topkapı Sarayı Mukaddes Emânetler Dâiresi'ni ziyaret edip akşam vakti istirahat için otellerine döndüler.

Pazar sabahı yine dokuzdan on ikiye kadar süren bir başka ilmî muhâzaraya iştirak ettikten sonra pazar akşamı saat yedi ile on bir arasında merkezi Hindistan-Haydarâbâd'ta bulunan "el-Mâhedü'l-âli'l-İslâmî" üniversitesinin düzenlediği bu hafle-i mübârekeye katıldılar.

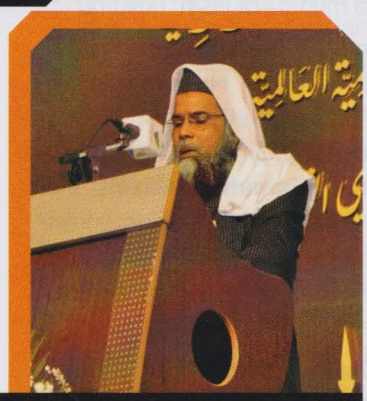
Mahmud Efendi Hazretleri'nin iştirâkiyle feyizlerin doruğa çıktığı bu merâsimde sırasıyla ilk başta Sûriye'den gelen inşad heyeti bazı kasîdeler, özellikle Kasîde-i Bürde'den bazı beyitler okudular.

Daha sonra dünyaca ünlü meşhur hâfız **Abdussamed**'in oğlu **Yâsir Abdulbâsid Abdussamed** Kamer Sûresi'nin sonundan başlayıp Rahmân Sûresi'nden bir miktar, sonunda da Şems Sûresi'ni tilâvet etti.

Ardından **İmâm Muhammed Kasım**'ı tanıtma konuşması yapmak üzere mikrofona dâvet edilen Hind

YÂSİR ABDULBÂSID ABDUSSAMED

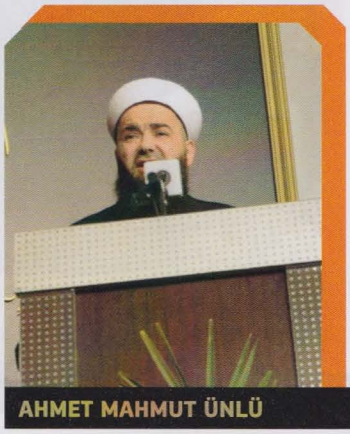
HÂLİD SEYFULLAH ER-RAHMÂNÎ

İslam Fıkhı Konseyi Genel Sekreteri ve **İmâm Muhammed Kāsım en-Nânûtevî** ödül heyetinin reisi **Hâlid Seyfullâh er-Rahmânî**, adına ödül verilen **İmâm Muhammed Kāsım en-Nânûtevî Hazretleri**'nin ilim, dâvet ve irşad faaliyetleri, ayrıca bu büyük imamın Hindistan'ı özgürlüğe kavuşturmak için İngilizlere karşı verdiği mücâdeleler hakkında bir konuşma îrâd etti.

Daha sonra **Mahmud Efendi Hazretleri**'ni Arapça bir metinle tanıtan bir konuşma yapmak üzere kürsüye dâvet edilen **Cübbeli Ahmed Hoca Efendi** sözlerine:

"Ey kıymetli âlim, sâlih zatlar ve yüce meşâyih! Sizleri Yüce Şeyhimiz **Hazrat-ü Mevlânâ eş-Şeyh Mahmûd en-Nakşibendî el-Müceddidî el-Hâlidî** adına İslam tahiyyesiyle selamlıyorum, sizlere 'Hoş geldiniz' diyorum, bu ödül merâsimine katıldığınız için sizlere teşekkür ediyorum ve **'Biz onların yaptıklarını ve adımlarını yazıyoruz'** *(Yâsin Sûresi:12'den)* buyuran **Yüce Mevlâ**'dan sizi ümmet-i Muhammed adına hayırla mükâfatlandırmasını, iki cihanda da size hiçbir zarar göstermemesini niyaz ediyorum. Ey âlimler! Aramızda bulunmalarıyla bize şeref veren tüm ulemâya merhaba dedikten sonra, içinizde en büyük kabul edilen bazılarınızın isimlerini Türkler de istifâde etsin diye Türkçe bir lisan ile zikretmek istiyorum.

Vakit darlığı nedeniyle isimlerini zikredemediğim için geri kalan kıymetli ulemâdan da beni mâzur görmelerini umuyorum" diye başladıktan sonra yetmiş kadar yurt dışından, yirmi kadar da yurt içinden gelen âlimlerin isimlerini zikretti.

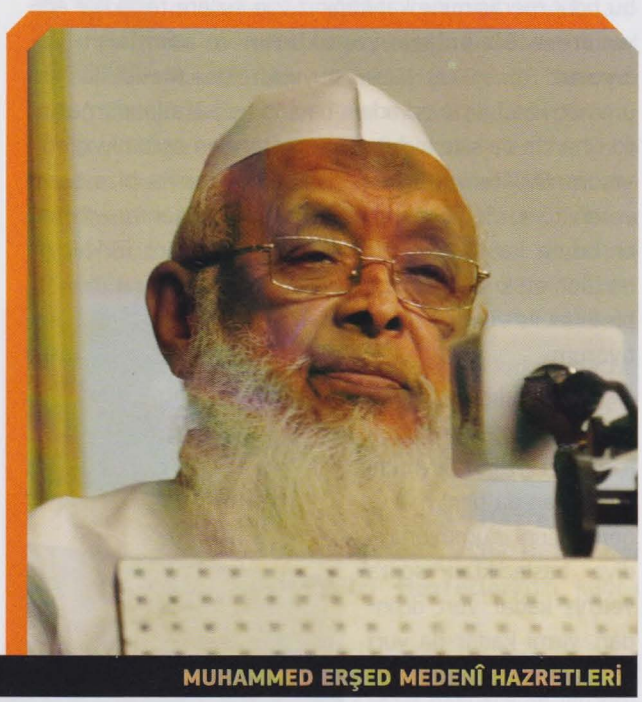

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Cübbeli Ahmed Hoca Yusuf el-Karzâvî'nin ismini zikrettikten sonra Yeni Şafak gazetesini kınamak üzere: "İki gün önce (22 ekim gazetesinde) '**Mahmut Ustaosmanoğlu** ve **Yusuf el-Karzâvî**'nin ismini istismar ediyorlar' diye haber yapanlar, bugün 'Uluslararası İnsanlığa Hizmet Sempozyumu'na sinevizyon sunumuyla katılan ünlü İslam âlimi **Yusuf Karzâvî**, Müslümanlara birlik çağrısında bulundu. Sempozyuma, **Mahmut Ustaosmanoğlu Hoca Efendi** ve kamuoyunda **Cübbeli Ahmet Hoca** olarak bilinen **Ahmet Mahmut Ünlü** de katıldı' diye haber yaptılar. Yüzsüzler, utanmazlar, Allah hayâ versin. Bugün burada, bu kadar âlimle nefes almak, cennet bahçesine şimdiden girmektir" dedi.

Daha sonra Arapça konuşmaya başlayan Hoca Efendi: "Değerli büyükler! Aramızda bulunan bazı kıymetli zevâtın isteği üzerine şimdi size **Üstâdımız Mahmud Efendi Hazretleri**'nin muhtasar hayat tercemesini arz edeceğim" dedikten sonra: "**Mahmud Efendi Hazretleri**'nin Doğumu ve Âilesi - İlme Başlaması, Üstadları ve İlmî Mertebesi - **Şeyh Ali Haydar Efendi** İle Tanışması - **Ali Haydar Efendi**'nin İlmî Üstünlüğü - **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin İlme Önem Vermesi ve Şeriat İlimlerini Neşri - Talebeleri İlme Teşvik Bâbındaki Bâzı Sözleri - İlme Hürmeti ve Âlimlere Desteği - Tarîkatla İlmi Birleştirmesi - Şerîat ve Sünnete İttibâı - Zikir ve Tebliğe İhtimâmı - Kendisine Uyanların Hizmetleri" başlıkları altında yarım saat kadar bir konuşma yaptı.

MUHAMMED ERŞED MEDENÎ HAZRETLERİ

Sonra Türklere hitâben: "Bu konuşmamın tümünü ve daha fazlasını Ahıska Yayınları'ndan **Efendi Hazretlerimiz**'in hayatı hakkında çıkan 127 sayfalık eserde bulabilirsiniz, vakit darlığından sözlerimi uzatmayacağım ama şu meclis de gösteriyor ki **Üstâdımız Hazretleri**'nin makamı bizlerin anlayamayacağı kadar yücedir" dedi ve bazı velîlerin **Üstâdımız** hakkındaki sözlerinden bir kısmını naklederken şöyle anlattı: "**Gönenli Mehmed Efendi Hazretleri**, **Mahmud Efendi Hazretleri**'ni sık sık ziyaret ederdi.

Oğlu vefât ettiğinde **Efendi Hazretlerimiz**'le birlikte kendisine tâziye ziyaretine gittiğimiz zaman **Efendi Hazretleri**'ne hitaben: 'Senin yaptıklarını biz beceremedik, ortalığı sakallılarla ve çarşaflılarla doldurdun. Bir kere rüyamda semânın bir katında evliyâullahın toplantısına katıldım, tanıdığım bütün meşâyıh oradaydı, seni göremeyince sağa sola bakındım. O zaman hâtiften: **'Mahmud'u aşağılarda arama. Yukarı bak! Yukarı!'** diye nida edildi' dedi."

Ali Haydar Efendi Hazretleri'nin âhiretliği olan **Alvarlı Muhammed Lutfî Efe Hazretleri**'nin âhiretliği olan, **Rasûlüllâh** *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*in kabr-i şerifinin kapısı herkesin önünde kendisine açılan ve vefatından altı ay sonra kabrinden çıkartıldığında kefeninde hiçbir leke bulunmaksızın etrafa misk kokuları saçan **Hacı Salih Efendi Hazretleri**, **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin müridi gibi Pazar sohbetlerine katılır ve O'nun hakkında: **"Kutb-u Medar bu Zattır, görmüyor musunuz, dünya etrafında dönüyor"** buyurmuştur ki bu fakir bunu bizzat kulaklarımla duymuşumdur.

Artık hepimiz bu Yüce Zâtın şerefini muhâfaza edelim ki **Allâh** da bizim şerefimizi muhâfaza etsin" buyurdu.

Cübbeli Ahmed Hoca'nın bu beyanlarının ardından Hindistan Ulemâ Cemiyeti reisi olan **Muhammed Erşed Medenî Hazretleri** Diyûbend ulemâsının İslâm'a hizmetleri konulu bir konuşma yapmak üzere kürsüye dâvet edildiğinde: "**İmam Muhammed Kâsım en-Nânûtevî Hazretleri**'nin kurduğu küçücük bir medrese bugün Pakistan, Hindistan, Bangladeş, Afganistan, İngiltere, Amerika ve Avusturalya dâhil dünyanın dört bir tarafında milyonlarca talebe yetiştirmektedir.

İmâm Muhammed Kasım tekkede Nakşî Tarîkatı şeyhi, medresede müderris, harpte de mücâhid idi. Hatta Rusya'nın Balkanlara saldırdığı haberini duyunca savaşa katılmak için kardeşiyle birlikte üç ay yolculuk yaparak Mekke'ye vardı, fakat Rusya'nın işgal haberini duyunca geri döndü. İşte **Mahmud Efendi Hazretleri** de hem Nakşî şeyhi, hem dünyanın her tarafında medreseler açan bir müderris, hem de İslam'ın yücelmesi için gayret eden mücahid bir zat olması hasebiyle bizim imamıza çok benzemektedir. Bu yüzden bugün kendisine ödül takdim etmek üzere burada bulunuyoruz" şeklinde veciz bir konuşma yaptı.

LÜBNAN / AKKÂR MÜFTÜSÜ ÜSÂME ER-RİFÂ'Î HAZRETLERİ'NİN MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'Nİ ASRIN MÜCEDDİDİ OLARAK İLÂN ETTİĞİ KONUŞMASI

Bugün biz burada İslam ulemâsının efendilerinden büyük bir Efendiye, bir Efendi Hazretleri'ne, ümmete büyük şerefler bahşetmiş, geçmişi hâzıra bağlamış, binlerce âlim yetiştirmiş, bir çok kitap telifi yerine kendisi şerîat ahkâmını tatbik eden bir kitap olmuş, hidâyet edici ve hidâyet olunmuş, nûrun alâ nûr olmuş ve bu nûru kendisinden âleme taşıyan, iyiliği emredip, kötülükten nehyederek İslam sancağını yücelten nice İslam erlerini terbiye eden Yüce Şeyhimiz'e İslam'a üstün hizmet ödülünü takdim etmek üzere toplanmış bulunmaktayız.

Âgâh olun ki bu zat, şerîatla-hakîkatı (ilimle-tasavvufu) birleştiren, zühd ve takvâ sahibi, **Allâh**'ın kitâbının hâfızı, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sünnetine sımsıkı yapışan ve bu sevgi kalbine içirilmiş olan, bu sayede gece gündüz "Ey Allâh! Benim kastım sadece Sensin, matlûbum ise ancak Senin rızandır" diyen kıymetli Efendim **Hazrat-ü Mevlânâ eş-Şeyh Mahmud en-Nakşibendî el-Müceddidî el-Hâlidî Hazretleri**'dir ki **Allâh-u Te'âlâ** onu korusun, muhâfaza etsin, nefeslerini ve nazarlarını üzerimizden eksik etmesin. Himmetleriyle bize imdâd eylesin.

Şu bilnsin ki; Hind ve Pakistan ulemâsının hadisleri metinleri, mânâları ve fıkıhlarıyla öğrenip öğretmeye karşı gayretleri olmasa hadis ilminin yeryüzünden tamamen kaybolacağı bir zamanda bu müesseseyi kuran **İmam Muhammed Kasım Hazretleri** adına düzenlenen bu ödül, asrımızda bu hizmeti bi hakkın ifâya muvaffak kılınmış **Mahmud Efendi Hazretleri**'ne bir vefa olarak takdim edilmektedir.

Dolayısıyla bu ödül iki büyük imamın arasını birleştirmiştir ki biri yüz elli sene önce bu hizmeti başlatan, diğeri ise bugün bu hizmeti farklı bölgelerde yürüten **Mahmud Efendi Hazretleri**'dir.

İşte böylece her iki zâta da şükran borcumuzu ödemiş olacak ve selefin de halefin de hakkını gözetmiş bulunacağız. Yine bu sayede gerçek âlimle, iddiâcı sahtekâr birbirinden ayrılacak ve ilmî nesebi kesik-kopuk olanlar bu mübarek sahanın dışında kalacaktır.

Biz bu ödülü takdim ederken Kur'ân-ı Kerîm'e uymaktayız. Zira Kur'ân-ı Kerîm bize **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın meleklere karşı ilminden dolayı üstün kılındığını ve meleklerin ona bu yüzden secde ettirildiğini bildirmektedir. Bu ödül takdiminde ayrıca ilmin muhkem yolunu koruma ve istikamet sahibi âlimleri tezkiye ederek insanlığa teşhir etme gibi hikmetler de vardır ki böylece onları tanıyanlar onların yollarına itibar ederek kurtuluşa ereceklerdir. Evvelce âlimler, âlimlere çok destek olur ve birbirlerine yardım ederlerdi. Ama bugün bu muâmelenin azlığından dolayı birçok kıymet ve bereketi kaçırmaktayız.

Hadîs-i şerîfte buyrulduğu üzere: **"Âlimler peygamberlerin varisleridir, peygamberler para-pul bırakmadılar ancak ilim bıraktılar. Artık onu alan büyük bir pay almıştır."** *(Taberânî, Müsnedü'ş-Şâmiyyîn, no:1231, 2/224)*

Allâh-u Te'âlâ ilmi ve dini âlimler vasıtasıyla devam ettirmektedir. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Allâh-u Te'âlâ her yüz senenin başında bu ümmet için din işini yenileyecek birisini gönderecektir"** *(Ebû Dâvûd, Melâhim:1, no:4293, 4/178)* buyuruyor.

(Her hangi bir tarihte dine hizmet eden kişiye müceddid ünvânı verilemez, ancak bu vasıf yüzyılın başında hayatta ve hizmette bulunan birine nasîb olur.) Şu anda biz hicri takvime göre 15. asrın, mîlâdi takvime göre de 21. asrın başında bulunmaktayız.

Bu nedenle biz hüsnü zan, araştırma ve bir gerçeğe ulaşma yoluyla şunu diyebiliriz ki **Hazrat-ü Mevlânâ eş-Şeyh Mahmud en-Nakşibendî el-Müceddidî el-Hâlidî Hazretleri** (ölmüş sünnetleri diriltmek, bidatları kaldırmak ve yüz yılın başında hayatta ve hizmette olmak gibi) bütün tecdid vasıfları kendisinde toplanmış olarak bu ümmete gönderilmiş bir zattır.

Biz **Mahmud Efendi Hazretleri**'ni önceden duyardık, onu görmeyi ve mübârek cemâline bakabilmeyi çok isterdik, işte bugün bu şerefe erdik.

Ama onu gördüğümüz zaman: **"Onlar görüldüğünde Allâh hatırlanır"** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:27640, 6/459)* hadîs-i şerîfinde vasıfları belirtilen evliyâullahtan olduğunu anladık. Onu gördüğümüzde beklentilerimizin çok üstünde bulduk.

Âlimlerin ve takvâ sahiplerinin yüzüne bakmak ibâdettir. Burada **Mahmud Efendi Hazretleri**'ni gördüğümde **Mesrûk** *(Radıyallâhu Anh)*ın, **İbni Mes'ud** *(Radıyallâhu Anh)* hakkındaki şu sözünü hatırladım, nitekim o:

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in eshâbıyla çok görüştüm, onları su birikintilerinin toplandığı yerler gibi buldum. Kimisi bir kişi, kimisi iki, kimisi on kişi doyururken, kimi de bütün insanlığı doyuruyordu. İşte **İbni Mes'ud** *(Radıyallâhu Anh)* böyle biridir" demişti.

Herkesin müşâhede ettiği gibi işte **Mahmud Efendi Hazretleri** de öyle bir zattır ki bütün âlem halkı onun yanında konaklasalar, ilim, takva ve salahla onları doyurur ve hepsinin ruhlarını yüce himmetle doldurur. **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin yüzü nurla doludur, onunla beraber oturanlar mutlaka istifade ederler.

İşte bu zat Kur'ân-ı Kerîm'de: **"Öyle erler ki Allâh'a verdikleri sözde durdular, kimisi murâdına erdi, kimisi de** (Allâh yolunda şehid olmayı) **beklemektedir, ama onlar en ufak bir değiştirme yapmadılar"** *(Ahzab Sûresi:,23)* **"Öyle erler ki ne ticaret, ne alışveriş onları Allâh'ın zikrinden, namazı hakkıyla kılmaktan ve zekat vermekten alı koymaz"** *(Nûr Sûresi:37)*,

"Şüphesiz seninle sözleşenler ancak Allâh ile sözleşmiş olurlar, Allâh'ın (kudret) **eli onların ellerinin üstündedir"** *(Fetih Sûresi:10)*, **"O peygambere itaat eden muhakkak Allâh'a itaat etmiştir"** *(Nisa Sûresi:80)* gibi birçok âyet-i kerîmede işâret edilen zevâtı kiramdandır.

Allâh-u Te'âlâ bu zatlar için **"Sen onları yüzlerinden tanırsın"** *(Bakara Sûresi: 273)* buyuruyor. İşte bu **Yüce Zat** ğayb, berzah, ceberût, lâhût ve melekût âlemiyle irtibâtı olan yüce meşâyıhtandır ki bu zat başkalarıyla arasına sur çekilen, yanında kalanlar rahmete kavuşup, dışında kalanların ise azâba uğradığı büyük şeyh efendilerdendir.

İşte bu dostlar; dostlarla düşmanlar arasında sınırdırlar. Bu zatlar ki onların **Allâh-u Te'âlâ**'nın isimleriyle ve sıfatlarıyla irtibatları vardır ki onlarla meşgul olarak ilâhî rahmetleri celbederler.

Sâkin sâkin duran **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin mânevî âlemdeki gayretleri müthiştir. Bu zat ki dili zikirle meşgul olurken kalbi **Rabb**ine doğru süratlice seyretmektedir.

Öyle bir zattır ki **Allâh** ile yaşar, **Allâh** için yaşar, zihni devamlı Mevlâ ile meşgul olur ve dâimâ **Mevlâ**'ya urûc eder. Şahsında tek insandır ama manasında bütün insanları cem eder. Onun büyüklüğünü anlatmaktan biz âciziz.

Bu zatlarla irtibatı kesmemek, onların hakîkatleriyle doğruyu bulmak ve ahlaklarıyla ahlaklanmak lâzımdır ki ancak böylelikle insan dinini muhafaza eder. Onların peşinden gitmek gerekir.

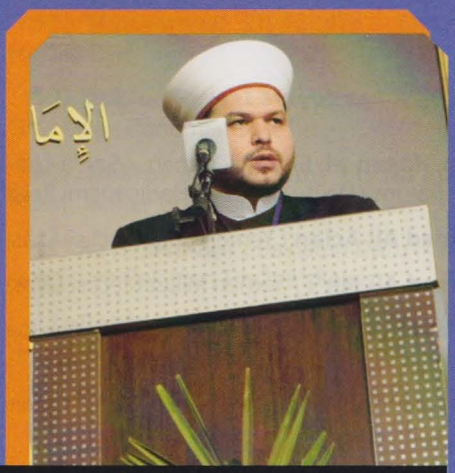
Hadîs-i şerîfte: **"Dünyada Allâh diyenler olduğu sürece kıyamet kopmayacaktır"** (Müslim, no:392) buyruluyor.

Yine hadîs-i şerîfte: **"Ben bir kulumu seversem gören gözü, tutan eli olurum"** (Buhari:6137) buyruluyor. **Mahmud Efendi Hazretleri** bu zatlardandır. **Allâh** onların yokluğunu göstermesin.

Başka bir hadîs-i şerîfte şöyle: **"Allâh-u Te'âlâ ilmi insanların kalplerinden sökerek almaz, bu kıymetli zatların canını almakla ilmi alır"** (Buhari:100) buyrulmuştur. **Allâh** bunların yokluğunu göstermesin.

Burada verdiğimiz ödül, istikamete verilen ödüldür. Burada her şeyiyle hizmeti âşikâr olan bir zatı görüyoruz. Nevâfile düşkün bir zatı görüyoruz ki o her haliyle ne kadar büyük bir zat olduğunu is*ât etmiştir.

Bu ödülün verilmesinde emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum. **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ve âl-i beytine salat-ü selam olsun. Âmîn!

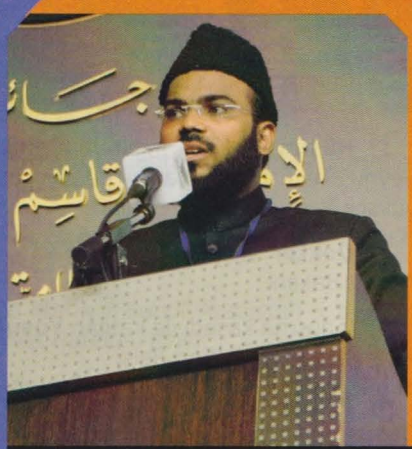

MUHYİDDİN AVVÂME HOCA EFENDİ

Daha sonra dünyanın en büyük âlim ve muhaddislerinden olan **Muhammed Avvâme Hazretleri**'nin oğlu Doç. Dr. **Muhyiddin Avvâme Hoca Efendi** ödül töreninin amaçları konulu bir konuşma yaptı.

Bu konuşmasında: "Bugün İslamâlemi ifratla tefrit arasında gidip gelmektedir, kimisi İslâm'a hizmet adına teröre bulaşmışken, kimi de tasavvufla meşgul oluyoruz diyerek emr-i bi'l-mâruf ve nehyi ani'l-münker vazîfesini ihmal etmişler, talebe yetiştirmeyi ve ihtisas sahibi ulemâya hizmeti terketmişlerdir. İşte biz bu noktada kime ödül vereceğimizi düşünürken, istikameti nedeniyle bugün dünyada bunu en ziyade hak eden kişinin **Mahmud Efendi Hazretleri** olduğuna karar vermekte en ufak bir duraklama bile yaşamadık.

Mahmud Efendi Hazretleri'ni bütün dünyadaki mûteber ulemâ istikametiyle tanıdığı ve sevip-saydığı için bu kararımızı açıkladığımız kırk küsûr ülkedeki tüm âlimler hemen kabul ettiler ve bu ödül töreninde bulunmak için İstanbul'a gelmeye can attılar.

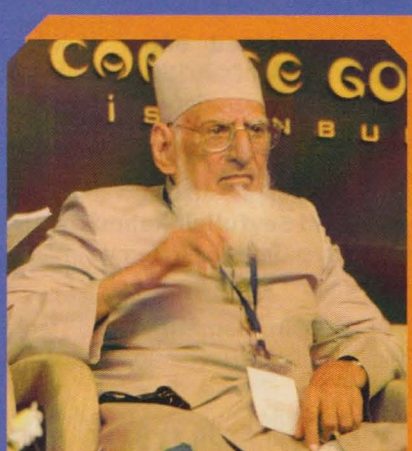

ÖMER ABİDÎN HOCA EFENDİ

Özellikle Hindistan Diyûbend ulemâsı Hanefî mezhebine mütemessik ve selef-i sâlihîn gibi yaşayan zevât-ı kiramdan oluştukları için **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin sîreti kendilerine çok uygun geldi.

Ayrıca yüz elli sene evvel bu müesseseyi kuran **İmam Muhammed Kasım en-Nânûtevî Hazretleri**'yle **Mahmud Efendi Hazretleri** arasında büyük bir müşâbehet olduğunu farkettiler.

Benden önce konuşan **Erşed Medenî Hazretleri**'nin zikrettiği benzeme vecihlerine ilâveten **İmam Muhammed Kasım Hazretleri**'yle **Mahmud Efendi Hazretleri**'ne insanların son derece yönelişleri bulunduğunu zikretmek isterim ki bu teveccüh bu iki zâtın da yaptıkları hizmetlerde çok ihlaslı olduklarının en büyük delîlidir. Son olarak bizler ve bu imkânı sunan Türkiye hükümetine, bizleri güzel ağırladıkları için teşekkür ederiz" şeklinde beyanlarda bulundu.

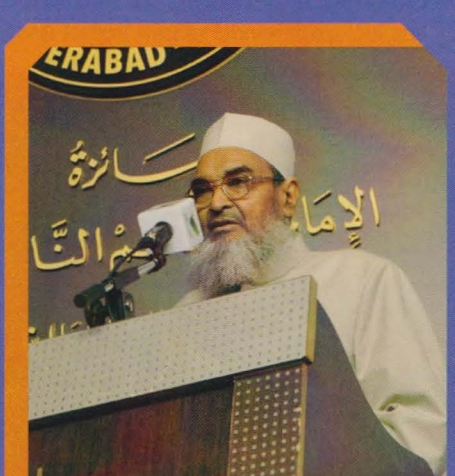

MUHAMMED SÂLİM EL-KÂSİMÎ HAZRETLERİ

Daha sonra Hindistan'daki ödül takdim komitesi başkanı **Ömer Âbidîn** "**İmam Muhammed Kāsım en-Nânûtevî**'ye ait uluslararası ödülün **Hazrat-ü Mevlânâ eş-Şeyh Mahmud en-Nakşibendî el-Müceddidî el-Hâlidî Hazretleri**'ne takdim kararı"nı okumak üzere kürsüye geldi.

Kararın okunmasının akabinde ödülü takdim etmek üzere adına ödül verilen **İmam Muhammed Kāsım en-Nânûtevî Hazretleri**'nin hayatta bulunan torunu büyük âlim **Muhammed Sâlim el-Kāsımî Hazretleri** ayağa kalkarak salevatlar eşliğinde bu kıymetli ödülü, hak eden sahibi **Mahmud Efendi Hazretleri**'ne takdim etti.

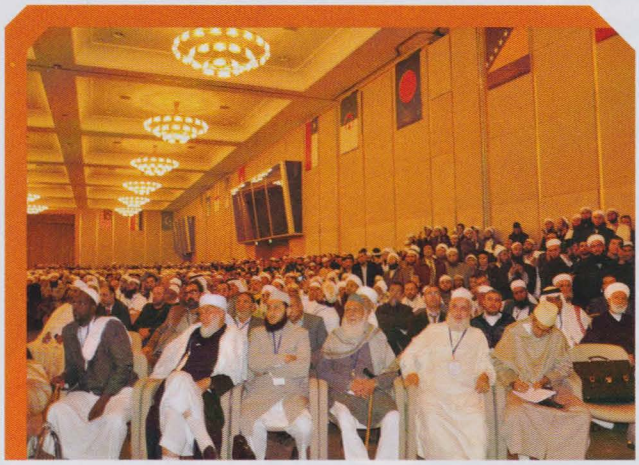
Bu takdim esnâsında **Muhammed Avvâme**, **Eşref Medenî**, **Hâlid Seyfullâh Rahmânî** ve **Sultan İkinci Abdülhamid**'in torunu **Hârun Osmanoğlu** gibi kıymetli zevât **Mahmud Efendi Hazretleri**'nin yanında hâzır bulundular. Ödül takdiminden sonra **Cübbeli Ahmed Hoca**: "Ey kıymetli âlimler! **Mahmud Efendi Hazretleri**: **'Ben bu ödülü sadece kendi adıma değil, hem burada hâzır bulunan siz ulemâ-i kiram adına hem de aktâr-ı arzın her tarafına dağılmış tüm Ehl-i Sünnet ulemâsı adına kabul ediyorum ve hepinize teşekkür ediyorum'** buyuruyor" şeklinde bir ilanda bulundu.

SAÎD EL-ÂZAMÎ HOCA EFENDİ

Merâsimin sonunda büyük âlim Hindistan Nedvetü'l-ulemâ Üniversitesi müdürü Dr. **Saîd el-Âzamî Hazretleri** mesûr duâlardan bir kısmını zikrettikten sonra: "Yâ **Rabb**i! Bu makamda içimizde affedilmedik bir günah açılmadık bir sıkıntı ve ihsan edilmedik bir murad bırakma" şeklinde duada bulundu.

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NE TAKDİM EDİLEN ÖDÜL MERÂSİMİNE KIRK KÜSÜR ÜLKEDEN İŞTİRÂK EDEN ULEMÂ VE FUZALÂNIN İSİM VE ÜNVANLARI

1) Hâşim Betîl / İngiltere Dârululûm Üniversitesi Şeyhu'l-hadîsi (Yüz yaşını geçmiş olan dünyadaki en yüksek hadis isnâdının sahibi)

2) Doktor Râşid El-Hammâd / Kuveyt Evkaf ve Adâlet Bakanı

3) Konuşma kasediyle katılan **Yusuf Kardavî** / Katar - Dünya İslam Âlimleri Reisi

4) Muhammed Avvame / Medîne-i Münevvere / Dünya Çapında Büyük Muhaddis

5) Doktor Faruk Hamâde / Fas - Ebu Zabî Kral Müsteşarı, Hadis Profesörü

6) Muhammed Sâlim el-Kāsimî / Hindistan - Diyûbend Vakfı Dâru'l-Ulûm Reîsi ve ödül sahibi Kāsım en-Nânûtevî Hazretleri'nin torunu

7) Muhammed Erşed Medenî / Hindistan - Ulema Heyeti Başkanı

8) Hâlid Seyfullah Rahmânî / Hindistan - İslam Fıkhı Komitesi Genel Sekreteri ve İmâm Muhammed Kāsım en-Nânûtevî ödülü başkanı

9) Muhsin Osmânî / Hindistan - Ulemâ Cemiyeti Reisi, Hindistan Haydarâbâd Yabancı Diller Üniversitesi Dekanı

10) Doktor Sa'id el-Âzamî / Hindistan - Nedvetü'l-Ulemâ Üniversitesi Müdürü

11) Muhammed Ali Sâbûnî / Mekke-i Mükerreme - Tefsir Profesörü

12) Şerîf Mevlâye Muhammed / Fas - Nakîbu'l-Eşraf

13) İbni Îsa Ğırbâvî / Fas - Yüksek Yargı Meclisi Kadısı

14) Dr. Ahmed el-Hımlîşi / Fas – Dâru'l-Hadisi'l - Haseniyye Yüksek Öğretim Kurumları Başkanı

15) Dr. Mustafa İbni Hamza / Fas - Locda İlmî Meclis Reisi

16) Dr. Muhammed Cemil Mübarek / Fas - Egadir İlim Meclisi Reisi

17) Ali Ahmed En-Nedvî / Hindistan - Cidde Fıkıh Kâideleri Mütehassısı

18) Prof. Dr. Hasen el-Ehdel / Yemen - San'a Üniversitesi Şerîat Bölümü Usûl-u Fıkıh ve Hadis Kısmı Reisi

19) Muhammed Ali Aclan / Yemen Şûrâ Meclisi Âzâsı

20) Muhammed Ali Mir'î / Yemen Millet Meclisi Üyesi

21) Hadır Abdulmu'dî Hadır / Almanya - Avrupa İmamlar - Vaizler Birliği Genel Koordinatörü

22) Dr. Yahya Abdurrahîm / Amerika İslam Cemiyetleri Âzâsı

23) Prof. Dr. Münîr et-Telîli / Tunus - Zeytûne Üniversitesi Usûl-u Fıkıh Üstâdı

24) Abbas Ali Cîna / Güney Afrika Ulemâ Cemiyeti Reisi

25) Ahmed ibni Muhammed 'Ubeyd / Uman Saltanatında İslam Tebliğcisi

26) Mahmud El-Hût / Sûriye - Halep Şer'î İlimler Üniversitesi Müdürü

27) Prof. Dr. İbrâhîm Selkîni / Sûriye - Halep Müftüsü

28) Hişam el-Burhânî / Sûriye – Usûl-ü Fıkıh Üstâdı

29) Küreyyim er-Râcih / Sûriye - Dimeşk Kurrâsı Şeyhi

30) Dr. Ali ibni Mes'ûd / İsviçre - Kur'ân-ı Kerîm Cemiyeti Reisi

31) Dr. Abdulmecîd en-Neccâr / Fransa - Avrupa Fetva ve Araştırma Meclisi Genel Sekreteri

32) Ahmed Câballah / Cidde'den **Abdullâh ibni Beyye**'nin konuşmasını takdim etmiştir / Fransa - Paris Sosyal Bilimler Üniversitesi Reisi

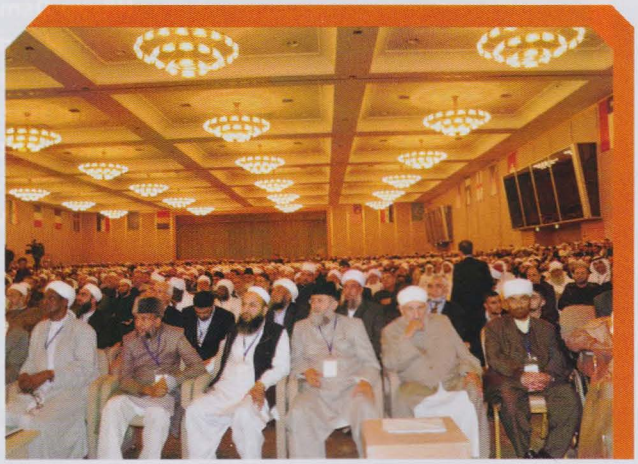
33) Doktor Ekrem en-Nedvî / İngiltere - Oksford'da İslâmî Araştırmacı

34) Ahmed Ali es-Sûvratî / İngiltere Şeyhu'l-Hadîsi

35) Mustafa Türkî / Belçika Avrupa Fetva ve Araştırmalar Meclisi Âzâsı

36) Ebû Tâhir Misbah / Bengladeş Medreseleri Müessisi

37) Mebruk ibni Yûnus / Tayland - Bangok Şehri Kadı Nâibi

38) Muhammed Ziyâüddîn / Endonozya - Tâlim Meclisi Reisi

39) Doktor Faysal Mayulisa / İtalya ve Avrupa'nın Orta Doğu Parlemento Sefîri

40) Doktor Abdulhalîm en-Nu'mânî / Pakistan İslâmî İlimler Üniversitesi Hadis Kısmı Sorumlusu

41) Rafi' Osmânî / Pakistan Dâru'l-Ulûm Üniversitesi Reîsi ve Pakistan Diyânet Reisi

42) Doktor Abdurrezzâk İskender / Pakistan İslâm Üniversitesi Müdürü

43) Fazlu'r-Rahmân / Pakistan Millet Meclisi Üyesi

44) Mâlik eş-Şe'âr / Lübnan - Trablus Müftüsü

45) Üsâme er-Rifâ'î / Lübnan - Akkar Müftüsü

46) Abdullatîf Diryan / Lübnan - Şer'î Mahkemeler Başkanı

47) Ömer Mevlüd Abdulhamîd / Libya Diyânet İşleri Başkanı

48) Nûh ibni Kâdut / Malezya - Fetva Dâiresi Müsteşarı

49) Muhammed Fuâd Kemâleddîn / Malezya - Kral Müsteşarı

50) Prof. Enîs er-Râvî / Irak - Stokholm Kimya ve Atom Enerjisi Bilimleri Profesörü

51) Prof. Doktor Abdülmelik es-Sa'dî / Irak Diyanet İşleri Başkanı

52) Prof. Dok.. Hasan Abbas Hasan / Sûdan - Ümmü Derman Üniversitesi Dekanı

53) Prof. Dr. Süleyman Osman Tûlâ / Sûdan - Kur'ân-ı Kerîm Üniversitesi Dekanı

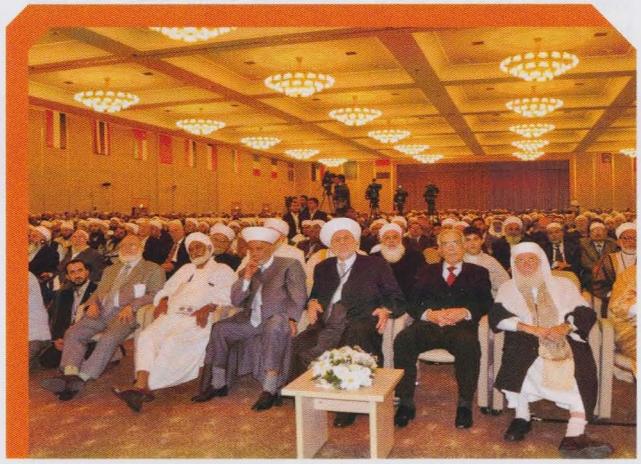
54) Doç. Selahattin Avaz / Sûdan - Hartum Yüksek Tebliğ Meclisi Reisi

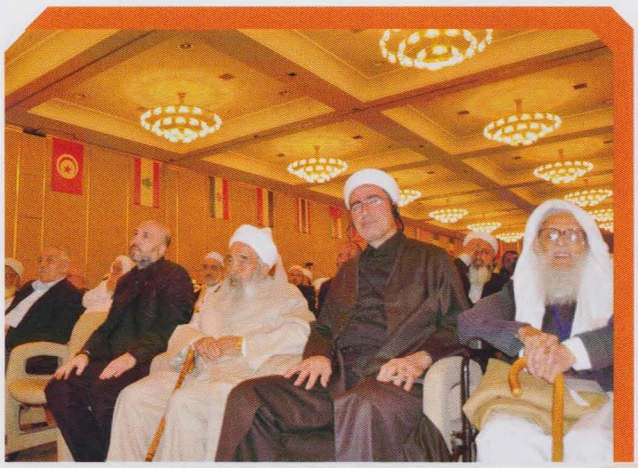
55) Dr. Heysem Rahme / İsveç Avrupa İslam Birliği Başkanı

56) Şekîb ibni Mahlûf / İsveç - Avrupa İslâmî Kuruluşlar Birliği Başkanı

57) Muhammed Hasen Fârih / Somali - Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat Büyüklerine Ait Yüksek Meclis Başkanı

58) Dok.Abdunnâsır Ebu'l-Basel / Ürdün - Uluslar Arası İslâmî İlimler Üniversitesi Dekanı

59) Doktor 'İmâd Ebu'r-Rub / Ukrayna - İslam Tebliğcisi (2,5 Milyon Müslüman Adına)

60) Dr. Fâzıl Abbâs / Ürdün - Uluslar Arası İslami İlimler Üniversitesi Tefsir Hocası

61) Dr. Nâcî el-Arabî / Bahreyn Üniversitesi Hadis Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

62) Dr. Abdulilâh el-Arfec / Suudi Arabistan - Ahsâ Melik Faysal Üniversitesi Doçenti

63) Abdulhafîz Melik / Suudi Arabistan - Uluslar Arası Hatmi Nübüvvet Hareketi Reisi

64) Prof. Dr. Abdulmün'im / Mısır - Bangladeş Şerîat Üniversitesi Dekanı ve Ezher Ulemâ Cemiyet Başkanı

65) Bişkim Alyo / Makedonya - İslami Yazar

66) Abdulcelîl Abdurrahîm / Ürdün Üniversitesi Tefsir ve Kurân İlimleri Üstâdı

67) Kâsım Sa'd / Birleşik Arap Emirlikleri - Şârıka Üniversitesi Hadis Bilimleri Üstâdı

68) Emir Umtiç / Çek - Prak İslam Merkezi İmam Hatîbi

69) Enîs Karkah / Paris - İnsânî Araştırmalar Üniversitesi Üstâdı

70) Dr. Ahmed Arfec / Suud - Ahsâ İmam Muhammed ibni Suud Üniversitesi Üstâdı

71) Prof. Dr. Ahmed el-Ceylânî / Suud - Melik Abdulazîz Üniversitesi Üstâdı

72) Dr. Abdulazîz el-Ka'kî / Medîne-i Münevvere'de Bulunan Târihî Eserler Uzmanı ve Müze Müdürü

73) Prof. Abdulkâdir Osman Muhammed / Sûdan - Ümmü Derman İslam Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanı

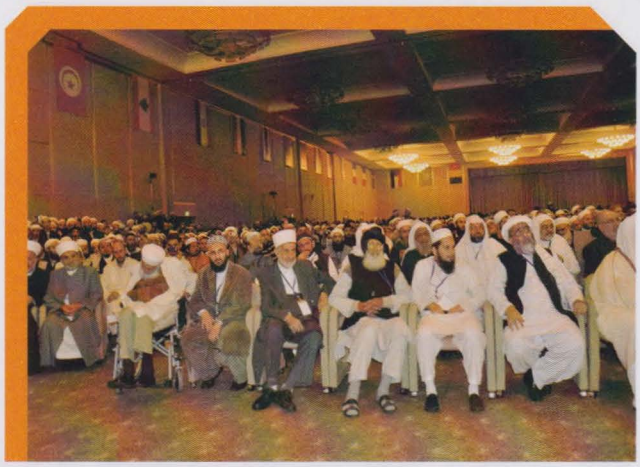
74) Dr. Kasmallâh Meryût / Sûdan Kur'ân-ı Kerîm Üniversitesi Hadis Üstâdı

75) Dr. Hasan Ali Hüseyn / Sudan Kur'ân-ı Kerîm Üniversitesi Hadis Bölümü Başkanı

76) Prof. Dr. İbrâhîm Nûreyn / Sudan Kur'ân-ı Kerîm Üniversitesi Dekan Yardımcısı

77) Dr. Salah ibni Ali Yûsuf / Ümmü Derman İslam Usûl-ü Hadîs Üstâdı

78) Şeyh Âdem Muallim Ebû Bekr Osman / Somal - Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat Müessesi "Sünnet'in Destekçileri Bölümü" Müdürü

79) Muhammed 'Ubeyd el-Kübeysî / Irak - Bağdat Üniversitesi Şerîat Fakültesi Fıkıh Üstâdı

80) Dr. Ahmed Hasan Tâhâ / Irak - Bağdat İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe en-Nu'mân Fakültesi Fıkıh Üstâdı

81) Abdurrahmân Şattû / Mescid-i Nebevî'de Mâlikî Mezhebi Müderrisi

82) Muhammed el-Bâyik / Fas - Merâkeş İlmî Meclis Âzâsı

83) Mustafa el-Bahyâvî / Fas - Rabat Üniversitesi İbni Atıyye Kürsüsü Üstâdı

84) Dr. Muhammed Cemil Mübarek / Fas - Ekâdir Yerel İlmî Meclis Üyesi

85) Abdürabbinnebiy Muhterem / Fas - Benî Melâl Mıntıkası Temyiz Mahkemesi Başkanı

86) Fazlurrahmân Hilal / Hindistan - Pencap Eyâleti Dârusselâm Üniversitesi Dekanı

87) Muhammed Hâlid / Hindistan - Nepal Âlimler Cemiyeti Genel Sekreteri

88) Nîmetullâh el-Âzâmî / Hindistan Dîyûbend Dâru'l-ulûm Hadis İhtisasları Bölüm Başkan Vekîli

89) Muhammed Ubeydullâh el-Esa'dî / Hindistan - Arap Üniversitesi Hadis Üstâdı

90) Fârûk Mevlâ Muhammed / İngiltere - Londra Dâru'l-Kitap Müessesesi Başkanı

91) Selman en-Nedvî / Hindistan - Dâru'l-ulûm Âlimler Cemiyeti Şerîat Fakültesi Dekan Yardımcısı ve Hindistan İslâmî Gençlik Kuruluşu Başkanı

92) Prof. Dr. Muhammed Mes'ûd Âlem / Hindistan - Alekra Üniversitesi İslâmî İlimler Bölümü Üstâdı

93) Muhammed Ali el-Mensûr / Yemen Kadı Okulu Müderrisi

94) Ali Bükeyr / Yemen - İstişâre Meclisi Üyesi

95) Hasen Makbul el-Ehdel / Yemen Evkaf Bakanlığı Hac Dâiresi Başkanı

96) Muhammed Sâd el-Hutâmî / Yemen Tâlim-Terbiye Bürosu Müsteşarı

97) Abdulazîz el-Hudarî / Almanya - Berlin İslâmî Kültür Merkezi Müdürü

98) Cenden Nüveyl Cenden / Endonezya - Fahriyye Enstitüsü Müdürü

99) Dr. Abdülhalîm en-Nu'mânî / Pakistan - Karaçi İslâmî İlimler Üniversitesi Hadis İhtisas Bölümü Başkanı

100) Doktor Muhammed Abdüşşehîd / Pakistan Karaçi Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı Fakültesi Dekanı

101) Muhammed Hanîf Calendehrî / Pakistan İslâmî Üniversiteler Birliği Genel Sekreteri ve el-Hayr Üniversitesi Dekanı

102) Muhammed İshakhân / Pakistan - Keşmir İslam Meclis Âzâsı

103) Müftî Muhammed Ruveys / Pakistan İslam Âlimleri Cemiyeti Başkan Vekili ve Keşmir Hükûmeti Diyânet Reisi

104) Muhammed Enver Bedahşânî / Pakistan - Karaçi Şûra Meclis Âzâsı ve Hadis Üstâdı

105) Hâfız Hüseyn Ahmed / Pakistan - Belucistan Parlemento Eski Üyesi

106) Abdulmâlik / Pakistan - Karaçi Dârululûm Şeyhu'l-kurrâ

107) Rızâulhak / İngiltere - Nottingham Hüda Üniversitesi Dekanı

108) Süleyman Ahmed Kâdî / İngiltere - Medîne Akademisi Müdürü

109) Şibbîr Betîl / İngiltere – Dârululûm Üniversitesi Fetvâ Dâiresi Başkanı

110) Venîs el-Mebrûk / İngiltere - Sosyal Bilimler Enstitüsü Üstâdı

111) Selîm Dehûrât / İngiltere - Leicester İslam Akademisi Kurucusu ve Hadis Üstâdı

112) Sâlim eş-Şeyhî / İngiltere - Avrupa Fetva ve Araştırma Meclis Üyesi

113) Faysal Muhammed Lîvan / Tayland - İslâmî Liseler Birliği Başkan Vekili

114) Tâcüddîn Abdullatîf / Tayland - Eyâlet Kadısı

115) Harun İsmâîl / Güney Afrika - Durban Ulemâ Cemiyeti Başkanı

116) Fazlurrahmân / Güney Afrika - Dârululûm Şeyhu'l-hadîsi

117) Şibbîr Ahmed / Güney Afrika - Dârululûm Zekeriyya Üniversitesi Dekanı

118) Rızâulhak / Güney Afrika - Dârululûm Zekeriyya Üniversitesi Baş Müftüsü

119) Yûsuf Kiran / Güney Afrika - Cape Town Âlimler Meclisi Müftüsü

120) Abdullâh ibni Sâlim el-Hansûrî / Uman Saltanatı - Tâlim-Terbiye Merkezi Şer'î İlimler Üstâdı

121) Nûreddîn Karaali / Sûriye - İslam Tebliğcisi

122) Muhammed Cemâleddîn es-Seyrevân / Sûriye - İslam Tebliğcisi

123) Doktor Fâiz Muhammed Avaz / Sûriye - Dimaşk Şer'î Enstitülerinde Usûl-u Fıkıh Hocası

124) Yûsuf Hindâvî / Sûriye - İslam Fıkhı Mütehassısı

125) Alâüddîn el-Kasîr / Halep Şer'î Enstitü Müdürü

126) Doktor Ebu'l-Feth Beyânûnî / Sûriye Vâizi

127) Adnan es-Sekkâ / Sûriye - Hıms Âlimler Cemiyeti Âzâsı

128) Bilal Safiyyüddîn / Sûriye - Halep Üniversitesi Şerîat Fakültesi Dekanı

129) Sâriye er-Rifâ'î / Sûriye - İslam Tebliğcisi

130) Doktor Ahmed Miksâr / Fransa - İslam Tebliğcisi

131) Şeyh Ahmed el-Leden / Lübnan - Şer'î Kadısı

132) Şeyh Abdurrahmân Şarkiyye / Lübnan - el-Bikâ' - Şer'î Mahkeme Başkanı

133) Prof. Dr. İmran Ali Ahmed / Libya Üniversitesi Mukâyeseli Fıkıh Üstâdı

134) Abdulmevlâ el-Mısrâtî / Libya Üniversitesi Mukâyeseli Fıkıh Üstâdı

135) Fâtih ibni Zeklâm / Libya İslam Üniversiteleri Usûl-u Fıkıh Üstâdı

136) Muhammed Şekûr Sabudîn / Malezya Eyâlet Mahkeme Kadısı

137) Dr. Ekmel ibni Abdurrahmân / Malezya Uluslar Arası İslam Üniversitesi Üstadlarından

138) Dr. Yüsrî ibni Muhammed / Malezya Uluslar Arası İslam Üniversitesi Üstadlarından

139) Nur Ezmîr İlyas / Malezya - Negeri Sembilan Eyâlet Müftü Vekîli

140) Prof. Dr. Hasen Yûnus Ubeyduh / Mısır - Dâvet Fakültesi Kültür Bölümü Başkanı

141) Prof. Dr. Muhammed el-Ahmedî Melîcî / Mısır Eski Evkaf Bakanı

İsmi zikredilen bu zavâta ilâveten bahsi geçen ülkelerden ve - İran, Nijer, Moritanya, Birleşik Arap Emirlikleri, Cezâyir, Danimarka, Macarisatn ve Şili - gibi muhtelif ülkelerden de katılımcılar olmuştur.

TÜRKİYE'DEN KATILAN ULEMÂ VE FUZALÂ'NIN İSİM VE ÜNVANLARI

1) Fakîh **Muhammed Emin Er Hoca Efendi** / Ankara

2) Urfa Müftüsü Dört Mezheb Fakîhi **Halil Gönenç Hoca Efendi** / İstanbul

3) Büyük Muhaddis **Nûreddîn Boyacılar Hoca Efendi** / Konya

4) Abdurrahmân Büyükkörükçü Hoca Efendi / Konya Vâizi (Kendi adına asâleten ve Muhterem Babası Büyük Âlim ve Vâiz Tâhir Büyükkörükçü Hoca Efendi'ye niyâbeten)

5) Seyyid Müderris **Zekeriyya Aslan Hoca Efendi** / Van

6) Müderris **Mehmed Arif Karakaya Hoca Efendi** /Van

7) Müderris **Mahmud Düzli Hoca Efendi** / Van

8) Müderris Şeyh **Nusreddin Aslan Hoca Efendi** / Van

9) Şeyh Müderris **Celâleddîn Aydın Hoca Efendi** / Diyarbakır - Hezan

10) Şeyh Müderris **Hüseyin Elçi Hoca Efendi** / Diyarbakır

11) Müderris **Mehmet Ali Elçi Hoca Efendi** / Diyarbakır

12) Nusreddin Kıno Hoca Efendi / Mardin

13) Müderris Şeyh **Şerif Seyyid Hoca Efendi** / Mardin

14) Tillo Şeyhlerinden Seyda Molla Bedreddin'in oğlu Müderris **Nureddin Sancar Hoca Efendi** / Siirt (Babasına niyâbeten)

15) Müderris Şeyh **Sibğatullâh Sevgili Hoca Efendi** / Siirt - Zokayt

16) Müderris Şeyh **Muhammed Sâlih Ekinci Hoca Efendi** / Mardin - Konya

17) Şeyh Müderris **Mehmet Eşref Ağgül Hoca Efendi** / Erzurum

18) Şeyh Müderris **Abdullah Taylan Hoca Efendi** / Kahramanmaraş

19) Müderris Şeyh **Fethullah Ayte Hoca Efendi** / Bitlis (Ohin Şeyhi Şeyh Âsım'a niyâbeten)

20) Müderris **Seyfullah Ayte Hoca Efendi** / Bitlis

21) Prof. Müderris **Mehmet Halil Çiçek Hoca Efendi** / Ankara İlahiyat Fakültesi

22) Mehmet Şirin Güvercin Hoca Efendi / Elazığ

23) Erzurum Sâbık Müftüsü **Hâlis Efendi**

24) Abdulkerim Çevik Hoca Efendi / Bitlis - Nurşin

25) Müderris Şeyh **Gıyâseddîn Âs Hoca Efendi** / Muş

26) Adıyaman Cemaati adına Molla **Süleyman el-Bitlîsî Hoca Efendi** / Adıyaman

27) İskender Paşa Cemaati ulemâsından **Mikdat Kutlu Hoca Efendi** / İstanbul

28) İskender Paşa Cemaati ulemâsından **Doç. Dr. Hür Mahmut Yücer Hoca Efendi** / İstanbul

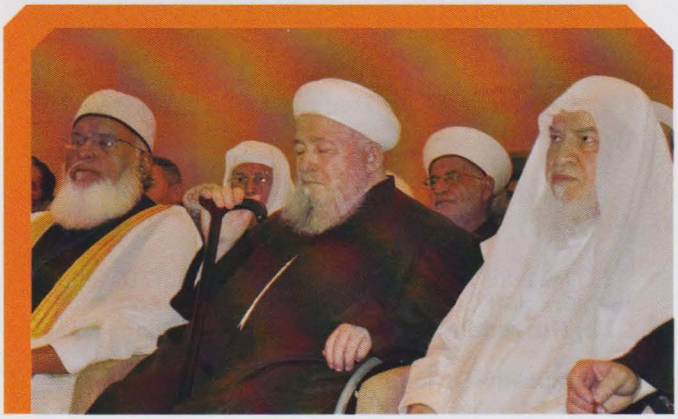
29) İskender Paşa Cemaati ulemâsından **Yahya Özkul Hoca Efendi** / İstanbul

30) İslâmî Yazar **Abdullâh Büyük Hoca Efendi** / Konya

31) Ahmed Akın Çığman Hoca Efendi /İstanbul

32) Şeyh **Nûrulllâh Hoca Efendi** / Denizli

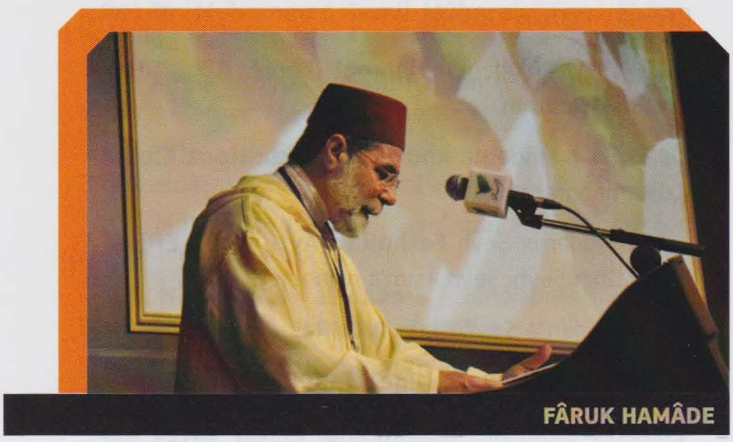
ÖDÜL TÖRENİ ÖNCESİ MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİNİN DE KATILDIĞI İLMÎ MÜHÂZARA (SEMPOZYUM)LAR

Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi Hazretleri'ne "İslâma Üstün Hizmet Ödülü" takdim etmek üzere İstanbul'da hazır bulunan ulemâ ve sulehâ 23 ve 24 ekim günleri sabah dokuzla on iki arasında ilmî muhâzaralarda bulundular.

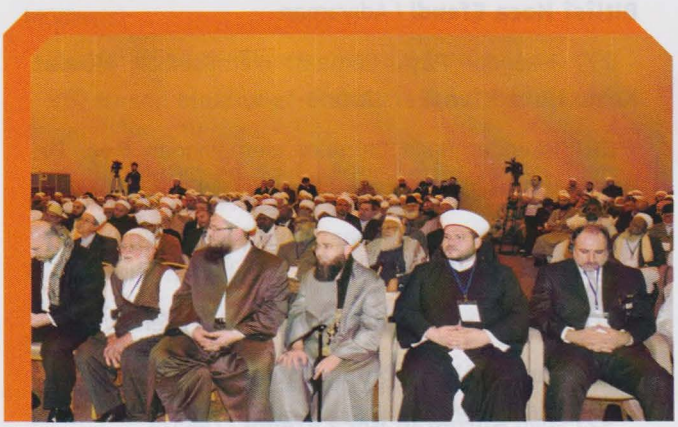
İlk olarak Hind İslam Fıkhı Genel Sekreteri Hâlid Seyfullâh Rahmânî, terhîb (selamlama) konuşması yaptı ve bu konuşmasında kendisi adına ödül verilen İmam Muhammed Kâsım en-Nânûtevî Hazretleri'nin kelam ve fıkıh usûlü hakkında tâkib ettiği menheci anlattıktan sonra İmam Nânûtevî *(Rahimehullâh)* ile Sultan Abdulhamid Hazretleri'nin irtibatını nakletti.

İkinci olarak Amerika İslam Cemiyetleri Âzâsı Doktor Yahya Abdurrahîm Amerika'da İslam'ın ilerlemesinden, altmışlı yıllarda otuz mescit varken şimdilerde üç bin mescit açıldığından bahsetti. Doktor Yahya ulemânın kendi aralarındaki ihtilaflarının dâvet ve tebliğin tesir etmesinin ve İslâm'ın daha fazla ilerlemesinin en büyük engellerinden biri olduğunu ifade ettiği bu konuşmasında: "Seksen sene evvel bu kıtaya Müslüman olarak gelenlerin çoğu şimdi Hristiyan oldu, bu yüzden kendimiz adına değil de çocuklarımız adına endişe duyuyorum. Dolayısıyla dâvet ve tebliğ işine çok önem vermemiz lazım" dedi.

FÂRUK HAMÂDE

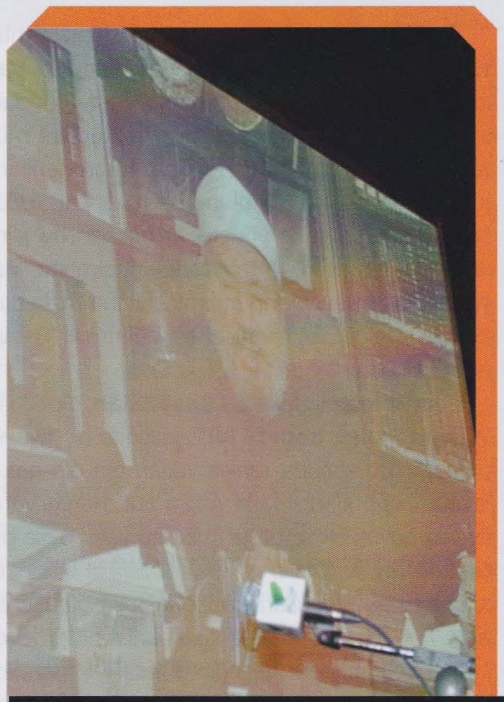
Üçüncü olarak Ebu Zabî Kral Müsteşarı ve Hadis Profesörü olan büyük alim Fâruk Hamâde akîde hakkında yaptığı konuşmasında: "İmam Ebu'l-Hasen el-Eş'arî Hazretleri'nin dini muhâfaza konusundaki gayretleri olmasa, bugün biz Ehl-i sünnet itikadına sahip olamazdık. Tabi ki o, Bağdat gibi ilim merkezlerinde bulunduğu için meşhur oldu. İmâm-ı Mâturîdî Hazretleri ise Mâverâünnehir'de bulunması hasebiyle kendi döneminde onun kadar tanınmadı ama Eş'arîler dendiğinde Mâturîdîler de onun zımmında mülâhaza edilmektedir. Zaten bu iki mezheb arasında on üç kadar meselede ihtilaf vardır ki bunları yediye indirmek de mümkündür. Aslında bu ihtilaf konuları hiç konuşulmasa da kişinin itikadına zarar verecek şeyler cinsinden değildir. Bu büyük imamlar aslında âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîflerde vârid olan müteşâbih nasları selefin akîdesi üzere teşbihsiz ve tevilsiz bir şekilde kabul etmekteydiler. Ancak sahabe ve tâbi'în döneminde başlayıp daha sonra artarak devam eden bâtıl îtikadlar yüzünden ve 'Rahman Arş'a istiva etti', 'Allâh'ın yedi onların ellerinin fevkındedir' gibi âyetlere 'Oturma' ve 'insan uzvu' şeklinde mânâ verilmesi arttığı için Ehl-i Sünnet âlimleri 'istivâ'yı 'istîlâ', 'yed'i de 'kudret' gibi tenzihe uygun mânâlarla tevil etmeye mecbur kaldılar" şeklinde beyanlarda bulunarak katılımcılara çok faydalı îtikadî mâlumatlar verdi.

Dördüncü olarak Türkiye ulemâsını temsilen Van âlimlerinden Mahmud Düzli Hoca Efendi ilmin ve âlimlerin kıymet ve değeri konulu bir konuşma yaptı. Araplara parmak ısırttıran bu fasih ve beliğ konuşmasında tam söz Mahmud Efendi Hazretleri'nin medhiyesine ve isminin anılmasına geldiği sırada Hacı **Mahmud Efendi** Hazretleri'nin içeri girmesi katılımcıları çok şaşırtarak feyizlere gark etti.

Son olarak görüntülü konuşmasıyla muhâzaraya katılan Dünya İslam Âlimleri Başkanı Yusuf el-Karzavî: "Âlim-i Rabbânî Şeyh Mahmûd Efendi, hurâfelerden uzak, ilim ile tasavvuf arasını cem etmiş bir zattır, günümüzde bu zatlara çok ihtiyaç vardır" diye başladığı konuşmasını: "Bugün İslam Âlemi fikrî, siyâsî, iktisâdî ve kültürel harp içerisindendir. Bir avuç Siyonist bir milyar altı yüz milyon nüfûsa sahip İslâm âlemini tehdit ediyor. Her dört insandan biri Müslüman, bu çok önemli bir rakam, bu gücümüzü harekete geçirmemiz lazım. Bunun için ihtiyacımız olan en önemli husus birleşmektir. Filistin toprakları kan ağlıyor, Mescid-i Aksâ işgal altında. Filistin meselesi bütün Müslüman toplumların meselesidir. Kanayan yaralar hepimizdir.

Siyonistler kanlarımızı akıtıyor, topraklarımızı işgal ediyor. Gazze'nin kurtuluşu tüm Müslümanları ilgilendiren bir mevzûdur. Bu nedenle birlik olmamız ve mezhep taassuplarını terketmemiz lazımdır. Selefîlere biraz tasavvuf, tasavvufçulara da biraz selef akîdesi aşlayarak aradaki ihtilafları asgarîye indirmek gerekir. **Allâh-u Te'âlâ: 'İşte bu din, tek bir din olarak sizin hepinizin dîninizdir, Rabbiniz de ancak Benim, öyleyse bir tek Bana ibadet edin'** *(Enbiyâ Sûresi:92'den)* buyuruyor' şeklinde sürdürerek İslam ulemâsını vahdete dâvet etti.

YÛSUF EL-KARZÂVÎ

MUHÂZARALARIN YAPILDIĞI İKİNCİ GÜN OLAN 24 EKİM PAZAR GÜNÜ:

İlk olarak Suudi Arabistan, Ahsâ Melik Faysal Üniversitesi hocalarından Doktor Abdulilâh el-Arfec, "Dört mezhebe uymanın lüzûmu ve fıkıh terk edilerek Kur'ân ve Sünnet'ten hüküm çıkarmanın asla câiz olmadığı"nı beyan sadedinde hakîmâne bir konuşma yaptı.

İkinci olarak büyük muhaddis Muhammed Avvâme Hazretleri: "Bu toplantı günlerimiz **'Onlara Allâh'ın günlerini hatırlat'** *(İbrâhîm Sûresi:5'den)* âyet-i kerîmesinin muhtevâsına dâhil olan nîmet günlerimizdendir. Zira bugün biz bütün ulemânın izzetinin, ilmiyle, ameliyle hatta sessiz duruşuyla dahi diğer ulemâdan farklı olan **Mahmud Efendi** Hazretleri'nin kıymetli şahsında temsil edildiğini müşâhede etmekteyiz. Nitekim kalp ehlinden bazısı: 'Terbiye edici bir şeyh, adamlarını sırf onlara bakmakla da yetiştirir' demiştir.

Hatta onlardan biri: 'Biz sadece sözlerimizle ve fillerimizle değil, hallerimizle bile müridleri yetiştiririz' demiştir. İşte Hazreti Şeyhimiz Mahmud Efendi ki –**Allâh-u Te'âlâ** onu muhafaza eylesin, Müslümanları onunla faydalandırsın, hayatını, gayretlerini ve hizmetlerini mübârek eylesin– işte bu zat o bahsi geçen mürebbîler sınıfındandır.

Ey fazilet eshâbı! Bugün hadîs-i şerîflere hizmet hususunda dâhilî ve hâricî iki konudaki zafiyete işaret etmek istiyorum ki bunlardan biri içerden, diğeri dışarıdandır. Dâhilî olan zafiyet noktaları çoktur, bunlardan biri hadisi şerif ezberlemeye yönelişin Arap ve Acem memleketlerinde zaafa uğramasıdır.

Ancak Dr. Nurettin Itır'ın gözetimiyle Şam ve Halep'te bazı kadınların 15 senedir hadis metinlerini ezberlemeye yöneldiklerini bilmekteyim ki, bundan dolayı emeği geçenlere teşekkür ederim.

İlim ve fazilet ehli kimselerle görüştüğümde sürekli onlara talebelerine, ismi gibi hoş kokulu olan "Riyâzu's-sâlihîn" kitabını ezberletmelerini telkin etmişimdir. Zira o kitapta her Müslümanın ve her âlimin muhtaç olduğu önemli konular toplanmıştır. Tabi ki buna Allah-u Teâlâ'nın kitabını ezberledikten sonra başlanmalıdır.

İkinci zafiyet noktası hadîs-i şeriflerin şerhlerinin okunup okutulmasının, basım ve tahkiklerinin yapılmasının son derece ihmal edilmiş olmasıdır. İşte bundan dolayıdır ki ilimde boş bir saha oluşmuş ve kendini müctehit sananlar çoğalmıştır. Süfyan-ı Sevrî Hazretleri'nin buyurduğu gibi: "Kaptanlar çok olunca gemi batar". Üçüncü nokta ise hadis kitaplarına yöneliş arttığı için bu işin ehli olan olmayan herkes kitap tahkikine yönelmiştir. Maalesef bu işi iyi beceremeyenlerin atılımları daha fazla olmuştur. Bu konuda size gülünç iki misal verebilirim ki "Belanın en şerlisi güldürücü olandır."

Şemâil kitaplarında : **"Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***in kılıcı hanefî idi"** şeklinde bir rivayet zikredilmektedir. Bu konuda tahkik yapan biri dip notunda: "Yani Peygamberin kılıcı İmamı Âzam Ebû Hanife'ye mensuptu" diyerek büyük bir rezalete imza atmıştır. Oysa bu rivayette **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in kılıcının Yemen'de bulunan Hanîfeoğulları'nın işçiliğinden olduğu anlatılmaktadır. Yine böylece zekatla ilgili bahiste dişi deve ile alakalı 'Binti Lebûn' tabiri geçtiğinde tahkik yapan kişi onun bir adam olduğunu zannedip dip nota "Bu kişinin hayatı hakkında bir bilgiye sahip olamadım" diyerek, cahilliğini ortaya koymuştur. İslam imamlarının mirasıyla oynayan bu adamların kalemlerine karşı ilmin güçlü kılıcı ne zaman harekete geçecektir.

Dahili zafiyet noktalarından biri de hadis ilmiyle meşgul olan talebelerin tasavvuf yolundaki gevşeklikleri ve Şeyh efendilerle birlikte bulunmaya gayret etmemeleridir. Hasen-i Basrî Hazretleri'nin , kendinden önce geçen tâbi'înin ulularından nakline göre: "Evvelce bir adam ilim tahsiline başladığı zaman bunun eseri onun tavırlarında, yaşantısında , dilinde , gözünde ve elinde hemen fark edilirdi".

Süfyan İbni Uyeyne Hazretleri: "Bir delikanlı hadis ilmine başladığı zaman ailesinden kopacak derecede ibadete düşkün olurdu' diye nakletmiştir.Bir hadis talebesi Ahmed İbni Hanbel Hazretleri'ne misafir olduğunda İmam-ı Ahmed yatarken onun yanına su bıraktı. Sabah namazına kaldırırken suyun eksilmediğini görünce çok şaşırarak : "Sübhânellah! Bir adam hem ilim talep edecek, hem de gece namazına kalkmayacak, olacak şey değil." demiştir. Muhammed İbni Nasr el Mervezî Hazretleri ders okuturken öğlen ezanı okunduğunda talebelerden biri abdeste kalkınca İmam ona: "Senin hakkında böyle düşünmezdim. Namaz vakti girdi demek sen hale abdestsizsin." demişti.

Yine İmamı Ahmed'in "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den nakledilen herhangi bir hadis yazdıysam mutlaka onunla amel etmişimdir. 'Hatta **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* kan aldırdığında mubarek kanını alan Ebû Taybe'ye bir dinar verdi' hadisini gördükten sonra ben de kanımı alan kişiye bir dinar verdim" demiştir.

Ebû Cafer İbni Hamdan Hazretleri Sahîh-i Müslim kitabını insanlara okurken bu mecliste evliyaullahın reislerinden Ebû Osman el Hîrî Hazretleri de bulunmuştu: O derste: **"Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bir kere ihramlı gibi bir peştamal ve şala bürünerek namaz kıldığı" rivayeti geçti. Ebû Osman Hazretleri o gece yatsı namazına böyle giyinerek çıkınca insanlar onun ihrama girdiğini sandılar. Ona bunu sorduklarında: "Hayır, lakin bugün bu derste bu konu geçti, ben de sabah olmadan bu sünnetle amel etmek istedim" diye cevap verdi. İlim taliplerinde yaygın olan diğer bir zafiyet noktasına gelince; o da, bir üstada dayanmaksızın ilmi kendi kendine tahsile çalışmalarıdır.

Hatta bugün: "Felanca , hiçbir hocaya başvurmaksızın kendi kendine ilim sahibi oldu" gibi laflar medih ifadesi olarak kullanılmaya başlanmıştır ki bu çok tehlikeli bir hastalıktır. Halbuki âlimlerimiz ilimde şeyhleri olmayan kişiye hiçbir itibar vermezler ve onu kendisinden nakil yapılmaya ehliyetli kabul etmezlerdi. İmâm-ı Ahmed İbn-i Hanbel Hazretleri: "Bir âlimin kapısında görmediğim kimseyle ilmî münâzara yapmam" demiştir. Kayrevan ulemâsı Ebû Cafer ed-Dâvûdî ile bir meselede ihtilafa düşünce alimler: "Sus, senin şeyhin yok" diyerek onu susturmuşlardır. Buraya kadar sünnet-i mutahharaya ve hadîs-i şeriflere içten gelen tehlikelere kısaca değinmeye çalıştım. Şimdi de bir miktar sünnete dıştan gelen saldırılar hakkında konuşmak istiyorum. Bugün hadîs-i şeriflere karşı büyük bir saldırı başlamıştır. Mesela bir adam: "Buhârî'nin hadisi katletmesi ' , ' Şâfiî'nin fıkha karşı cinayeti ' , ' Sîbeveyh'in nahvi bitirmesi ' şeklinde üç kitap yazmıştır ki artık bundan sonra İslam dîninden ne kalır bilemem. Sonra bu kitabı yazanın bir yayınevi sahibi olduğunu ve orada başkalarına ait diğer bir takım bozuk kitaplar da neşrettiğini duyunca adamın kendi kitaplarını diğer kitaplara nispetle daha ehven buldum. Biz hâlâ uyuyoruz. Ancak buna mukabil Buhârî ve Müslim'i müdafaa namına Umman'da neşredilen: ' Sahîhayn'i müdafaa' isimli kitap ve Ürdün Üniversitesi'nin: ' Buhârî ve Müslim'e destek sempozyumu'na insanları davet etmesi içimi bir derece rahatlatmıştır. Hadis düşmanları sünneti yıkmak için tek bir balyoz kullanmamakta , bilakis diğerlerinin balyozlarından da yardım almaktadırlar. Bu münasebetle **: "Size karşı kim haddi aşarsa siz de ona misli ile mukabele edin."** *(Bakara Sûresi 194)* âyet-i kerîmesini okumamız mümkündür. Dolayısıyla cemaat halinde yapılan saldırılara mutlaka cemaat halinde yapılan reddiyelerle karşılık vermemiz lazımdır. Günümüzün en büyük sıkıntısı ise âyet ve hadislerde geçen aklın kavrayamayacağı şeyleri reddetmeye kalkışmaktır.

Oysa Rabbimiz: 'Bakara Sûresi'nin 67-73. âyet-i kerîmelerinde nakli akılla çarpıştırmaktan bizi sakındırmıştır. Nitekim bu kıssada İsrail oğulları katilin kimliğini sormuşlar ama cevap olarak bir sığır kesmeleri emredilince soru ile cevap arasında bir ilişki kuramayarak itiraz etmişlerdi. İşte böylece Allah-u Teâlâ bize : "Ey ümmet-i Muhammed! Siz Mûsâ'nın ümmeti gibi olmayın, çünkü onlar 'işittik isyan ettik' demişlerdir. Sizin ise Benden gelen her şeye : 'İşittik itaat ettik' demeniz yakışır" buyurmuş olmaktadır" şeklinde sürdürdüğü konuşmasını : "Allah-u Teâlâ sizi yardımıyla desteklesin. İslam'a hizmetinizden dolayı gözlerinizi aydın etsin ve memleketlerinize sâlimen ,ğânimen iade etsin." diye hitâma erdirdi.

24 Ekim muhâzarasında son olarak Şeyh Abdullah İbni Beyye adına Ahmed Câballah : "Ehl-i Sünnet ulemâsının 'tasavvuf , tesbih kullanma , kabir ziyareti , vecd , tevessül ve istiğâse' hakkındaki görüşler, bunların İslam'da meşrû olduğu ve asla reddedilen bidatler türünden olmadığı hakkında bir konuşma yaptı ki bu konuşmaların tam tercümesi yakında bir kitap halinde sizlere sunulacaktır.

CÜBBELİ AHMET HOCA'NIN YENİ ŞAFAK GAZETESİNİN İFTİRASINA CEVAP VERMEK İÇİN DÜZENLEDİĞİ BASIN TOPLANTISI

بسم الله الرحمن الرحيم

Bu sabah bir haber çıktığını duyduk. Yeni Şafak Gazetesi'nde bu haberde şahsıma ait büyük bir iftira bulunmakta. Bundan dolayı bunu reddetmek üzere huzurlarınızda bulunuyorum. Daha sonra bu ödül merasimiyle ilgili dış ayağı yürüten yani davetiye yapan genel sekreter gereken konuşmayı yapacak. Türkiye'deki ayağı olan Marifet Derneği adına da o derneğin yetkilisi Şefik Hoca efendi gereken bilgilendirmeyi yapacak. Burada bana düşen benimle alakalı kısmı şudur ki, bu toplantı provakasyonlardan tamamen uzak, resmî, herşey izinli ve müsadeli olarak tertip edilene kadar hiçbir ilan yapılmamıştır. İlanlar ne zaman başlamıştır? Bütün müracaatlar yapılmıştır, her yerden izinler alınmıştır, ondan sonra bizim tarafımızdan ilan edilmiştir. Bizim burada vasfımız sadece ilan yapmaktır. Yani duyurudur. Şimdi burada yapılan iftirada, bizim bir provakasyoncu olduğumuz ifade edilmektedir. Halbuki burada provakasyonluk mesele nedir? Peşinden de "işte toplantıya şalvarlı gelin, cübbeli gelin, çarşaflı gelin" diye ilanlar yapıldığı ana sayfada yazılmıştır. Halep oradaysa arşın burdadır. Benim bütün konuşmalarım kayıt altındadır. İnternet aracılığıyla, Lalegül FM'den olsun, dün gece Habertürk'te olsun bütün ilanlarımda kayıtlar mevcuttur. Bunların hiçbirinde insanların ne kılığından, ne kıyafetinden, nasıl geleceğinden, gideceğinden bahsedilmemiştir. Bizim kendi tertip ettiğimiz davet edildiğimiz birçok program medyada, Abdi İpekçi'de olsun, Kayseri'de olsun 10 bin 20 bin kişiler toplandı, ictimalar herkesin gözünün önündedir. Buralara açık kadın bile gelmiştir. Pantolonlu hanım kardeşlerimiz, bacılarımız gelmiştir, katılmıştır. Hatta biz defaat ile "aman pantolonlu da gelse, açık da gelse, orada kimse kalkıp kimseye şöyle giyin, böyle çıkar" demesin diye duyuru yapmışızdır. Benim bu hususta kendi beyanlarım mevcuttur. Hal böyle iken bir de İslâmi geçinen, Müslümanım diyen adamlar "kılık kıyafet şovu", "çarşaf şov" şeklinde bu kadar Müslümanın namusu kabul ettiği tesettürüne, hicabına, kisvesine, şov eklemesini de katarak hakaret etmişlerdir. Ben de diyorum ki, ne zaman benim tarafımdan, "cübbeli gelin, çarşaflı gelin" diye ilan edilmiştir? Bunu bu gazete ispat etmek zorundadır, ispat etmeyen şerefsizdir. Hem de çok büyük şerefsizdir. Eee,

Yeni Şafak
TÜRKİYE'NİN BİRİKİMİ
23 EKİM 2010 CUMA
50 KURUŞ
CÜPPELİ AHMET'TEN PROVOKASYON HAZIRLIĞI
Siyaset başörtüsü yasağına çözüm ararken, Cüppeli Ahmet Hoca, sürece sabote edecek görüntülerin sahnelenecek toplantı için hazırlık yap-

bu şerefsizlik Müslümana yakışmaz. Bunu üzerinden atması lazım. Nasıl ispat edebilir böyle bir şey olduğunu? Biz böyle bir şey yapmadık. Ondan sonra benim bu işin tertibinde hiçbir dahlim ve müdâhalem yoktur. Yanımda oturan Muhittin Avvame hocaefendi kardeşimiz Medine-i Münevvere'nin eşrafından, dünya çapında büyük bir alim olan Muhammed Avvame Hocaefendi'nin oğludur. Kendisinin kaç tane doçentliği vardır, doktorası vardır. Dünyanın birçok üniversitelerinde vazifesi vardır. Hindistan Diyobendi alimlerinin Muhammed Kasım Nânûtevî Hazretleri adına tertipledikleri ödülle ilgili genel sekreterdir. Dolayısıyla bu kardeşimiz kendisi şimdi beyan eder. Kendisi geldi Mahmut Efendi Hazretleri'ne bu talebi beyan etti. Mahmut Efendi Hazretleri Arapçayı, Türkçe'den daha hızlı anlayacak kadar ilme sahiptir, melekeye sahiptir. Kendisinden dinledi bu ödülü almayı kabul etti. Kabul ettikten sonra onlar yurtdışındaki davetli alimlerin listesini çıkartıp onlara davet ulaştırmayı tekeffül etti. Burada da Marifet Derneği ki ben onun üyesi değilim. Hiçbir dernekte bir üyeliğim yok. Marifet Derneği'ndeki yetkili kardeşler de bu işin iç boyutunu üstlendiler. Bunun iki tarafı var. Bir, bunların karşılanmaları, konaklatılmaları, ağırlatılmaları ile ilgili konu. Bunu Caprise Gold otellerinin sahibi üstlendi. Allah kendisinden razı olsun. O noktayı onlar halletti, benim burada hiçbir alıp veremediğim yok, birşeyden haberim de yok. Ancak tabî sonradan haberdar olduk. Marifet Derneği buradaki izinlerin takibini yaptı. Başvuruları yaptı. Onlar da bazı şirketlerle çalıştılar, itfaiyelerine kadar, ambulanslarına kadar en ufak bir şey çıkmasın, kimsenin başı ağrımasın, ayağı taşa çarpmasın diye, her türlü hazırlığı resmi şekilde yaptılar. Amma velakin bugün buradaki Yeni Şafak Gazetesi'nde çıkan -ki ben buna provakasyon diyorum- bu provakasyon neticesinde valilik Sinan Erdem Salonu'nda olacak bu toplantıyı iptal etti ve Emniyet bunu Marifet Derneği'ne tebliğ etti. Bu da Cuma saatlerinde oldu. Benim dün gece Habertürk'te bile yaptığım ilanlara kadar böyle bir iptal, resmi tebliğ yoktu. Şimdi bu tebliğ geldikten sonra ilk olarak konuşuyorum ve şunu bildiriyorum ki, Sinan Erdem'de yapılacak büyük toplantı iptal edilmiştir. Halkımızı, devletimizle, polisimizle karşı karşıya getirmek fitneciliktir. Bundan dolayı bu fitne bizden uzaktır, biz de ondan uzağız. **"Fitne uykudadır, uyandırana lanet olsun"** hadisi şerifine göre biz bu fitneye bulaşmayacağız, karışmayacağız, bu iftiralar hususunda da kanuni haklarımızı kullanarak, bunların her türlü gereken takibini inşaallah yapacağız. Amma halkımıza buradan duyuracağımız şudur ki, halkımız Pazar günü Sinan Erdem Salonu'na gelmek üzere yollara dökülmesin. Çünkü salonlar kapalı olacak, içeri girilemeyecek, sonra dışarıda bir arbede yaşanır. Zaten Üstadımız Mahmut Efendi Hazretleri de bu durumda Sinan Erdem Salonu'na gelmeyecek. Bundan dolayıdır ki, burada kaldığımız otelde, yarın öbürgün iki gün sempozyumlar olacak, İslam Alemi'nin yetkili alimleri konuşmalar yapacak. Bu konuşmaların akabinde Üstadımız Hazretlerine ödül takdim edilecektir. Amma tabi burada valiliğin ve emniyetin "güven lik sağlayamayız, işte tedbir alamayız" gibi beyanları vardır ki o bizi alakadar eden bir konu değildir, kendi istihbaratları, kendi bilgileri yönünde hareket ederler ona biz karışamayız. Evvelce onlar izinler verilmiş olduğuna dair muvafakat ettiler, ben o izinleri gördüm. Ama biz o izinlere dayanarak bugüne kadar bu ilanları yaptık. Bir insan resmi izinler alındıktan sonra bunu ilan ederse, bunun provakasyon neresidir? Resmi izinli olan bir şeyin tahrik ile ne alakası vardır? Dolayısıyla bunu diyen iftira etmiştir. Şu anda iptal kararı öğlende gelmiştir. Öğlen saatinde emniyet yetkilileri bizi aramıştır. Biz de bunu size ilan ediyoruz. Halkımız bundan dolayı aynı niyetlerine göre kazanmışlardır. Ecirlerini sevaplarını Allah'tan alacaklardır. Ama tabi burada esas provakasyonu yapan, esas bu iftirayı yapan, "türban sorunu çözülecekken, bunu hazırladılar" diye yazanlardır, halbuki bunun hiç alâkası yoktur. Bu türban meselesi gündemde yokken bu konu aylar önce Medine-i Münevvere'de konuşulmuştur. Bu aylar önce kararlaştırılmıştır.

29 Ekim istenmiş diye herşeyi karıştırıyorlar. Mesela kaç tane iftira var? Gazetenin yazısına göre önce ben

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ İFTİRAYA MARUZ KALAN CÜBBELİ AHMET HOCA'YI TEZKİYE BABINDA ŞÖYLE BUYURDULAR

"Benim bu işlerden haberim var! Ben emrediyorum, kimse yapmıyor bu işi. Âlimlerin toplanmasını ben istedim. Benim emrimle geldiler biiznillâh. Her şeyden haberim var! Beni kimse kandıramaz! Yeni Şafak gazetesinin yaptığı iftiradır. Fitnelerden sakınalım!"

Not: *Mahmud Efendi Hazretleri'nin bu konuşmasının ses kaydı Haberturk ve TV8 gibi bazı ulusal kanallarda, LalegülFM'de ve cubbeliahmethoca.tv gibi birçok internet sitesinde yayınlanmıştır.*

olimpiyat stadını istemişim, ben hiç böyle bir taleplerde bulunmadım. Hakkım ve yetkim de yok. Ben bir dernek üyesi bile değilim. Bunu bana mal etmek bir iftira. O zaman orası verilmemiş. Halbuki oradan da izin verildi. Fakat hava soğuk olur, şu olur bu olur, gerekçesiyle oradan dönüldü. Orada da izin verilmedi şeklinde haber yapıldı, o da bir yalan, asparagas haber. Ondan sonra Mahmut Efendi Hazretleri –hâşâ- ödül alacak bahanesiyle getiriliyor dediler. Ödül alacak zaten. Bu bahane değildir. İkincisi Mahmut Efendi Hazretleri herşeyin farkında âgâh bir insandır. Dün Habertürk yayınında, canlı yayında, gece 1 de beni aradı. Murat Bardakçı ile Fatih Altaylı orada "Biz de işittik, yanımızda konuştu." Dediler. Bu, canlı yayında gelişti ve ben hiç beklemiyordum o saatte aramasını. Hatta kendisi ilan yapmamı, bu işte sakınca olmadığını bana tekrar bildirdi. Çünkü o zamana kadar izinliydi. Herşey resmi olduğu için ilanda ne mahzur vardı. Hiçbir sakınca yoktu. Biz buna dayanarak yapmışızdır. Bu türban meselesi zaten bu seçim, referandum sürecinde çıktı, hem de Cumhuriyet Halk Partisi'nin konuyu açmasıyla başladı. Bizim kimin ne zaman ne diyeceğinden haberimiz yoktu ki zaten. Bunun şimdi başörtüye mani olmak provakasyonuyla ne alakası olabilir? İnsan bir lafı konuşurken biraz da kılıfını hazırlar. Bu kadar ortada bir laf olur mu? Şey gibi ortada kaldılar, niyetleri nedir? Bunun arkasında ne vardır? Bunun arkasında ne vardır, meselesinde tabî Üstadımız Mahmut Efendi Hazretlerimizin dünyada büyük kabul görmesi, İslâm Alemi'nin kendisine teveccühü ve yönelmesi meselesinin bazı çevreler tarafından hazımsızlığı vardır.

Bazı alimlerin adı kullanılmış dediler. Nerede adı kullanılmış, kendileri burada. Yazdığı isimler, alimler burada. Dörtyüze yakın alim şu anda burada. Adı kullanmak demek, kendisinin muvafakat etmemesi demektir. Bu kadar yalan olur mu? Bunu nasıl becermişler. 28 Şubat sürecinde bana bu kadar iftira yapılmıştır, böyle bir iftirayla karşılaşmadım. Ama altında ne vardır? Tabi Mahmut Efendi Hazretleri'nin dünyada hüsnü kabul görmesinden bazı çevreler rahatsız olmuştur ki bunlar iki sınıftır. Bir kısmı diyalog fikrini, vatikan projesini tutturmak isteyenler çok büyük rahatsızlık duymaktadırlar. Çünkü Ehli Sünnet'in öne çıkması bunları rahatsız eder. İkincisi bazı ucuz hesap yapan çevreler vardır. Bu ucuz hesap yapanlar da, Mahmut Efendi Hazretleri ölse de yerine ben geçsem diye bekleyenlerdir. Allah bunların şerlerinden muhafaza etsin. Biz Efendi Hazretleri'nin sağlığında ölmeyi düşünen ve cenazemize gelmesi için yalvaran kimseleriz. Zaten herhalde de öyle olabilir. Hastalıklarımız ondan çok fazladır. Hal böyle iken birileri bir ucuz hesap peşinde. Mahmut Efendi'den sonra ben kalırım, hesapları yapmışlarken, tam köşeleri parsellemişken Mahmut Efendi sıhhatini tecdit ederek, yeniden ortalığa çıkarak, yeni yeni faaliyetler göstererek bunları rahatsız etmiştir. Bu sefer bu iki zümrenin menfaatleri birleşmiştir. İki zümrenin menfaati birleşince böyle bir şeye girişmişlerdir. Onun için kötü niyetli olanları Allah'ın adaletine havale ediyoruz. Ama bizim burada hiçbir provakasyon niyetimiz olmadığını beyan ediyoruz ve halkımızdan da rica ediyoruz. Allah rızası için bu Sinan Erdem'e gelmesinler, çünkü çok uzaklardan gelecek olan insanlar var. Yolda zahmet çekecekler, masraf edecekler, ondan sonra boş dönerler, Efendi Hazretleri'ni göremezler, üzülürler. Bunlara da bu iptalden dolayı bu ricamızı iletiyoruz. Burada devleti, hükümeti, valiliği ve emniyeti asla zan altında bırakmıyoruz. Onların istihbari bilgileri olabilir, bu bilgiler muvacehesinde kontrolü güvenliği sağlayamayız gerekçesiyle bu iptali yapmışlardır. Onlarda bir kötü niyet aramıyoruz. Amma bu yalan ve iftiralarla bu haberleri yapanlarda da iyi niyet görmemiz, bulmamız mümkün değildir. Bundan dolayıdır ki şimdi ben bu işin gelişmesi ile ilgili kısa bir malumat vermek üzere sözü Muhittin Avvame Hocaefendi'ye tevdi ediyorum.

MUHİTTİN AVVAME: Bu ödül töreni meselesinin başlangıcına gelince, Muhammed Kasım Nanutevi Hazret-

leri 150 sene evvel vefat etmiş. Hindistanın en büyük alimlerindendir. Şu anda Hind ulemasının ekseriyeti bu zata tabidir. İmamlarına, müesseselerini kuran zata, hürmeten ve hakkına vefa olarak onun adına bir ödül vermeyi tertip ettiler. Bu sene ilk senesidir. Bu ödülün ilk olarak Mahmut Efendi Hazretlerine verilmesi düşünülmüştür, kararlaştırılmıştır. Bu noktada beni Genel Sekreter olarak organizede görevlendirdiler.

Şimdi bu ödül meselesinde görevlendirilince, bu fikrimi Mahmut Efendi Hazretlerine geldim arzettim. O da bunu kabul etti. Kabul ettikten sonra biz de bu işin , tertibine başladık. Fakat Mahmut Efendi Hazretleri'nin seçilmesinin sebebi neydi? Seçilmesinin sebebi şudur ki, şu anda İslam Alemi ifrat ile tefrit arasında kimi ileri kimi geri bocalamaktadır. Ama Mahmut Efendi Hazretleri çok orta giden, istikamet üzere olan, hem Ehli Sünnet üzere ilme önem veren, hem de hurafelerden arınmış hakiki tasavvuf kanadını ihraz eden iki kanat sahibi bir zattır. Onun için kendisi seçilmiştir.

İslam Alemi'ndeki bütün alimler bu hususta muvafakat ettiler, ittifak ettiler. Mahmut Efendi Hazretleri'nin bu noktada tam istikamet üzere olduğu, tercihe şayan olduğu hakkında bütün dünya İslam Alemi'nden görüş birliği ve muvafakat hasıl oldu. Böylece bu tertip edildi.

Yani İslam Dini'nde terör olmadığı, kavga gürültü olmadığı, barış olduğu, sulh olduğu, eman olduğu, güven olduğu hususunda bütün bu gelen alimler müttefiktirler. Bu görüşü ortaya koymak, Mahmut Efendi Hazretleri'ne bu ödül verilirken de bu fikri öne çıkarmak istediler. Mahmut Efendi Hazretleri'nin hiçbir terörle, vurdu kırdıyla alakası olmadığı, huzur üzere İslamiyeti yaşayıp yaşatmaya çalışan bir zat olduğu hususunda alimler görüş birliği ettiler.

Şu anda otelimizde bulunup, bu törenimize katılmak için gelenler kendi ülkelerinde saygın alim olan kişilerdir, 42 tane devletten insan var. Kiminin siyasi makam ve mensıbı var. Kiminin ilmî çok büyük ağırlığı var. Hepsi burada bir huzur ortamı olacağı ve bu meclisin barış üzere inşa edileceği hususunda bize güvendikleri için şu anda bu ortama iştirak ettiler.

Evet burada Kuveyt'in meclis başkanı, aynı zamanda adalet ve evkaf bakanı bulunmaktadır ki bunlar hep bu işleri inceleyip gelen insanlar. Hiç böyle en ufak bir yanlış bir şey olmadığına kanaat getirdikleri için burada bulunuyorlar.

Evet. Akkar müftüsü de burada. Orası Lübnan'da çok önemli bir mıntıkadır. müftü derken, orada mıntıka reisi makamında demektir. Ben Lübnan a da gittim, orada onlar bakan seviyesinde yani Türkiyede'ki gibi diyanet seviyesinde değil, müftüler orda bakan mertebesindedir. O müftü efendi Üsâme Rufai Efendi Hazretleri burada.

Libya'nın diyanet reisi makamında olan fetva başkanı burada.

Malezya'da padişahın devlet bakanının müsteşarı burada.

Ebû Dabî Kralının müsteşarı büyük âlim doktor Faruk Hamade burada.

Yine böylece Fas kralının vekili olan, ilmi bazı konularda melikin vekaletini ihraz etmiş kişi burada. Hem diplomatik yönü olan, hem de ilmî ağırlığı olan bir çok zevat burada. Şimdi Marifet derneği adına Şefik Efendi kardeşimiz konuşacak.

ŞEFİK HOCA: Hadise zannediyorum gereği kadar anlaşıldı. Biz Marifet Derneği olarak bu ödül töreninin tertib edilmesi için gerekli tüm resmi yazışmaları yaptık. Valiliğimizden, emniyet müdürümüzden izinlerimizi de almış idik. Her şey kanuni iken iptal edilmesi bizi üzdü. Bunlar da bizim izin belgemiz, tamamen her şey kanuni idi. İnşaallah netice hayırlı olur.

BİR BASIN MENSUBU: Söz konusu dünkü haberde SMS ler ve halka bir takım duyrular yapıldığı iddia ediliyor. Acaba diyorum, sizden habersiz proveke etmek için böyle bir şey yapılmış olabilir mi?

CÜBBELİ AHMET HOCA: Benim hiç haberim yoktur.

BİR BASIN MENSUBU: Böyle bir duyum aldınız mı?

CÜBBELİ AHMET HOCA: Duyum almadım, ben sms kullanmayı bilmiyorum.

BİR BASIN MENSUBU: Şahsınız değil, sizin adınıza birileri yapmış olabilir mi?

CÜBBELİ AHMET HOCA: Benim adıma diye bir şey yok. Sahiplenen dernek bellidir. Derneğin telefonu da altında yazılıdır. Yani tertip komitesinin telefonu burada bu istismarlar olmasın diye ilanlara yazılıdır. Bu gibi bir durumla karşılaşan, derneği arayıp " bu gibi sms ler geliyor, bu sizden midir" diye sormalıdır.

ŞEFİK HOCA: Biz bunu basına da ilan ettik. İlan bile verdik. Her ne kadar zaman gazetesi sabah gazetesi ve yahutta sözü geçen YENİ ŞAFAK gazetesi reddetse de, kabul etmese de biz duyurularımızı yaptık. Böyle bir mesajdan haberimiz yoktur.

CÜBBELİ AHMET HOCA: Ben 28 şubatın en büyük mağdurlarındanım. Hatta Amerika'da bir dernek karar verip en birinci mağdur beni seçmişti. Bu karar sabah gazetesinde Dinç Bilgin zamanında yayınlanmıştı. Ondan sonra referandum oldu, geçen referandumda safımız belliydi. Açıkça haberlere çıktık, evet denileceğini ilan ettik. Yani hiçbir konuda onun bunun malzemesi olacak, maşası olacak insanları zora sokacak işler yapar mıyız? Aklımızı peynir ekmekle mi yedik. O zaman bu izinler düşünülerek verilmeliydi, zira izinden sonra ilanlar doğal olarak başlar. Şimdi, ne değişti de ne oldu. Onun beyanı bize ait değil. Bilmiyoruz arka planını bu işin. Evet efendim kalkabiliriz?

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ SEKSEN ÜÇ HÂFIZA VE KIRK DÖRT HOCA EFENDİ'YE İCÂZETLERİNİN TAKDİM EDİLECEĞİ MERÂSİME İŞTİRÂK ETTİLER

Hüseyin Harputoğlu Hoca Efendi'nin İcâzetteki Konuşması

Allâh-u Te'âlâ'ya hamd, Rasûlü'ne ve âl-i ashâbına salât-ü selamdan sonra! Bazı Kur'ân okuyucular vardır ki Kur'ân onların boğazından aşağı inmez, bundan Allâh'a sığınırız! Kur'ân okuyup, onunla amel edenlerden eyle yâ Rabbi! "Cenâb-ı Allâh kıyâmet gününde hâfızların annebabasına taç giydirecektir ki o tacın ziyası güneşten daha parlaktır" buyurdu Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem).

Yani hâfız babası olmak, hâfız anası olmak ne büyük şereftir. Rabbim o şerefe hepimizi nâil eylesin, âmîn! Kur'ân derdiyle dertli olmak, yani hiç olmazsa evlatlarımdan birisi hâfız olsun diye uğraşan anne babalara Cenâb-ı Hakk'ın vereceği bir şereftir bu.Ya bu hâfız-ı kelâm onunla amel ederse ne olur?! Bu hâfızın rütbesi nedir? Yâ Rabbi ihsan eyle, âmîn. İkram eyle yâ Rabbi, âmîn.

Muhterem müminler! Rabbimiz: "Muhakkak ki o Kur'ân'ı Biz indirdik ve onu Biz muhâfaza ederiz" (Hıcr Sûresi:9) buyurdu. Ama nasıl, ne şekilde muhâfaza edecek? Kim Kur'ân'ın değerini bilirse, kim ona hizmet ederse Mevlâ o şerefe o kişiyi nâil ederse, kim ona sahip çıkarsa orada onu Cenâb-ı Hakk muhâfaza eder.Yoksa Kur'ân'a değer vermeyen, sahip çıkmayan, onu bilmeyen yerlerde, kavimlerde Allâh-u Te'âlâ Kur'ân'ı muhâfaza eder mi? Etmez, kim değerini biliyorsa Mevlâ o şerefi ona nâil eder. Bu onu gösteriyor, sizler Kur'ân'a sahipsiniz, hâfız babası olmayı da Allâh size nasip eylesin, âmîn. İncil ve Tevrat'ın hâfızı olmadığı için, biliyorsunuz İncil ve Tevrat'ı tahrif ettiler, binlerce parçaya böldüler. İncil'de en son toplandılar papazlar zorla dörde indirdiler sayılarını, ondan aşağı indiremediler.

Ama Kur'ân-ı Kerîm'in bin dört yüz senedir hükmü sürüyor, kıyamete kadar da sürecek biiznillâhi Te'âlâ, onun karşısına çıkanlar yok oldu gitti, kemikleri bile kalmadı, Kur'ân'ın hükmü sürüyor, kimin sayesinde? Hâfızların sayesinde, hâfızlara hizmet edenlerin sayesinde. Hâfız canlı Kur'ân'dır, hâfız yürüyen Kur'ân'dır. İlmiyle âmil olan bir hâfız gördüğünüz zaman biraz durmanız lazım.

Mürşidim Efendi Hazretleri (Kuddise Sirruhû) kendisi kurrâ hâfız, haddi yok elhamdülillâh. Bana eline su döktürmedi "Çünkü sen hâfızsın" dedi. Büyüklüğe bak, tevâzua bak, o mürşidim benim Mahmud Efendi Hazretleri'dir, içi dışı edeptir, Mevlam ona sıhhat-i âfiyet ve firdevsi e'lâ nasîb eyle. Hocalarımıza da nasîb eyle, âmîn.

Evet, muhterem müminler demek ki hâfızların sayesinde Cenâb-ı Hakk kâinatı ayakta tutuyor. Kur'ân-ı Kerîm'i kaldıramazlar biiznillâh, şayet kaldıracak olurlarsa iki üç hâfız bir araya geliriz, Abdullâh Hatipoğlu Hocamız gibi öyle yeniden Kur'ân'ı yazarız. Şimdi Kur'ân-ı Kerîm hakkında ileri-geri konuşuyorlar, tabi âhir zaman mücçtehitleri kafalarından ahkâm kesiyorlar, ileri geri konuşuyorlar. Ama metnine dokunamıyorlar, sadece ağızları yoruluyor.

Belki kendileri gibi birilerini etkileyebilirler ama aslına dokunamazlar. Kur'ân-ı Kerîm'in bir harekesine, bir noktasına bile dokunamadılar. Ebû Cehil ve onların yolundan gidenler dokunamayacaklar biiznillâhi Te'âlâ. Rabbim bu Kur'ân-ı Kerîm'e hizmetkâr eylesin, âmîn.

Muhterem müminler! Sözlerimi bitirirken şunu demek istiyorum. Cenâb-ı Hakk hepimize hâfız babası olmayı nasip eylesin, âmîn. Çocuklarımız önce Kur'ân'ı okusun, önce hâfız olsun, sonra Arapça ilmini alsın, bunu istiyoruz ve bu

hususta ehliyetli kardeşlerimiz görevli olsun istiyoruz. Yani herkes hâfızlık yaptırırsa -tabi kardeşlerimizin iyi niyetinden şüphemiz yoktur-. Tecvid kuralları uygulanmıyor, ondan sonra yeniden başlıyorsun düzeltmeye ki uzun zaman alıyor.

Zaten iki üç senesi öyle geçiyor, ilk senelerde uğraşıyorsun, ağzını düzeltmeye çalışıyorsun, sonra çok zor oluyor. Biz istiyoruz ki bu işin başında ehliyetli bir kardeşimiz olsun da bu işi böyle uygulayalım inşâallâh.

Önce kendimizi yetiştirmemiz gerekiyor. Mesela bir aşere okumak, bu insanı tam hâfız yapıyor. Bâzı hâfız arkadaşlara bakıyoruz, bir medd-i lâzımı medd-i munfasıl gibi uzatıyor. Medd-i lâzımın meddi vâciptir. Medd-i munfasılın medd-i vâciptir.

Aşık Kutlu Hocam derdi ki: "Bu namazı erittiler, namaza zarar verdiler." Bu sebeple Aşık Kutlu Hocam hâfız edeceği talebeyi önce yüzünden güzelce okuturdu. Gerçek kurallarını uygulatırdı. Ondan sonra hâfızlığa başlatırdı. İnşâallâh bu kurallara riâyet edelim. Zaman boşa geçmesin. Cenâb-ı Hakk hepimizi gayretli eylesin, hâfızlarımızı çoğaltsın.

Bir zamanlar Kur'ân-ı Kerîm yasak idi ama o ninelerimiz, dedelerimiz, babalarımız o nur yüzlü annelerimiz hizmet verdiler. Kur'ân okuyanların ekmeğine yağ sürdüler: "Ben kızımı okumuşa, hâfıza vereceğim" dediler ve elhamdülillâh Kur'ân hizmetini günümüze kadar getirdiler. Mürşidimiz (Kuddise Sirruhû) her mahallede Kur'ân kursu istiyor. Bir mürşidin etrafında âlim varsa o mürşidin sağlamlığı tescillenmiştir. Eğer âlim yoksa şüphelidir. Elhamdülilllâh Mevlâ ilmi ve irfânıyla başımıza Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi (Kuddise Sirruhu) Hazretleri'ni nasîb etti. Rabbim dâim eylesin. Sizleri Cenâb-ı Hakk'a havale ediyorum.

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'nin İcâzetteki Konuşması

Bismillâhirrahmânirrâhim! Âlemlerin Rabbine hamd-ü senâdan, Rasûlü'ne ve Ehl-i Beyt'ine salât-ü selamdan sonra!

Efendi Hazretleri'miz bütün hayırların, bereketlerin, faziletlerin menba'ıdır. Onun huzurunda uzun konuşmanın da bir manası yok, fakat ilmin ve ulemânın fazîleti hakkındaki âyet-i kerîmeler ve hadîs-i şerifler ki icâzetnâmelerde de geçiyor, bunlardan bir kısmını kısaca naklettikten sonra icâzetnâmeyi okuyacağız inşâallâhu Te'âlâ.

Bu meclis Efendi Hazretleri'nin teşrifleriyle ve yüzlerce, binlerce kıymetli sâlih insanın huzuruyla ve melâike-i kirâm hazarâtının da teşrifleri ile nur dolmuştur. Allâh-u Te'âlâ içimizi dışımızı nûr eylesin. Âmîn! İlmin fazîletine dâir bir çok âyet-i kerîme ve hadîs-i şerif vardır, bunların en önemlileri şunlardır: "Allah'ımız Kendisinden başka hiçbir ilah olmadığına şâhitlikte bulunduktan sonra melekleri şâhit ediyor ve ondan sonra da ilim sahiplerini şâhit tutuyor." *(Âli 'Imrân Sûresi:18'den)*

Yine Rabbimiz başka bir âyet-i kerîmesinde: "Kullar içerisinde Allah'tan ancak ve ancak âlim kulları korkar" (Fâtır Sûresi:28'den) buyuruyor. Tabi bu sâir âlimlerden ziyade "Allâh'ı bilenler korkar" demektir.

Ama Allâh'ı bilenler de mutlaka Kur'ân'ı, hadisi, sünneti bilenlerdir. Zâhirî ilimleri bilmeden de Allâh'ı bilmek olmaz.

Zümer Sûresi'nde de: "Habîbim söyle ki hiç bilenler ve bilmeyenler bir olurlar mı?!" *(Zümer Sûresi:9'dan)* buyruluyor. Bu âyet-i kerîmeyi şimdi okulların, mekteplerin dersleri için tefsir ediyorlar, bunlar yanlış mana veriyorlar, bu ilim âhiret ilmidir, din ilmidir, Kur'ân-hadis ilmidir. "Kur'ân-hadis ilmini bilenler, şerîat ilmini bilenler ve bilmeyenler bir olur mu?!" demektir. Yoksa sade matematik, fen, fizik bilen bu din ilminin fazîletine nâil değildir.

Başka bir âyet-i kerîmede de: "Allâh sizin içinizden inananlara yüksek dereceler verecek ama ilim sahibi olanlara çok çok üstün dereceler verecek" *(Mücâdele Sûresi:11'den)* buyruluyor. Onların dereceleri hakkında İbni Abbâs Hazretleri: "Cennette normal Müslümanların üstünde âlimlerin yedi yüz derecesi vardır ki, her iki derecenin arası beş yüz senelik mesafedir, o kadar yüksekte bulunacaklar" buyuruyor.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Muâviye Efendimiz *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte: "Allâh kimin hakkında iyilik dilerse ona dinde fıkıh ilmi nasip eder" buyruluyor. Tabi hadis, tefsir, tasavvuf, akâid hepsi fıkıh ilmine girer, ilmi kelam fıkh-ı ekberdir, en büyük fıkıhtır.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e: "Bir adam çok ibadet ediyor sabaha kadar uyumuyor, bir adam da ilim tahsil ediyor, okuyor, öğretiyor, talebe yetiştiriyor" dediler. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de: "Ben sizin en aşağınızdan ne kadar üstün isem o âlimin de ibadet edenden derecesi o kadar üstündür" buyurdular.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yine şöyle buyurdular: "Allâh bütün melekleri ile beraber, göklerdekiler, yerlerdekiler hatta yuvasındaki karınca ve denizdeki balıklar bile insanlara din öğretenlere salât ediyorlar, feyiz yağdırıyorlar, istiğfar ediyorlar." Artık âlimlerin günahı kalır mı?! Bu kadar istiğfar edenleri var.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Melekler ilim tahsilinde bulunanları razı etmek için, memnun etmek için ve Allâh'ın onlardan rızâsını izhar etmek için kanatlarını onların ayaklarının altlarına gererler" buyurmuştur.

Bir tane ilimsiz ibadet eden olsa, bir tane de fıkıhla, ilimle uğraşan olsa şeytan o bin tane âbid ile baş eder ama bir tane âlimle baş edemez.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Her şeyin bir direği vardır, bu dinin de direği fıkıh ilmidir" buyurdu. İlme çalışmanın ibadet olduğu bu hadis-i şeriften anlaşılıyor, dindeki ilme çalışmaktan daha üstün hiçbir amel ile Allâh'a ibadet olunmamıştır.

Tirmizî hadîs-i şerîfinde şöyle geçer: "Dünyanın tamamı lanetlenmiştir, içinde ne varsa Allâh bir kere bile onlara rahmetiyle nazar etmemiştir." Çünkü dünya nefsin işine geliyor, nefis de Mevlâ'ya ters olarak dikiliyor. Ancak bu lânetten kim kurtulur? "Allâh'ı zikredenler, zikir ile meşgul olanlar, içinde zikir bulunanlar, zikre tâbi olanlar, zikir ile alakalı konular ve âlim olanlar, İslam dinini bilenler ve bir de din öğrenmek için talebe olanlar" işte bunlar Allâh'ın lânetinden hâriçtirler ve rahmetine mazhardırlar.

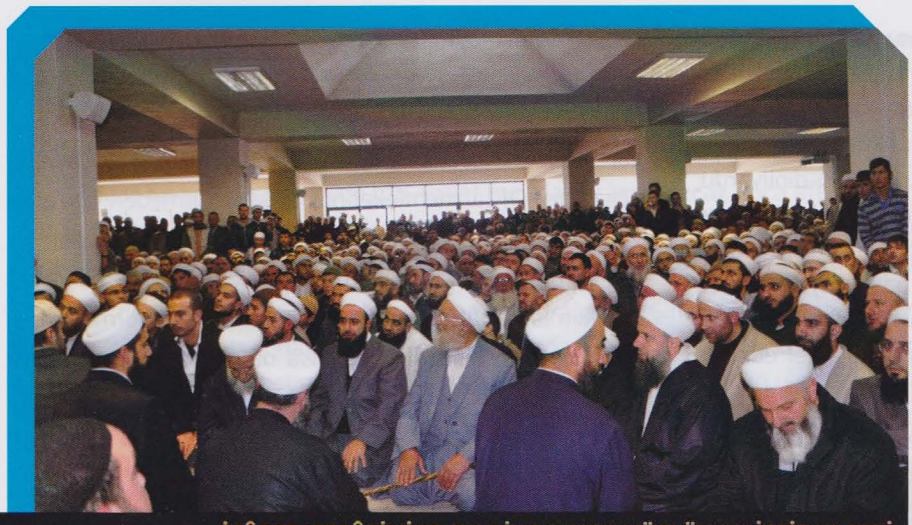
Taberânî hadîs-i şerîfinde Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Bir kimse mescide, medreseye giderken din öğreneyim veya öğreteyim niyeti ile giderse tam kabul edilmiş bir hac sevabı alır" buyurdu.

Başka bir hadîs-i şerifte: "Bir fıkıh meclisinde bulunmak altmış sene ibadetten hayırlıdır" buyruluyor. İşte bu meclis de ilim meclislerindendir, bak âyetler okunuyor, hadisler okunuyor. Hadîs-i şerîfte "Az bir fıkıh ilmi çok ibadetten hayırlıdır. Dinini bilen bir âlim bin tane âbidden Allâh katında daha efdaldir" buyrulmuştur.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* mescid-i nebevîye girdi, bir halka vardı zikrediyorlardı, bir halka vardı ki ilim müzâkere ediyorlardı, Kâinatın Efendisi *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "İki meclis de hayır üzeredir ama bir meclis diğerinden üstündür, bunlar zikirle meşguldürler, Allâh'a rağbet edip istekte bulunuyorlar, isterse onlara verir, isterse vermez, ama ilim ile uğraşanlar cahillere din öğretiyorlar, ben din öğretmek için gönderildim, ilimle uğraşanlar efdaldir" buyurdular. Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* sonra da iki halka içerisinden gitti ilim halkasına oturdu.

Yine hadîs-i şerifte buyruluyor: "İman çıplaktır, kuru kuruya inanmaktır, elbisesi takvâdır, haramlardan sakınmaktır, zîneti, takısı, süsü hayâdır, Allâh'tan ve kullardan utanmaktır. İmanın meyvesi ilim, amel ve cihattır, ilimsiz, amelsiz iman meyve vermez, peygamberler bu dini getirdiler, ilim ehli de insanları peygamberlerin getirdiği dine delalet ettiler." Şimdi Efendi Hazretleri *(Kuddise Sirruhû)* olmasa biz ne olurduk? Bir düşünelim bakalım, ne haldeydik, nerelerdeydik, nasıl kıyafet giyiniyorduk, nelerden bahsediyorduk, neler seyrediyorduk, ömrümüz ne kadar boşa geçecekti, sonumuz ne olacaktı?!!!

Bu mübarek zâtın rehberliğiyle, delaletiyle ne oldu? Dünya ilim doldu elhamdülillâh. Medreseler doldu, hocalar, hâfızlar doldu, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in getirdiği dini Yüce Şeyhimiz ihya buyurdu, Rabbim de onu dünya âhiret ihyâ eylesin, kendisine fevkattecelli ihsân eylesin. Âmîn!

İCÂZET MERÂSİMİNE ON BİNE YAKIN MÜSLÜMAN İŞTİRAK ETTİ

"Cihad ehli de ne yaptılar? Peygamberlerin getirdiklerini kılıçları ile yerleştirdiler." Hazreti Fatihler, Hazreti Yavuz Sultan Selimler, Rabbim hepsini hayırlarla mükâfatlandırsın. Âmîn!

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Eğer benim üzerimden bir gün gelir geçer de beni Rabbime yaklaştıracak ilmimi o gün artırmazsam o günün güneşinin doğması benim için mübarek değildir" buyurmuştur. Onun için her gün ilimde biraz daha ilerlemek lâzımdır ki doğan güneş bize bereketler getirsin.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Allâh-u Te'âlâ kıyamet günü bütün kulları diriltecek, cennete gidenleri cennete yollayacak sonra âlimleri ayıracak, âlimler de şaşıracak, niye bizi durdurdular diye, Rabbim şöyle buyuracak: 'Ben bu ilmi size azab etmek için vermedim, ne kadar günahınız olsa da Ben o günahlarınızı affettim, girin cennete.' Ancak bu kadar câhil kul var onlara şefaat için sizi beklettim, tutun o câhillerin ellerinden de şefaat edin" buyurdu. Ulemânın şefaati peygamberlerden sonra, şehitlerden önce gelir.

Bir hadîs-i şerifte Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Önce peygamberler sonra âlimler ondan sonra da şehitler şefaat eder" buyurdu. İmâm-ı Rabbânî Hazretleri'nin naklettiği bir hadis-i şerifte: "Âlimlerin mürekkepleri ile şehitlerin kanı teraziye konduğu zaman âlimlerin mürekkepleri ağır gelir" buyruluyor ki o mürekkepler ilim tahsil ederken, okuturken yazmak için kullanılan mürekkeplerdir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Yâ Ebâ Zer! Bir sabah kalkıp da ilimden bir mesele öğrenmek için bir yere gitmen, (amel edilsin edilmesin, belki haccın faziletini öğrendin ama paran yok amel edemiyorsun ama bir ilim meselesi için yola çıkman) yüz rekat namaz kılmandan senin için efdaldir" buyurdular. Evet bir hadîs-i şerîf daha rivayet edelim, Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyurdu: "Allâh'ın dini İslam'ı yaşatmak için her kim ilim talep ederken ölüm meleği ona gelir çatarsa, o kişi ile peygamberler arasında cennette bir derece vardır, peygamberlerden sonra o kişi gelecektir." Allâh cümlemize ilim tahsili yolunda ölmeyi nasîb eylesin, bizi ilimden gâfil eylemesin. Âmîn!

Hazreti Ali Efendimiz buyuruyor ki: "İlmin şerefini anlamak için şu yetmez mi ki, ilim sahibi olmayanlar da: 'Biz biliyoruz, âlimiz' diyor, demek ki bu cahillik ile iftihar eden bir kişi bulunmamıştır. Câhilliğin rezâletine dâir şu delil kâfî gelmez mi ki, en büyük câhiller bile kendilerine cehâleti yakıştırmıyor."

Mu'âz ibni Cebel Hazretleri buyuruyor: "İlim tahsiline devam edin, Allâh için ilim tahsil etmek, öğrenmek ibadettir, müzakere yapmak tesbihtir, ilim araştırmak cihattır, bilmeyenlere öğretmek sadakadır. Yalnız kaldığınız zaman sahibiniz, arkadaşınız, mezarda da her yerde en yakın arkadaşınız ilminiz olacaktır."

Efendi Babamız Hacı Ali Haydar (Kuddise Sirruhû) "Rûhu'l-beyân Tefsîri"ni önüne alırlardı, mübarek uzun sakallarını da tefsirin üzerine döşerlerdi, sonra da: "Benim gibi yaşlı bir dede, kimsenin bana işi düşmez ki gelsin, beni ziyaret etsin, benim ayaklarım tutmaz ki gideyim biraz dinleneyim gezineyim, ama ben bu kitabı elime aldığım zaman yerde miyim, gökte miyim, hasta mıyım, sağlam mıyım, şeyh miyim, hoca mıyım her şeyimi unutuyorum evladım" buyururdu. Onun için ne kadar yaşlansak da, herkes bizi terk etse de, kitaplar bizi terk etmeyecek inşâallâh, ilim bizi bırakmayacak.

Yine Efendi Hazretleri, Efendi Babamız'dan naklederdi: "İki aç doymaz, biri ilim açıdır, diğeri dünya açıdır." İlim açı Allâh'ın rızasına doymaz, dünya açı da azgınlığa doymaz, Rabbim muhâfaza eylesin.

İbni Abbâs Hazretleri buyurdu: "İlim maldan üstündür, ilim peygamberlerin mirasıdır, mal ise firavunların mirasıdır. İlim seni bekler, sen malı beklemeğe uğraşırsın. İlmi Allâh sadece sevdiklerine verir, malı ise sevdiğine de sevmediğine de verir. İlim harcamakla eksilmez, mal eksilir. Mal sahibi ölünce şanı şöhreti kesilir, ilim sahibi öldüğü zaman herkes ondan bahseder, hayırla dua eder. Mal sahibi kıyamet günü kuruşu kuruşuna 'Nerden kazandın, nereye harcadın' diye sorulur, ilim sahibine ise rivayet ettiği her hadis için, ilim için cennette dereceler ihsan edilir."

Onun için ilmin fazîleti çoktur, şunu da anlatıp icazeti okumaya başlayalım. Abdullâh İbni Mübârek Hazretleri (Radıyallâhu Anh) ölüm döşeğindeydi, yanında birisi de ilim yazıyordu, son nefesini verirken ilimle meşgul oluyordu, yanındakilere ilim okutuyordu, kendisi dinliyordu, son nefesine kadar ilim okudu okuttu. Yanındakiler, ona: "Efendim son anlarınızı yaşıyorsunuz hâlâ ilimle mi meşgul olacaksınız?" deyince: "Belki de bana fayda edecek sâlih amel kelimesi henüz bana ulaşmamıştır. Belki ölmeden evvel bir şey duyarım da onunla amel ederim, ihyâ olurum" buyurdular.

Bir kere kendisine: "Efendim 'Sen bugün öleceksin, birkaç saat sonra öleceksin' deseler ne ile meşgul olmak istersiniz, nerede olmak isterdiniz?" diye sorduklarında: "Kalan vaktimde ilimle meşgul olurum ki öldüğüm zaman peygamberlerin derecesine yakın olayım" demişti.

Onun için Allâh-u Te'âlâ dünya âhiret bizi din ilimlerini okuyup okutmaktan ayırmasın. Âmîn! Efendi Hazretleri'mizden şunu çok duymuşuzdur: "Dünya isteyen ilme çalışsın, âhireti kazanmak isteyen ilme çalışsın, ikisini birden isteyen, o da ilme çalışsın."

Sâlim ibni Ebi'l-Ca'd Hazretleri anlatıyor: "Efendim beni üç yüz dirheme satın aldı, sonra beni âzâd etti, ben köle âzatlısıyım, efendime sordum: 'Şimdi ne ile meşgul olayım?' Dedi ki: 'Evladım ilimle meşgul ol.' Kısa zamanda öyle âlim oldum ki halife kapıma geldi, içeri bile almadım.

Yine böylece Mahmud Efendi Hazretleri (Kuddise Sirruhû) şöyle anlatırdı: "Âlimlerden bazısı: 'Biz ilmi dünyalık için okuyorduk ama sonra ilim bizi âhirete çevirdi' demiştir." Onun için Rabbim ilim ehlini zâyi etmeyecektir, insanlardan bazısı başka yola girse de inşâallâh Kur'ân ilmi, hâfızlık, din ilimleri onu tekrar yola getirecektir ve âhirete çevirecektir.

Allâh-u Te'âlâ ve Tekaddes Hazretleri ilim ehline ve âlimlere son derece tâzim eden, değer veren, hürmet edenlerden eylesin. Âmîn! Bundan dolayı size vasiyetimiz ne olsun: "Ya âlim olun, (olamam yaşım geçti, dersen o zaman) talebe olun, (ona da vakit bulamıyorum derseniz o zaman) dinleyici olun, mutlaka ilim meclislerine katılın, âlimleri dinleyin, dördüncü olmayın helak olursunuz." Allâh dördüncüye kalmaktan bizleri muhâfaza eylesin. Âmîn!

Allâh, Efendi Hazretleri'mizden istifademizi büyük eylesin, bizi çocukluktan aldı ele, babama dedi ki: "Bunun terbiyesini bize bırak." Dört-beş yaşından beri yanında bulunmaya çalıştık, biraz, bir sene felan: "Şöyle bir okula gideyim" dedim. Fatih kolejine gittim, hemen beni buldu yakaladı, "Çık çabuk, ilme çalışacaksın" dedi. Döndürdü beni bu ilme, "Kötü komşu adamı mal sahibi eder, ben sizin kötü komşunuzum" buyururdu. Bizi zorla okutturdu, çalıştırdı, bu kadar hayra o vesile oldu.

Bütün hayırların, bereketlerin vesîlesi Efendi Hazretleri'mizdir. Rabbim dünyada âhirette himmetinden, şefaatinden mahrum eylemesin. Onun hürmetine okuduk, bir şeyler öğrendik, yetmiş-seksen senedir çalışıyor bu yolda, çocukluğundan beri hâfızlıkla, Arapçayla uğraşmış, Of'ta memleketinde askere gitmeden icazet vermiştir. Bu kadar ilim meraklısı bir zat görmedim, kendisi en büyük hâfız, en büyük âlim olduğu halde, bu kadar âlimlere, hâfızlara hürmet eden bir zat görmedim, hâfızlar âlimler sakalsız da olsa namazsız da olsa sırf Kur'ân'a hürmet için onları kapılara kadar uğurladığına şahit oldum.

Onun için ilme çok büyük değer vermiştir. Rabbim de onun derecesini âlî eylesin. On iki-on üç yaşlarımda bazı hoca efendilerden okudum, sonra: "Rize'ye gideyim, Rasul Bölükbaşı Hoca Efendi'den okuyayım" diye Efendi Hazretleri'mizden izin istedim, Hurşid Efendi Rize'den döndüğünde orayı methetmişti, sonra Rasul Hoca geldi Efendi Hazretleri'ne intisab etti, Efendi Hazretleri de bana izin verdi, gittim orda yirmi ay kadar kaldım, okudum, on senede okunacak ilimleri o zaman zarfında okudum. Doğu usulünde on senede okuyorlar o kitapları, hoca efendiyi uyutmadım, "Ben Efendi Hazretleri'mizin yanına gideceğim, beni bekliyor, erken istiyor beni" dedim. O da geceleri üçe-dörde kadar okuttu beni, Allâh kendisinden razı olsun. Onu da Zavendikli Mustafa Efendi Hocamız okutmuştu, Allâh rahmet eylesin.

Sonra geldik, Efendi Hazretleri bize tefsir okuturken bütün ibareleri onda söktük, "Mektûbât"ı onda söktük, sonra "Usul-u fıkıh okutacaksın" buyurdu, "Efendim usulden az okuduk, pek okutacak halim yok" dedim. O zaman büyük hocalar vardı, "Efendim onlar okutsa" dedim. "Hayır sen okutacaksın, ben usul-u fıkhı iyi bilirim, seni ben öğretirim, istihâre sana çıktı, sen okutacaksın" buyurdu.

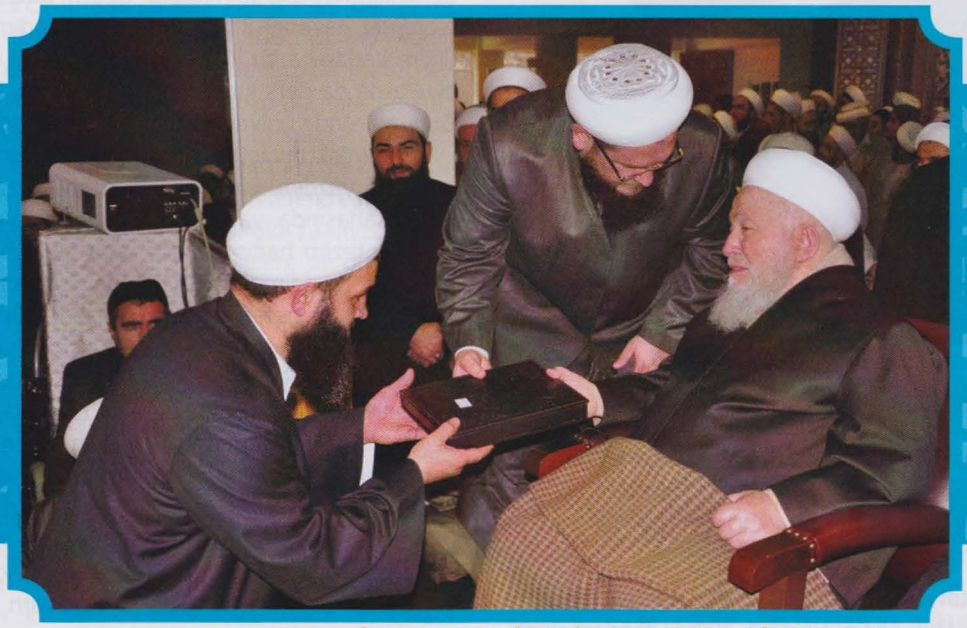
Ezberden usul-u fıkhı bana müzakere etti, bütün ilimler onun ezberindedir, tefsirler, fıkıhlar ezberindedir, "Mektûbât" ezberindedir, ilmine ulaşacak bir âlim görmedim. Ben ki bu işlerde uyanık geçinirim, bu sözü tespitlerime dayanarak söylemekteyim. Allâh-u Te'âlâ bereketleriyle, kemâlâtıyla cümlemizi müstefîz eylesin, ondan sonra bana "Okut" buyurdu. İsmailağa'da okutma vazifesi verdi.

Bazıları şimdi merak ediyor, "Cübbeli Hoca vaazlara dolaşmaktan, kitap yazmaktan ne zaman talebe okuttu ki?!" diyorlar. Tabi onlar bilmiyorlar, İsmailağa'da sekiz sene okuttum, sekiz saat okuttum, müzakerelerini de yaptırdım. Oradan çok hoca efendiler yetişti. Onlardan okuyanlar yetişti...Şimdi bakıyorum bu ilim yolunda torunumun torununu bile görmüşüm.

Efendi Hazretleri sekiz sene bize ders okutturdu. Kendisi odada otururdu, sonra çıkardı, takılırdı bana, sesim çok çıkıyor diye. "Bu Ahmed'in en kısık sesi Ankara'dan duyulur, biraz sessiz konuş" derdi bana. Sonra şeker hastalığı vurdu, ondan dolayı okutamadım, bir kere Medîne'den geldi: "Ahmet! Hazreti Ömer'in selamı var, 'Ahmet ders okutsun' buyuruyor, emrediyor sana" dedi.

Sonra bu tefsir işine koydu bizi. Fakat buradaki icâzet alacak hoca efendilerin kimisiyle senelerce derslerde bulunduk, Ahmet İslamoğlu Hoca Efendi, Mustafa Ekinci Hoca Efendi, Murat Soydan Hoca Efendi, Ali Kara Hoca Efendi gibi hoca kardeşlerimizle derslerde bulunduk, ama diğerleri bizden okuyanlardan okuyan hoca efendilerdir.

Biz de Efendi Hazretleri'nden okuyup icazet almışız. Şimdi Efendi Hazretleri'nin icâzetini okuyacağız, Efendi Hazretleri'mizin hocalarından Rabbü'l-âlemîn'e kadar isimler sayılacak. Bu okunduktan sonra yapılacak dualar mutlaka kabul olur. Herkes niyetini yapsın, icâzette isimleri zikredilecek olan ulemâ, sulehâ hürmetine ve Efendi Hazretleri'nin bereketine Mevlâ kabul eylesin. Âmîn!

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ ŞEFİK HOCA EFENDİ'YE İCAZETİNİ TAKDİM EDERLERKEN

TEKEBBÜR VE İSTİNKÂF YÜZÜNDEN MAHRUM OLANLARA RAĞMEN, MAHMÛD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN MÜBÂREK ELİNDEN İCÂZET ALMA ŞEREFİNE NÂİL OLAN BAHTİYAR HOCA EFENDİLER

01) Ahmet İslamoğlu - *Bursa*
02) Mustafa Ekinci - *Mersin*
03) Ali Kara - *Trabzon*
04) Murat Soydan - *İstanbul*
05) Mustafa Özşimşekler - *Bursa*
06) Adem Şener - *Yozgat*
07) Ebubekir Akay - *Çorum*
08) Mustafa Özdemir - *Trabzon*
09) Ali Haydar Çetintürk - *Sivas*
10) Refik Kocaman - *Trabzon*
11) Hamza Yılmaz - *Ardahan*
12) Lütfü Balı - *Bursa*
13) Murat Demir - *Balıkesir*
14) Yasin Karaman - *Balıkesir*
15) Mustafa Sarıkaya - *Yozgat*
16) Nail Sarıkaya - *Yozgat*
17) Mehmet Sarıkaya - *Yozgat*
18) Hasan Kuduoğlu - *İstanbul*
19) İbrahim Selam - *Isparta*
20) Yasin Gökgöz - *Samsun*
21) Şevki Akyol - *Ordu*
22) Ali Güzel - *Adana*
23) Nuri Arslan - *Bartın*
24) Zeynelabidin Güler - *Sivas*
25) Yahya Demirtaş - *Bingöl*
26) Hasan Erbay - *Trabzon*
27) Recep Şimşek - *Bursa*
28) Celal Molla Ahmetoğlu - *Trabzon*
29) Ahmet Molla Hüseyinoğlu - *Trabzon*
30) Sinan Çınar - *Bayburt*
31) Nurullah Günergök - *Bingöl*
32) Şefik Kocaman - *Trabzon*
33) Hasan Barçın - *Van*
34) Zübeyr Körpe - *Çorum*
35) Abdulkadir Cevher - *Çorum*
36) Furkan Kandemir - *Amasya*
37) Ahmet Albayrak - *Trabzon*
38) Efdal Topaç - *Tokat*
39) Abdurrahman Güleç - *Gölcük*
40) Recep Yıldız - *Malatya*
41) Ebubekir Özdemir - *Sinop*
42) Muhammed Kayacıoğlu - *Bulgaristan*
43) İbrahim Tekiner - *Urfa*
44) Abdullah Karabağ

ÖDÜL TÖRENİNİN TERTİPLEYİCİSİ DOÇ. DR. MUHYİDDİN AVVÂME HOCA İLE RÖPORTAJ

Fotoğraf: Şakir Kılıçoğlu

RÖPORTAJ

***Arifan**: Öncelikle size hoşgeldiniz diyelim efendim.*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Hoşbulduk efendim.

***Arifan**: Sizi tanımak istiyoruz. Şahsi ve ilmî hayatınızdan bize bahseder misiniz?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Ben kardeşiniz Muhammed oğlu Muhyiddin Avvame. Halep doğumluyum. Miladi 1976, Hicri 1396 senesinin Ramazan Ayı'nın 17. gecesi, Cuma gecesi doğdum. Elhamdülillah sonra Alla-Arifan: u Teâlâ bize Hicri 1400, Miladi 1980 yılları başında Medine'de yerleşmeyi nasip etti. O zamanlar 4 yaşından küçüktüm. Sonra Mevlâ'nın ikramıyla bütün eğitim yılları ilkokul, ortaokul, lise, üniversite, mastır, doktora hepsini orada tamamladım. Allah'ın ikramıyla 13 yaşında hafız oldum. 15 yaşında Kur'an-ı Kerim'den icazet aldım. Kur'an-ı Kerim'deki isnadım yüksek sayılır. Benimle Rasûlullah (s.a.v) arasında 29 kişi var. Lise aşamasında yine Medine-i Münevvere'de bulunan kuruluş itibariyle Diyobendi uleması tarafından kurulan fakat daha sonra hükümete ait resmi bir okula dönüşen Şer'i Lise'de eğitimime devam ettim. Önceleri o medresede meşhur büyük muhaddis Muhammed Zekeriyya Kandehlevi Hazretleri otururdu. Sonra üniversiteyi merkezi Yemen Sana'da bulunan Bilim Teknik Üniversitesi'nde okudum. Bu üniversitenin Cidde'deki şubesinde hadis alanında mastırımı tamamladım. Doktorama gelince birkaç alanda doktoram vardır. Birinci doktoram İslam fıkhında oldu ve konu Ta'zir idi. Doktoramı yürüten Yemen'den Dr. Hasan el Ehdel Hocadır. Kanada Konkort Üniversitesi hocalarındandır. İkinci doktoram Sudan Hartum Kur'an-ı Kerim Üniversitesi'nde hadis üzere oldu. Dr. Hasan Ali Hüseyin'in rehberliğinde üçüncü doktoram Trablus Cinan Üniversitesi'nde Usûlü fıkh üzerine başladım, o da bitmek üzeredir. İlmî ve şahsî hayatım bundan ibaret.

***Arifan**: Efendim ilmî sahada yazmış olduğunuz kitap ya da yapmış olduğunuz vazifeler nelerdir?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Efendim, ilmî sahada ilk çalışmam "Küçükler için öz ve doğru hadisler" adlı çalışmam olmuştur. Bu kitabı yazdığımda henüz yaşım 19 idi. Bu kitap 300 kısa ve sahih hadisten oluşuyor. Çocuklara ezberlemesi kolay olsun diye bu hadisleri fıkıh bablarına göre tertip ettim. Garip kelimeleri de dipnotta açıkladım. Sonra kitapta geçen bütün sahabelerin tercemei hayatını kitabın sonuna ekledim. Sadece bildiğim kadarıyla bu kitabın 7 dile çevirisi yapıldı. Birçok okullarda da ders kitabı olarak okutuldu. Elhamdülillah. Bunun dışında üniversite aşamasında bizden mastır öncesi birçok risaleler talep edildi ve burada birçok risale yazdım. Bunların en meşhuru İslami düşünce sahasında yazdığım risalelerdir. Velhasıl mastır tezim hadis ilminde oldu ve İbni Salah'ın Mukaddimesi üzerine İbni Hacer'in ziyadelerini içeren Nüzhetü'n-nazar adlı eser oldu. Bunun yanında başka çalışmalarım da oldu fakat benim vaktimin çoğu babamın yanında, onun kütüphanesinde ona hizmetle geçer Elhamdülillah. İbni Ebi Şeybe'nin Musannef kitabının çalışmalarına 16 sene devam ettik. Babam kitabın mukaddimesinde bizi de andı sağ olsun. Ben, Ağabeyim Abdullah ve diğer kardeşim Dr. Ahmet hep beraber çalıştık. Yani çoğu vaktimiz babamın hizmetinde geçer, o bizi tahkik, tahriç ve yazmalar üzerindeki çalışmalara alıştırdı. Bu bizim için en büyük tecrübe ve iş olmuştur.

Yaptığım vazifelere gelince ben genelde kütüphanesinde babamın hizmetindeyim. Kısa bir ara Cidde'deki uluslararası fıkıh kuruluşunda çalıştım. Orada "Fıkhî kaideler ansiklopedisi" diye bir kısım var. Bu kısım da dört bölümden oluşuyor. Bunlara yeni beşinci bir kısım daha ekliyeler. Hadisleri tahriç bölümü. Yani bu bölümlerde tahriç edilmesi gereken bütün hadisleri çıkarma işi bana ait idi.

***Arifan**: Diyobendiler hakkında bizi bilgilendirir misiniz?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Öncelikle Diyobendi deyince Diyobend denilen köye nispet edilen kimseler demektir. İmamlarına gelince İmam Muhammed Kasım Nânûtevî, Hicri 1290'da vefat etmiş. Nânûta köyünde doğmuş bir zattır. Nânûta Diyobend'in yakınında bir köydür. Diyobend Medresesi'nin inşa hikayesini sizlere anlatmak istiyorum, gerçekten çok acayip bir hikayesi var. İmam Muhammed Kasım Diyobend'de ders verirken önceleri bir tek talebesi var imiş. Mahmud el Hasan adlı bu talebe daha sonraları "Hind diyarının şeyhi" diye isimlendirilmiş. Hocası bu talebeyi okuturken nar ağacına yaslanır ve ona ders verirmiş. Zamanla hocanın talebeleri artınca yardımcı hoca edinmiş. Derken hoca, talebelerin ve hocaların başını sokabilecekleri birkaç odalık bir bina yapmaya karar vermiş. Bunca zaman açık arazide bu ağacın altında derslerine ihlasla devam etmişler. Mühendisle binayı yapması için anlaştığı gece

Peygamber Efendimiz (s.a.v)'i rüyasında görüyor ve hocaya medresesinin planını çizerek medreseyi bu plan üzere yapmasını emrediyor. İmam kalkıp da planın çizildiği yere baktığında planı aynen toprak üzerinde çizilmiş buluyor. Dokuz odadan oluşan bir plan. Aynı plan üzere medreseyi kuruyorlar. Hâlâ bu odalar koruma altında mevcuttur. Ben Diyobend Medresesi'ni ziyaret ettiğimde bu odaları olduğu gibi gördüm. Bunun üzerine binlerce talebeyi alacak şekilde o devasa binayı inşa etmişler. Bunların hepsi ihlastan kaynaklanıyor. İhlasları sebebiyle Peygamber Efendimiz (s.a.v) den izin ve işaret geldi.

İşte Diyobendîlerin tâbi oldukları bu İmam'ın Hanefi-Matürîdî çizgisinde ihtisas sahası "Aklî ilimler" dediğimiz "Akâid-Kelam ilimleri" üzerinedir. İmaDoç. Dr. Muhyiddin Avvâme: ı Nânûtevî'nin bir özelliği de ilmî bir metot sahibi olmasıdır. Tâbileri de seneler boyu bu metodu sürdüregeldiler. Bir özellikleri de talebeleri mezun olduğunda o talebeyi kendi haline terk etmezler, gittiği köyde bir medrese açarlar ve o medrese Diyobend'deki Dâr'ul Ulûm'a tâbi olarak oranın bir şubesi gibi faaliyet yapar. Sadece Hindistan'da değil, civar ülkelere de bu hizmeti taşımışlardır. Pakistan, Keşmir, Burma, Bangladeş, Güney Afrika, İngiltere yani dünyanın her yerinde aynı bilinen metotlarıyla hizmet ediyorlar. Metotları herkesçe bilinir. Kitaptan ve ilimden başka bir şeyle alâkaları yoktur. Talebe ve ulema yetiştirirler. Selefin yolu üzere kitapları tahkik ve tedkik ederek sadece yüzeysel ibare ile yetinmeden okurlar. Sabah namazından sonra derse başlar, gece yarılarına kadar dersle meşgul olurlar. Belki öğlen civarı bir saat bir istirahatları olur, ondan sonra ya hocalarıyla ya da kitap mütalaası sûretinde derslerine devam ederler, kimse boş bırakılmaz orada arı kovanı gibi devamlı bir ilmî faaliyet vardır.

***Arifan**: İmam Kasım en-Nânûtevî ödülü. Bu ödülün hikayesini bize anlatır mısınız? Bu iş nasıl başladı?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: En baştan anlatmam gerekirse, ben geçen sene Hindistan'a davet edilmiştim. Ramazan ayından az önceydi. Bazı ilmî konferanslar için el-Mahad el-Ali el-İslami'ye davet edilmiştim. Bizim Hind ulemasıyla tanışıklığımız çok eskiye dayanıyor. Babamın Abdulfettah Ebû Gudde (r.a) ın talebesi olması, Abdulfettah Hoca'nın da İmam Zâhid el-Kevserî'nin talebesi olması münasebetiyle işte bu silsile fikrî olarak, akaid ve fıkıh olarak tamı tamına Hind ulemâsının anlayışıyla uyum içerisindedir. İşte buradan kaynaklanan kuvvetli bir bağımız var. Benim zaten İmam Zahidel-Kevserî'nin Hind yarım adasının fıkıh anlayışına yakınlığına dair bir de araştırma tezim var. Bu araştırmam yazılı kaynaklara dayalı değil. Özellikle duyuma dayalı. Özel şahıslardan toplanmış bilgilere dayanarak hazırlanmıştır. Babam vasıtasıyla Şeyh Abdulfettah'tan ve onun, hocası Zahidel-Kevserî'den yaptığı nakillerden derleyerek ve Hind ulemâsıyla yaptığım görüşmeler neticesinde "kim ne demiş" bunların hepsini toplayarak bir çalışma yaptım. İşte bu gibi sebepler vesilesiyle babamdan dolayı beni ilmî açık oturumlara davet ediyorlar. Ben de bir davet vesîlesiyle Şeyh Halid Seyfullah Rahmani'ye bu ödül fikrini bir hediye olarak takdim ettim. Çünkü Hind ulemâsı hâlâ eski metot üzere yürüyorlardı. Bu gibi yeni üsluplarla henüz tanışmış değildiler. Ulemayı takdir ve tekrim, onlara ödül vermek onlar için yeni şeylerdi. İmamları adına böyle bir ödül verebileceklerini söyledim. Elhamdülillah.

Şeyh Halid katında bu fikir hüsnü kabul gördü. Beldesinin büyük âlimleriyle istişare etti ve bu kabul edildi. Böylelikle bu ödülün Genel sekreterlik işini bana tevdî ettiler. İşte benim Hindistan'ı ziyaretim böyle bir fikri ortaya atmam ve bu işin vekâletinin bana verilmesiyle bu iş ortaya çıkmış oldu. Biz de "bismillah" deyip işe koyulduk.

***Arifan**: Peki bu ödülün Mahmud Efendi Hazretleri'ne verilmesinde etken olan âmiller nelerdi? Niçin Efendi Hazretleri'ni tercih ettiniz?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Öncelikle şunu belirteyim ki bu işin genel sorumluluğu bana verilince önceleri kabul etmedim. Çünkü bu ağır ve mesuliyetli bir işti ve büyük şahsiyetlere ihtiyaç duyuyordu. Fakat bir grup arkadaş bu vazîfenin bende kalması hususunda ısrarcı oldular. İnşaallah onların hakkını ödemişimdir.

Bu ödül için öncelikle hedef belirlememiz ve bu hedefe doğru gitmemiz gerektiğini düşündüm. Bu hedef şahsiyet Müslüman, İslam âleminde bâriz ve açık eserleri bulunan İslâmî bir şahsiyet olmalıydı. Mahmud Efendi Hazretleri'ne baktığımızda gördük ki aradığımız bütün vasıfları toplayan tek ve en önemli isim odur. Çünkü Efendi hazretlerimizin yanında iki metot toplanmış olduğunu düşündüm. İlim ve terbiye metodu. Yani tasavvuf yolu. Mahmud Efendi Hazretlerinin metodu Selef-i Sâlihîn'in akîdesi ve fikri üzere sâfî bir ilim ve sükunet üzere istikametli bir fikri içeriyordu. Mahmud Efendi Hazretleri'nin bidat ve hurafelerden uzak bir anlayışta olması dikkat çekiyordu. Biz işte bu iki yola sahip ve her iki yolda da sağlam ve temiz bir anlayış içerisinde olan bir şahsiyet arıyorduk. En önemli nokta buydu. Günümüzde insanlar ifrat ve tefrit arasında bocalıyorlar. Şeyhimizin yolu ise orta yoldur. İşte insanların uyup örnek alması için biz bu şahsiyeti ön plana çıkarıp insanlara göstermek istedik.

***Arifan**: Bu ödülün verilmesi için kendisinin tercih edildiğini Mahmud Efendi Hazretleri'ne kim bildirdi? Bu olay nasıl gerçekleşti?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Ödül komisyonu üyeleri arasında ödülü kime vereceğimiz kararı kesinleşince ben Efendi Hazretleri'ni ziyarete geldim. Medîne-i Münevvere'den kalkıp özel bu iş için İstanbul'a ziyarete geldim. Bu geçtiğimiz ramazan ayından biraz önceydi. İstanbul'a 2 günlüğüne gelmiştim. Kararı kendisine iletip cevabını aldıktan sonra geri dönecektim. İstanbul'a geldiğimde Efendi Hazretleri'nin Bursa Uludağ'da olduğunu öğrendim. Hemen öğrenir öğrenmez İstanbul havaalanından Uludağ'a geçtim. İstanbul'da istirahat bile etmedim. Çünkü vaktim çok dardı. Velhasıl sabah erkenden Uludağ'a varıp kendisini ziyaret ettim. Konuyu kendisine arz ettim ve durumu açıkladım. Tabii Efendi Hazretleri önce bu iş için istihare yaptı, en nihaye kabul etti ve bu işten çok memnun kaldı. Netice olarak ikindi vakti

muvâfakatı alarak geri döndüm ve böylece Medîne'ye dönerek haflenin hazırlıklarına başladık.

***Arifan**: Törene katılan bazı büyük şahsiyetlerden bahseder misiniz?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Gerçekten törene katılım çoktu. Şunu da zikretmek gerekirse bu katılımlar 42 ülkeden gerçekleşmiştir. Sadece Türkiye dışından gelenlerin sayısı 350 civarına ulaştı. Mâşâallah. Türkiye'den katılanlar da bayağı kalabalıktılar. Türkiye'nin her köşesinden âlimler salonu doldurdular. Bunların içerisinde bazı bâriz ve tanınmış isimleri Cübbeli Hoca Hafle'de zikretmişti. Elimde bunlara ait listeler var.

***Arifan**: Merâsime davet edeceğiniz şahsiyetleri seçmedeki ilke ve prensipleriniz ne oldu?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Daha önce de söylediğim gibi bu konuda da kendimize belirli bir rota çizdik ve o rotaya göre hareket ettik. Geçmişteki bütün imamlarımız Ehli Sünnet vel Cemaat Mezhebi üzereydiler. Ehli Sünnet ve'l-Cemaat deyince bununla Eş'arîler-Matürîdîler ve Selef diye bildiğimiz, Ahmed ibni Hanbel (r.) gibi zevatı kastediyoruz. İşte Ehli Sünnet ve'l-Cemaat bunlardır. Yoksa Ehli Sünnet başka -Eş'ariyye-Matürîdiyye- başka bir şey demiyoruz. Biz Ümmeti Muhammedi "Fikir", "Akîde" ve "Fıkıh" birliğine davet ediyoruz. Bütün İslam âlemi fıkıh cihetinden dört mezhepten başkasını tanımaz bilmez. Tabi ki bu Ehli Sünneti kastediyorum. Bizim diğer şaz görüşlerle bir işimiz, alakamız olamaz. İşte biz bu dört mezhep çerçevesinden baktığımızda evvelce Ümmeti Muhammed Fikri, Fıkhî, İtikadî ve Tasavvufi açıdan bir uyum ve sükûnet içerisinde yaşıyordu. Bunun istisnası olarak bazı feri meseleler vardı ki ulemamız bunları kendi aralarında tartışır görüşürlerdi. Hiçbiri diğerini bu meselede tekfir etmezdi.

Şimdi öyle bir zamana geldik ki, "Kim benim görüşüme ters düşerse, hemen onu küfre nispet ederim" deniliyor.

Bizim çağrımız şudur; nasıl ki eski imamlarımız birbirine hizmet eder, Şâfîi, Mâlikî'ye, Mâlikî Hanefi'ye saygı duyar, kardeşlik havası içerisinde yaşar idiyse aynı atmosfer içinde toplanma çağrısıdır. İnsanları herkes tarafından kabul görmüş bu dört mezheple kayıtlı kalmaya davet ediyoruz.

Şu da var ki yeni çağın gereği bir takım yeni meseleler zuhur ediyor. Kurulan fıkıh komisyonları bu dört mezhep dahilinde bu konulara fetvalar üretiyorlar. Bu bizim konumuzun dışındadır. Çünkü bu mezheplere bağlı kalmak istemeyen bazı kişiler Müslümanların arasında bazı karışıklıklar çıkmasına sebebiyet veriyor. İşte bizim toplantımıza davet edeceğimiz şahsiyetler hakkındaki genel prensibimiz bu idi.

İkinci olarak da Tasavvuf prensibimiz var. Şeyh Abdullah bin Beyye'nin de ifade ettiği gibi saf bulaşıksız tasavvufu bütün İslam kabul ediyor. Bazıları diyorlar ki, İbni Teymiyye tasavvufu inkâr ediyor. Bu doğru değil, İbni Teymiyye aslında bu meşrebdendir. İbni Teymiyye'nin talebesi kabul edilen İmam ı Zehebî Sûfilerin âdeti olan "Hırka" giymiştir. Yine bu mevzuda çalışan hocalardan biri İbni Teymiyye'nin bile hırka giydiğini ispat etmiştir. Söylediklerimiz şu manaya geliyor ki, tasavvuf İslam'ın dışında bir şey değildir. İslam'ın kendisidir. Ehli Sünnet ve'l-Cemaat mezheplerinin hiçbiri Mahmut Efendi Hazretleri'nin anladığı ve anlattığı mânâdaki tasavvufa karşı gelmez.

***Arifan**: Burada insanların aklına şöyle bir soru geliyor. Elhamdülillah AllaArifan: u Teâlâ'nın fazlıyla bu konferansa İslâmi konferansların kemmiyet ve keyfiyet cihetiyle en geniş katılımları oldu. Siz bu genç yaşınıza rağmen bunu nasıl başardınız?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Öncelikle işin neresinden bakarsak bakalım bu sırf Allah'ın bir fazlu ihsanıydı elhamdülillah. Sonra zâhirî sebepler üzerinde konuşacak olursak, ben bu iş için âlimlere davetiye gönderdiğimde ismimi babamın ismiyle birlikte Muhyiddin bin Muhammed Avvame olarak kullandım. Babamın Müslümanlar ve hâssaten âlimler arasındaki kadru kıymeti Allah'ın fazlıyla yüksek bir mertebededir. Metodu belli, prensipleri açık, takip ettiği yol biliniyor, üzerinde hiçbir bulanıklık yok. İşler sağlam, dolayısıyla muâsır âlimlerin hepsinin muhabbetini kazandı. Elhamdülillah meşrebine uyanlar da uymayanlar da ona saygı duydular. Bu birinci sebepti. İsmi okuduklarında bu falancanın oğludur, babası gibi güvenilirdir, diyerek hüsnü kabulde bulundular. Tabî bu, Ortadoğu ve Arap Uleması açısından öyle oldu. Hindistan ve Pakistan Ulemasına gelince, babamın ismi orada da çok kıymetlidir. Bir de ikinci sebep, bu ödülün kendi imamları adına uluslararası olarak verilen ilk ödül olmasıydı. Şunu unutmayalım ki, İmam Muhammed Kasım Nânûtevî'nin Arap âlemindeki şöhreti belki zayıf olabilir. Birçok âlim bu imamın kim olduğunu bile tanımıyor. Belki bazıları sadece Diyobendi grubunu duymuş olabilirler.

Türkiye ve civar ülkelerinden olan âlimler de Mahmud Efendi Hazretleri'nin ismini duyar duymaz icabet ettiler. Efendi Hazretlerimizin yanında Türkiye'de babamla tanışanlar az değildirler ve Elhamdülillah böylelikle bu büyük topluluk oluşmuş oldu. Babamın isminin vermiş olduğu güven temel etken olmuştur.

Tabi ki çeşitli konferanslar sebebiyle bazı İslam ülkelerine yapmış olduğumuz seferlerin de bunda tesiri inkar edilemez. Çünkü bazıları babamın ismini duymakla beraber yakînen tanımıyorlardı. Bu seferler sayesinde marifet ve muhabbet hasıl oldu.

***Arifan**: Muhterem Hocam şüphesiz bu toplantıda yapılan ilmî oturumlar ardında bir takım fikir ve hedefleriniz olması lazımdı. Nedir bu fikirler?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: İlmî celseler yaparkenki düşüncemize gelince, biz bu büyük toplantıdan Ümmeti Muhammed için bir faide devşirelim istedik. Bu değişik iklimlerden gelen bu kadar kalabalık ve kifayetli ulemanın bir araya gelmesinden Ümmeti Muhammed'in birliği noktasında faydalanmayı düşündük. Şeyh Yusuf Arzâvî'nin de zikrettiği gibi Müslümanlar, dînî, iktisâdî vb. diğer sahalarda günümüzde saldırılara maruz kalı-

yorlar. Biz Ümmeti Muhammed'in birliğiyle bu saldırılardan kurtulmayı hedefledik. Tabî ki beni işin ilmî yönü ilgilendiriyor. Benim uzmanlık alanım budur. Bu konudaki ilmî esaslar; Fikir, Akîde, Fıkıh, Hadis ve Sülûk (nefis terbiyesi) olmak üzere beş temel esastan oluşuyor. Ben de bu beş temel konuda beş konferans tertip ettim ve her konuyu sahasının en uzman isimlerine havale ettim.

Şeyh Yusuf Arzâvî'nin İslam Ulema Cemiyeti başkanı olması ve İslam âlimlerini temsil eden sîmâ olması sebebiyle İslam'da fikir birliği konusunu münasip buldum. Akâid konusunu da sahasında uzman ve büyük bir akademisyen olan aynı zamanda Ebu Dabi kralının müsteşarlığını yürüten Prof. Dr. Faruk Hamâde hocaya tevdi ettim. Fıkıh sahasında da Suudi Arabistan'da genç fıkıhçılar arasında en ileri seviyede bulunan, açık ve parlak görüşlü münevver bir zat olan Abdülilah el Arfec hoca konuştu ve gerçekten çok faideli bir çalışma ortaya koydu. Allah kendisinden razı olsun. Hadîs-i Şerif'te ise sizin de bildiğiniz gibi Muhterem Babam (Şeyh Muhammed Avvame) konuştular. Tasavvufta da Büyük İslam Âlimi Abdullah bin Beyye Hazretleri'ne söz verdik. Çünkü onun sözü bütün âlimler katında makbuldür. Elhamdülillah. Bütün bunlardaki hedefimiz Selefi Sâlihîn'in, üzerinde bulunduğu yolu sağlamlaştırmak, kökleştirmektir. Bütün geçmiş imamlarımız fikir ve fıkıhta akidede, hadiste ve tasavvufta hep bu anlayış üzereydiler. Bizim de hedefimiz imamlarımızın olduğu hal ve anlayışa dönmektir. Geçtiğimiz 14 asır boyunca imamlarımız -hâşâ- dalâlet üzere değillerdi. Hiç olmadılar. Biz de onların yoluna yapışıp onlar gibi olmak istiyoruz.

***Arifan**: Öyleyse size sormak istiyorum sizin bu ilmî konferanslar hakkındaki şahsî görüşünüz ne oldu? Gerçekten başarıyla hedefine ulaştı mı?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Elhamdülillah. Başarıdan öte, çok daha öte seviyede istifade oldu. Bunu kendi şahitliğime dayanarak söylemiyorum. Belki benim şahitliğim toplantıyı tertip eden kişi olarak o kadar itibar görmez fakat iştirak eden büyük küçük bütün âlimler bu konuda aynı görüşlerini belirttiler. Hatta birçok konferanslara katılan bazı tecrübeli hocalar; "Ben birçok konferansa katıldım ama içerik ve katılımcı olarak bu kadar verimli ve faydalı bir toplantıya ilk defa katılıyorum" demek suretiyle takdirlerini belirttiler.

***Arifan**: Öyleyse âlimlerin takdirleri olumlu yönde oldu.*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Gerçekten çok çok olumlu izlenimler aldım. Hatta Halep Müftüsü Şeyh İbrâhîm Selkînî -ki ben onu âlimlerin imamı olarak görüyorum. Takvasıyla, ilmiyle, salahıyla, tevazuuyla ve babadan dedeye ilim ve velayet ailesinden gelmesiyle o bunu hak ediyor- toplantıya olan aşırı övgüleriyle beni ziyadesiyle utandırdı.

***Arifan**: Hafle toplantımız tüm bu güzel ilimlerle başlayıp biterken arada bazı istenmeyen hadiseler de oldu. Mesela Cübbeli Ahmet hocamızın meşhur ulemayı istismar ettiği yönündeki söylentiler hakkında siz ne diyorsunuz?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Öncelikle şunu belirteyim ki Cübbeli hoca -Allah kendisinden razı olsun- konferanslara katılımcı olarak iştirak etmiştir. Bir defa, kendisinin bu âlimlerle birebir tanışıklığı bile yoktur. Bu kişilere davetiye gönderen benden başka bir kimse değildir. Diğer davetlilerle de hiçbir alakası yoktur. Küçüğüne büyüğüne davetiyeleri ben gönderdim. Onun bu toplantılarla alakası, bir katılımcı olarak bulunması ve bazı konularda kendisiyle istişare etmemizden ibarettir. Ama âlimleri ve hocaları davet işini sorarsanız Türkiye'den iştirak edenler hariç diğer bütün davetliler benim davet ve onayımla iştirak etmişlerdir. Cübbeli hocanın bu işlerle bir alakası olmadığı halde nasıl istismar ettiği doğrusu benim için merak konusu. Bu ancak kendisine kin duyan ve haset edenlerin bir suçlaması olabilir. İşleri tersinden göstermek istiyorlar.

***Arifan**: Son olarak söylemek istediğiniz bir şey ya da bize iletmek istediğiniz bir mesaj bir nükte var mı?*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Ben sadece şunu söylüyorum; Ömer bin Abdilaziz hilâfeti teslim aldığında kendisini tebriğe gelen bir kişi şöyle söyledi: "Sağa sola iltifat etmeden yoluna devam et". Ben de aynısını söylüyorum. Çünkü bu işe giriştiğimde bazıları benim hakkımda ileri geri konuştular. Ama kendisine saygı duyduğum hocalarım bana aynı nasihatte bulundular. Ben de başka bir şey söylemiyorum. "Sağa sola bakma, yola revan ol." Bizi küçük patikalar oyalamasın. Büyük ana cadde üzerinde yürümeye devam edelim.

***Arifan**: Bu bereketli ve fâideli mülâkatı bize lütfettiğiniz için Allah sizden razı olsun.*

Doç. Dr. Muhyiddin Avvâme: Sizden de efendim.

MEHMET TALU

KURBAN
BİR İBADETTİR

Bir tv. kanalında canlı olarak yayınlanan bir programda, **"Kurban ibadetinin katliam olduğu"** şeklinde bazı itham ve itirazlarda bulunulmuştur. Yine bazı kişilerin görüşlerine atıfta bulunularak, "Kur'an-ı Kerim'de kurban ibadetinin yer almadığı" gibi iddialar söz konusu edilmiştir.

Her şeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, kurban kesmek bir ibadettir. Hem de Müslüman toplumların belirli simgesi ve şiarı sayılan ibadetlerden biri olarak asırlardan beri özellikle milletimizin dini hayatında önemli bir yer tutmaktadır.

Kurban ibadeti, Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde yer almaktadır. Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bizzat kurban kesmiş, O'na uyarak Müslümanlar da kurban kesmişler ve kesmektedirler. Kurban, bir Müslüman'ın bütün varlığını, gerektiğinde ALLAH Teâlâ'nın yolunda feda etmeye hazır olduğunun bir nişanesidir. Kurban ibadetini yok saymak, gerçeği görmemektir. Kurban ibadetine katliam demek ise en hafifi ile Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)e, dine ve Müslümanlara saygısızlıktır.

Dini konuların ehil kimselerce tartışılması, toplumun aydınlanması bakımından önemli ve gereklidir. Ancak bu tartışmalar yapılırken toplumun dini duygularının rencide edilmemesine de gerekli özenin gösterilmesi gerekir. Ülkemizde, insanların dini hassasiyetlerini dikkate almadan rencide edici bir üslup içerisinde yapılan özensiz münakaşalar üzüntü vericidir. Kurban kesiminin vahşet ve katliam, Kurban Bayramının da kavurma bayramı olarak nitelendirilmesi, kurbanı ibadet kabul eden milyonlarca insanımızı derinden rencide etmektedir. Bu itibarla Müslüman kardeşlerimizin, muteber dini kitaplarımızda yazılı olan fetvalara uymalarını tavsiye ediyorum.

Dininizi öğrenmek, ALLAH Teâlâ'nın rızasını kazanmak istiyorsanız, muteber bir ilmihal kitabı, bilhassa merhum Ömer Nasuhi Bilmen Hocaefendinin **"Büyük İslâm İl-**

mihali" adlı eserini alınız. "Büyük İslâm İlmihali" her Müslümanın evinde ve işyerinde mutlaka bulunması ve okunması gerekli bir ilmihal kitabıdır. Bu ilmihali alırken mutlaka ama mutlaka **"Sadeleştiren Mehmet TALÛ"** başkanlığında ilmi bir heyet baskısını alın. İtikada, taharete, namaza, oruca, zekata, hacca, İslâm ahlakına, iyi ve güzel huylara, kötü ve helak edici ahlaka ait bilgileri o güvenilir kitaptan öğrenip, elden geldiği kadar hayatınıza uygulayınız.

Muhterem okuyucu!

Kurban: "Muayyen bir vakitte, muayyen bir hayvanı ibadet maksadıyla usûlüne uygun olarak kesmek" demektir. "Muayyen vakit"ten maksat: Kurban bayramı günleri, "muayyen hayvan"dan da maksat: Koyun, keçi, sığır ve deve gibi şer'an kurban edilmesi caiz olan hayvanlardır. Kurban Bayramında kesilen kurbana udhiye, hacda kesilen kurbana ise hedy denir.

Sözlükte yaklaşmak, ALLAH Teâlâ'ya yakınlaşmaya vesile olan şey anlamına gelen kurban, ALLAH Teâlâ'ya yaklaşmayı, ALLAH Teâlâ'nın yolunda malların feda edilebileceğini, ALLAH Teâlâ'ya teslimiyeti ve şükrü ifade eder. Kurban, daha önceki bütün ilâhi dinlerde mevcut bir ibadettir. Kur'an-ı kerim, kurban ibadetinin Hz. Adem (Aleyhisselam)ın çocuklarıyla birlikte başladığını haber verir. Şöyle ki:

"Onlara Adem'in iki oğlu, Habil ve Kabil'in haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti."[1]

Ayet-i Kerime'de kabul edildiği belirtilen kurban Habil'e aitti ve bir koçtu. Kabul edilmeyen de Kabil'e aitti ve ekindi.

Kurban, bugünkü şekli ile İbrahim (Aleyhisselam)a dayanır. Cenâb-ı Hakk'ın dostu olma şerefiyle şereflenmiş bir Peygamber olan İbrahim (Aleyhisselam) bir adakta bulunmuş, bir oğlu olduğu takdirde onu ALLAH Teâlâ'ya kurban edeceğini adamıştı. Aradan geçen zaman içerisinde oğulları olmuş ama adağını nasılsa unutmuştu. Rüyada oğlunu kurban ediyor görmüş ve irkilmişti. Tefsirlerde ifade edildiğine göre İbrahim (Aleyhisselam), bu rüyayı üç ayrı gece görmüştür. Peygamberlerin rüyası vahiy olduğu gibi, onlar tarafından yapılan tabirleri de vahiydir. İbrahim (Aleyhisselam)da rüyasını, oğlunu kurban etmesi gerektiği şeklinde tabir etmiş ve böylece bu tabir de vahiy olmuştur. Artık İbrahim (Aleyhisselam)ın, bu vahyi yerine getirmesi gerekiyordu. Elbette bu çok zordu ama ALLAH Teâlâ'dan aldığı vahye uymaması daha zordu. İbrahim (Aleyhisselam), büyük bir imtihan karşısında olduğunu anladı. Hiç tereddüt etmeden ALLAH Teâlâ'ya teslim oldu ve konuyu oğlu İsmail (Aleyhisselam)a açmış, oğlu büyük teslimiyet göstermişti. Bunun üzerine adağını yerine getirmek için O'nu kesmeye teşebbüs etmiş, ancak ALLAH Teâlâ, O'nun bu bağlılığına karşılık İsmail (Aleyhisselam)ın yerine bir koyunun kurban edileceğini Cebrail (Aleyhisselam) vasıtasıyla kendisine bildirmiştir. Konu ile ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur:

"İsmail (Aleyhisselam) **babası İbrahim** (Aleyhisselam)**ile beraber yürüyüp gezecek çağa gelince, babası:**

- Oğulcağızım, yavrucuğum! Ben seni rüyada boğazladığımı görüyorum; bak artık, bir düşün, ne dersin? dedi. İsmail (Aleyhisselam)**da:**

- Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap! İnşALLAH beni sabredenlerden bulacaksın, dedi."

Aman ALLAH'ım! Muhterem okuyucu! Şu teslimiyete bakın! Kendimizi bir İbrahim (Aleyhisselam) yerine koyalım! Bir de İsmail (Aleyhisselam) yerine! Aynı teslimiyeti gösterebilir miydik, ne dersiniz? İsmail (Aleyhisselam) gibi: "Ey babacığım! Madem ki ALLAH Teâlâ'nın emridir. İşte boynum, ALLAH Teâlâ'nın emrine karşı kıldan incedir, emrolunduğunu yap, kesebilirsin, inşaALLAH beni sabredenlerden bulacaksın!" diyebilir miydik? Yoksa olanca gücümüzle isyan mı ederdik? Şahsî, iş ve ev hayatımızdaki yaşantımız, hareket tarzımız nasıl davranabileceğimizi gösteriyor, değil mi?

"Bu şekilde her ikisi de ALLAH Teâlâ'nın emrine teslim olup, babası oğlunu alnı üzerine yıkıp yatırınca, Biz O'na:

- Ey İbrahim! Gördüğün rüyaya gerçekten sadakat gösterdin. Hiç şüphe yok ki biz iyi hareket eden kimseleri böyle mükâfatlandırırız, diye nida ettik. Gerçekten bu, apaçık ve kesin bir imtihandır.

Biz, oğlunun yerine O'na büyük bir kurbanlık fidye verdik."[2]

Görülüyor ki, Kur'an-ı Kerim de İbrahim (Aleyhisselam)ın gördüğü rüyanın vahiy olduğunu teyid etmiştir. Çünkü Cenâb-ı Hak kendisine seslenirken:

"Ey İbrahim! Gördüğün rüyaya gerçekten sadakat gösterdin." buyurmuştur.

İbrahim (Aleyhisselam) ALLAH Teâlâ'nın emrine boyun eğerek oğlunu kurban etmek üzere şakağı üzerine yatırınca, Cenâb-ı Hakk, İsmail (Aleyhisselam)ın yerine bir koyun kurban etmesini emretmiştir. İsmail (Aleyhis-

1) Maide Sûresi: 27

2) Saffat Sûresi: 102-107

selam)ın yerine bir koyunun kurban edilmesinin emredilmiş olması, Cenab-ı Hakk'ın insanlığa büyük bir lütfudur. ALLAH, İnsanları İbrahim (Aleyhisselam)gibi Ulu'l-azm bir Peygamber aracılığıyla insan kurban etmekten kurtarmış olmasaydı, muhtemelen insanlar, "İnsan kurban etme" gibi korkunç bir geleneğe sahip olabilir ve onları o korkunç gelenekten kimse kurtaramazdı. İbrahim (Aleyhisselam) oğlu yerine Cenâb-ı Hakk'ın kendisine gönderdiği koçu kurban etmiştir. Böylece kurban, İbrahim (Aleyhisselam)dan sünnet olarak bu şekilde bize intikal etmiştir.

İbrahim (Aleyhisselam)ın, oğlu İsmail (Aleyhisselam) ı kurban etmek istemesinin bir benzerinin de Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)in dedesi Abdulmuttalib tarafından yaşandığı haber verilmektedir. Zemzem kuyusunun kazılması sırasında Kureyş'le karşılaştığı zorluklardan dolayı Abddulmuttalib, eğer on tane oğlu olursa onlardan bir tanesini Kâbe'nin yanında ALLAH için kurban etmeyi adamıştı. Çekilen kur'a da, Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)in babası Abdullah'a çıkmıştı. Abdulmuttalib adağını yerine getirmeye karar verdi. Kureyşliler böyle bir adetin yerleşmesinden korkarak, kendisine engel olmuşlardı. Daha sonra Abdullah'ın yerine 100 tane deve kurban edilmiştir. Bu olayla Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)in, insanlığa kurtarıcı olarak gelişinin bir işareti olarak, insan hayatının maddi ölçüsü tam 10 misli yükselmiş bulunuyordu.

KURBANIN DİNİ KAYNAĞI

Yüce dinimizin fakir komşuyla zengin komşu arasındaki dengeyi sağlayan ve sosyal adaletin gerçekleşmesine dayanak olan vecibelerden biri olan Kurban, hicretin ikinci yılında Müslümanlara meşru kılınmıştır. Kurban, mali ibadetlerden birisidir. Bu, Cenab-ı Hakk'ın ihsan buyurduğu varlığa karşı bir şükran borcudur. Meşruiyeti yani dinî dayanağı: Kur'an-ı Kerim, Hadis-i Şerif ve İcma-i Ümmet ile sabittir.

Kurban'ın meşru kılınmış bir ibadet olduğuna dair Kur'an-ı Kerim'de deliller bulunmaktadır. Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

"Rabbin için namaz kıl ve nahr yap, kurban kes!"[3]

Tercih edilen bir tefsire göre; ayet-i kerimede geçen namazdan maksat: Bayram namazı, nahrdan da maksat: Kurban kesmektir. Yukarıda zikrettiğimiz Saffat Sûresi:107. ayet-i kerimesinde; İbrahim (Aleyhisselam) ın oğlu İsmail (Aleyhisselam)ın yerine bir koçun, ALLAH tarafından kendilerine fidye, kurban olarak verildiği açıkça bildirilmektedir. Ayrıca diğer bazı ayet-i kerimelerde de kurban ibadeti ile ilgili hususlar mevcuttur. Cenab-ı Hak şöyle buyuruyor:

3) Kevser Sûresi: 2

"Onlardan yiyin ve eli dar olana ve yoksula yedirin!"[4]

"Biz, her ümmete, Kurban kesmeye uygun hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine ALLAH Teâlâ'nın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. Ey Muhammed! O ihlaslı ve mütevazi insanları müjdele!"[5]

"Biz büyük baş hayvanları da sizin için ALLAH Teâlâ'nın dininin işaretlerinden, kurban kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine ALLAH Teâlâ'nın ismini anınız ve kurban ediniz. Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık canı çıktığında onlardan hem kendiniz yiyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedirin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik."[6]

"Onların ne etleri ne de kanları ALLAH Teâlâ'ya ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır."[7]

Bu ayet-i kerimelerde zikredilen hayvan kesiminin, et ihtiyacı temini için kesilen hayvanlar olmadığı, bunların ibadet amaçlı birer uygulama oldukları gayet açıktır. Et ve kanların ALLAH Teâlâ'ya ulaşamayacağının, asıl olanın ihlas ve takva olduğunun bizzat ayet-i kerimenin metninde yer alması bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Görülüyor ki: Kurban ibadetinin dini delillerinin Kur'an-ı Kerim'de bulunmadığını iddia etmek ve ALLAH Teâlâ'nın bu çeşit bir emrinin olmadığını ileri sürmek tamamen yanlıştır.

Kurban ibadeti hicretin ikinci yılında eda edilmeye başlanmış ve Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)de, kurbanı bir ibadet olarak kabul etmiş ve bizzat kendisi de on yıla yakın bir süre hep kurban, udhiyye kesmiştir, hiç terk etmemiştir.

Ebu Bekre (Radıyallahü anh)'dan rivayete göre: Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) hutbe okudu ve minberden indikten sonra iki koç getirterek kesti.[8]

Enes b. Malik (Radıyallahü anh) diyor ki: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) iki alaca semiz koç kurban kesti. Ayağını yanlarına basarak: "Bismillah" deyip, tekbir aldığını gördüm. Sonra onları kendi elleriyle kesti.[9]

Cabir b. Abdullah (Radıyallahü anh) şöyle demiştir: Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ile beraber açık hava namazgahında kurban bayramı namazında bulundum. Resûl-i Ekrem (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) hutbesini bitirince minberinden indi ve bir koç getirdi, o koçu kendi eliyle kesti ve keserken:

"Bismillah! Vellahü ekber! Bu koç, benim ve ümmetimden kurban kesemeyenler içindir!" buyurdu.[10]

4) Hacc Sûresi: 28
5) Hacc Sûresi: 34
6) Hacc Sûresi: 36
7) Hacc Sûresi: 37
8) Tirmizi, Edahi: 19
9) Buhari, Edahi: 9,14; Müslim, Edahi: 17
10) Tirmizi, Edahi: 19,20

Celebe b. Sühaym (Radıyallahü anh) dan rivayete göre, adamın biri, Abdullah b. Ömer (Radıyallahü anhüma)ya:

- Kurban hakkında vacib, farz mıdır? diye sordu. Abdullah b. Ömer (Radıyallahü anhüma):

- Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ve Müslümanlar kurban kestiler! dedi. Adam, aynı suali, Abdullah b. Ömer (Radıyallahü anhüma)ya tekrar edince, o şöyle dedi:

- Ne dediğimi anlamıyor musun? Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)ve Müslümanlar kurban kestiler diyorum![11]

Hz. Aişe (Radıyallahü Anha) validemizden rivayete göre, Hz. Peygamber (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), Kurban bayramında, ALLAH katında en sevimli ibadetin kurban kesmek olduğunu şöyle ifade buyurmuştur:

"Adem oğlu, Kurban Bayramı günü ALLAH Teâlâ katında kurban kesmekten daha sevimli hiçbir amel yapmamıştır. Gerçekten o kurbanlık hayvan, kıyamet günü boynuzuyla, tırnaklarıyla ve kıllarıyla birlikte gelir. Kurbandan akan kan daha yere düşmeden ALLAH Teâlâ yanındaki yerini alır. O halde, kurbanın sevabı böyle olunca, kurban kesmekle kendinizi hoş ve müsterih tutun."[12]

Bu hadis-i şerif, kurban bayramı gününde yapılabilecek en kıymetli, en makbul ibadetin kurban kesmek olduğunu belirtmektedir. Ayrıca hadis-i şerifte, kurbanın boynuz, kıl, tırnak v.b. işe yaramaz gibi gözüken kısımlarının bile kıyamet günü ortaya çıkacağının zikredilmesi, kurbandan hâsıl olacak olan sevabın büyüklüğünü belirtmektedir.

Kesilen kurban eksiksiz olarak kıyamet günü geleceğine, yani her bir parçasından sevap hasıl olacağına göre, onun, imkân nisbetinde eksiksiz ve mükemmel olması ve gönül hoşluğu ile, sevinerek kesilmesi gerekir.

Kesilen kurbanın kanının daha yere düşmeden ALLAH Teâlâ katında bir mevkiye ulaşması, ALLAH Teâlâ'nın kurban ibadetinden razı olacağını, kurbanın, ALLAH Teâlâ katında makbul bir ibâdet olduğunu ifade eder.

Ebu Hureyre (Radıyallahü anh)'dan rivayete göre Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem):

"Varlıklı, mali durumu kurban kesmeye müsait olup da Kurban Bayramında kurban kesmeyen kimse bizim namaz kıldığımız yere sakın yaklaşmasın!"[13] buyurmuşlardır.

Evet kurban kesme imkanı olduğu halde şu veya bu bahanelerle bu görevini yerine getirmeyenler için bu hadis-i şerif tehdit olarak kafidir. Bu, ağır bir uyarıdır. Çünkü Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), ALLAH Teâlâ'nın verdiği mal bolluğu içinde iken, ALLAH Teâlâ'nın yolunda, O'nun rızası için bir kurban kesmemek cimriliğini gösteren kimsenin, İslâm toplulu-ğu içinde yerinin olmadığını beyan etmişlerdir.

Öyle ise kulun; böylesine kıymetli bir ibadeti istemeyerek, cimrice düşüncelerle değil, gönül hoşluğu ile, sevinçle yapması kurban emrini yerine getirmek hususunda iştiyak ve heyecan duyması, bayram yapması gerekir.

11) Tirmizi, Edahi: 11

12) Tirmizi, Edahi:1; İbn-i Mace, Edahi: 3

13) İbn-i Mace, Edahi:2; Ahmed b. Hanbel, 2/321

ALİ EREN

ÂYETLERE ZORLAMA MÂNÂLAR VERME GAYRETLERİ...

Rabbimizin emir ve yasakları ile bize bildirmek istediği gerçekler kendi kelamı olan Kur'an-ı Kerim'dedir. Onun için, Kur'an'a mânâ verenlerin bu mühim işte çok hassas davranmaları şart. Nitekim asırlar boyunca öyle olmuş, İslam âlimleri âyetlere mânâ verirken âdeta titremişlerdir.

Yeterli ilme sahip olanlar Kur'an'a elbette mânâ vermeli ve müslümanları uyarmalıdırlar. Çünkü ilim sahiplerinin değişmez vazifesi budur.

Ancak, zamanımızda değişik durumlara şahit olmuyor değiliz. Bazı kimseler, ilminin yeterli olup olmadığına bakmadan âyetlere mânâ vermeye kalkışıyor, bunun tabiî neticesi olarak da devirmedik çam bırakmıyorlar.

Bu da bir kıyâmet alâmeti olsa gerek.

Âyetlere yanlış mânâ veren zevatı iki kısma ayırmak mümkün.

Bir: İlminin kâfi gelmediğini bile bilmeden âyetlere mânâ vermeye kalkışanlar.

İki: Doğrusunu bildiği halde, kendi hevâsına uyup âyetlere bile bile yanlış ve zorlama mânâlar verenler.

Birinciler, işledikleri vebâlin büyüklüğünü düşünmeyen ve sahip olduğu azıcık ilimle âyetlere mânâ verilebileceğini zanneden haddini bilmez bir güruhtur. Hassasiyetten uzak bu kimseler, giriştikleri boylarından büyük bu işin cevabını Allah'a elbette vereceklerdir. Verebilirlerse...

İkinciler ise bu vebâli bile bile yüklenenlerdir. Bile bile yaptıkları için bunların vebâlleri birincilerden daha fazladır. Böylelerine ulemâi sû' / kötü âlimler deniliyor. Bunların âhirette **"Buğday danelerinin iki değirmen taşı arasında öğütüldüğü gibi bunların vücutlarının da cehennemde öğütüleceği"** haber veriliyor.

Özetleyelim: Her iki gurubun da veballeri varsa da ikinci kısımdan olanların halleri hepten felâket... Allah (Celle celâlühû) cümlemizi böyle âkıbetten muhafaza buyursun.

Değerli okuyucular! Bu iki guruptan daha ileri olan üçüncü guruba ne demeli?

Hem ilimsiz olup hem de yanlış-yamalak mânâlar verip bir de o mânâyı bile bile saptıranlara?...

Böyle kimselerin halleri yukarıda anlattığımız iki guruptan da fenâ olmaz mı? Olacak...

Öyle ya canım! Hem âyetlere mânâ verecek kadar ilmin olmayacak, hem ilmin varmış görünerek yanlış mânâlar vereceksin, hem de bu verdiğin mânâları olmayacak yerlere yani kendi istediğin mecrâlara çekeceksin...

Olmaz! Olmaz ama, bazıları **"Ben yaptım da oldu"** dercesine bu yanlışı işliyor, bu vebâli yükleniyor.

Misal mi istiyorsunuz? İstemediğiniz kadar...

Ancak misallere geçmeden önce bir noktaya işâret etmek icap ediyor:

Kur'an lisanı olan Arapça geniş bir lisandır. Bu lisandaki her kelimenin karşılığı Türkçede yok. Onun için, âyetlere mânâ verirken eksik kalan mânâları tamamlamak için zaman zaman parantez içi izahlar kullanmak normal. Buna bir şey denilemez.

Ama âyetlerde olmayan hayâlî kelimeler uydurup, âyette olmadığı halde, varmış gibi parantez bile kullanmadan kafadan mânâlar vermenin vebalini teraziler tartamaz.

Ayetlerde olmayan hayâlî kelimeler uydurup, âyette olmadığı halde, varmış gibi parantez bile kullanmadan kafadan mânâlar vermenin vebalini teraziler tartamaz.

Çünkü ele alınan metin başka bir şey değil Allah kelamıdır. Allah kelamı da yanlış mânâyı kaldırmaz...

Artık misallere geçebiliriz. Önce hafifinden başlayalım.

Kur'an uzmanı olarak tanınma sevdasında olan bir zat var. Aşağıda ismini vereceğim kitabının 250. sahifesinde Müddessir sûresinin ilk âyetlerine güya mânâ vermiş.

Güya diyorum, çünkü tahmin ettiğiniz gibi verdiği mânâ yanlış. Ayrıca gülünç...

Müddessir sûresinin iki kelimeden müteşekkil 2. âyetine şöyle mânâ vermiş:

"Kalk! (İnsanları) **da kaldırıp uyar!"**

Mânâ vermeye kalkıştığı âyette iki kelime var. Bu iki kelime Peygamberimiz'e iki emirdir:

Kum fe enzir...

Mânâsı şöyle: **"Kalk,** (insanları) **uyar"**

Bahsettiğimiz yazar ise âyete kitabında, **"Kaldırıp uyar"** şeklinde mânâ vermiş. Önce şunu bilelim: Âyete eksik mânâ vermek de mânâda fazlalık yapmak da yanlış. Yazarın verdiği mânâda ise hem bir fazlalık yani yanlışlık hem de bir gülünçlük var.

Âyette **"Kalk,** (insanları) **uyar"** buyuruluyor ama, **"Kaldırıp uyar"** buyurulmuyor. Yani **"Kaldırıp"** kelimesinin âyette karşılığı yok.

Gülünçlüğe gelelim:

Peygamberimiz'e niçin **"Kaldırıp uyar"** emri verilmiş olsun ki?

Peygamberimiz gidip insanları yataklarından **kaldırıp** mı uyaracak?

Veya onlar otururken önce onları ayağa **kaldırıp** ondan sonra mı uyarma vazifesini yapacak? Gülünçlük işte bu.

Peki niçin böyle mânâ verirler?

Onu kendilerine sormalı. Olsa olsa farklı görünme, farklı tanınma, farklı bilinme hevesi...

İkinci misal:

Tebbet sûresindeki **"Hammâletel hatab"** âyetine **"Odun taşıyıcı"** mânâsı vermesi gerekirken **"Laf taşıyıcısı"** diye mânâ veriyor. (Sahife: 252)

Yani **"Hatab"** kelimesi **"Odun"** mânâsında iken, o **"Laf"** mânâsı veriyor.

Bu da yanlış...

Gerçi insanlar arasında lâf taşıyanlar hakkında mecâzen **"Odun taşıyor"** denir ama bu ilk mânâ değildir. Aslolan, âyetin ilk ve esas mânâsını verip ondan sonra gidilecekse mecâzî mânâlara gitmektir.

Âyetlere mânâ vermeye soyunan kimselerin bu usulü bilmeleri icap ederdi.

Yukarıda, **"Önce hafifinden başlayalım"** demiştik ya şimdi hafifler bitti.

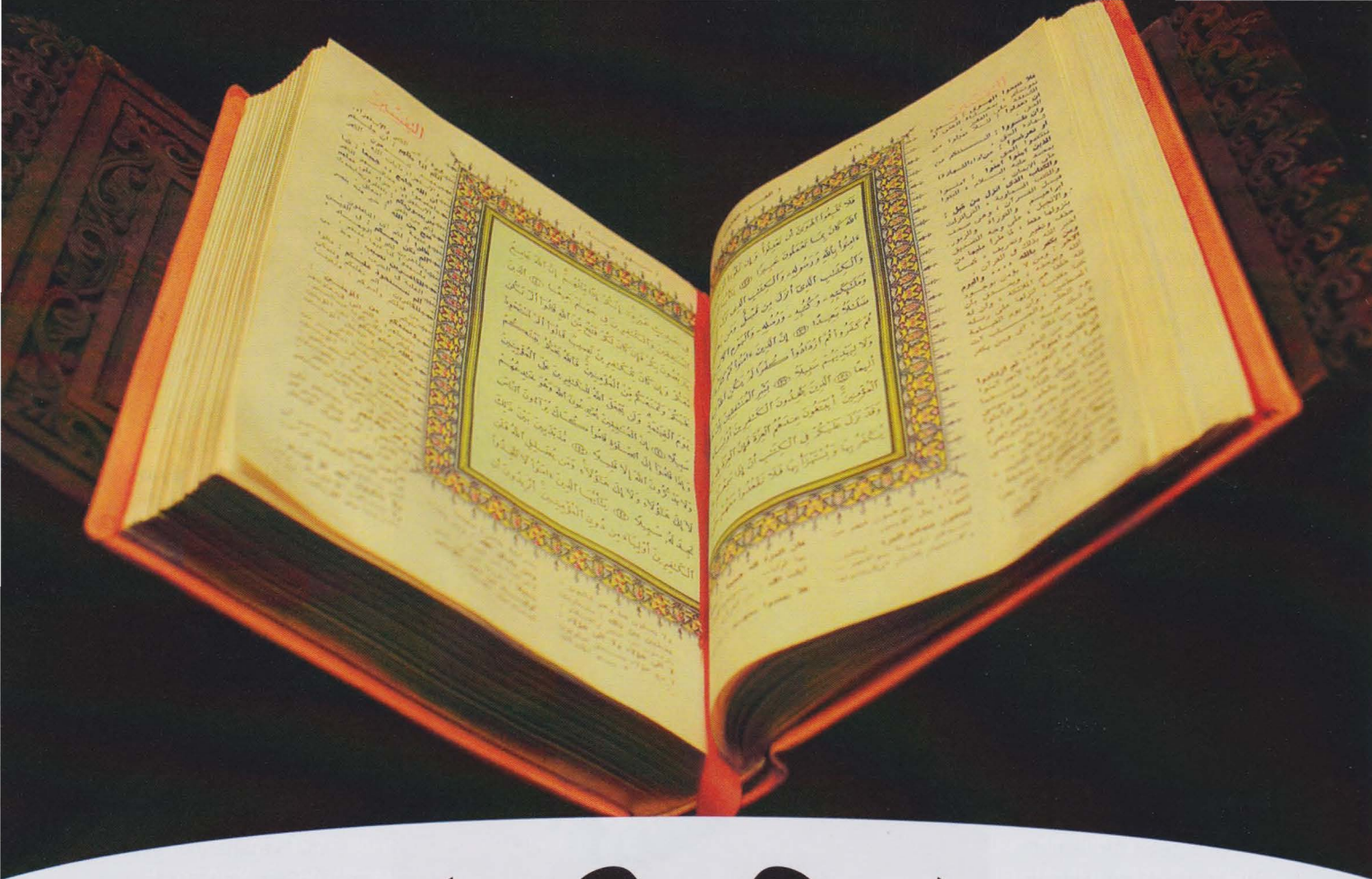
Artık yavaş yavaş ağırlarına geçelim:

Yazar, kitabında (Sahife: 255) Fussılet sûresinin 33. âyetine şöyle mânâ vermiş:

"(İnsanları) **Allah'a davet eden, değer üreten ve** (Allah'a) **kayıtsız şartsız teslim olanlardanım diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?"**

Buradaki **"değer üreten"** ifadesine dikkat!

İslamda **"Amel-i sâlih"** denilen bir kavram var. Bu, **"Sevap olan ve Allah'ın sevdiği iş ve hareket"** de-

ر ع و

Üç Muhammed isimli eser,
baştan aşağı iki büyük âlimin, iki meşhur eserindeki
Peygamberimiz'in üstünlüğünü anlatan gerçekleri
ret ve inkârlardan ibârettir.

mektir. Yazarın **"değer üretmek"** diye mânâ verdiği, işte **"amel-i sâlih"**tir.

Yazar, **"Amel-i sâlih"**imizi **"Değer üretmek"** diyerek değersiz ve anlaşılmaz bir hale getirmiş...

Kabul edilmesi imkânsız....

Yanlışlar Mâûn sûresine verdiği mânâda da devam ediyor.

Bu sûredeki **"Namaz kılanlar"** mânâsına gelen **"Musallîn"** kelimesine, **"İbâdet edenler"** mânâsı verilmiş.

Evet namaz da bir ibâdettir ama verilen mânâ yanlış.

Namaz ile ibâdet arasında **"Umum husus mutlak"** vardır. Yani her namaz ibâdettir ama her ibâdet namaz değildir. Meselâ hac, zekât ve oruç da bir ibâdettir ama namaz değildir.

Hazreti Allah **"Namaz kılanlar"** buyuruyor, yazar **"İbâdet edenler"** mânâsı veriyor. Eğer namaz yerine ibâdet denilecek idiyse Hazreti Allah **"Namaz kılanlar"** yerine **"İbâdet edenler"** buyuramaz mıydı? Öyle buyurmamış ve **"Namaz kılanlar"** buyurmuş. Bunu değiştirmeye kimin hak ve salâhiyeti olabilir?

Yazar, Mâûn sûresinin Mekke'de bir bütün olarak indiğini kendi kendine bir sebep olarak görerek, hiçbir kâideye dayanmadan bu âyet hakkında, **"İbâdet edenler şeklinde çevrilmesi gerekir"** diy(ebiliy)or.

İlim haysiyeti bu olmasa gerek...

Hele bir de kendince namazı ve Peygamberimiz'i güya övücü ifadeleri var ki, Yazar'ın İslâmî şuura uzaklık ve yakınlığının tam bir tarifi durumunda.

Şu ifadeye bakınız:

"Namaz, insanda yepyeni bir hayat tasavvurunun oluşmasını sağlar; Allah kaygısını önceleyen bir hayat tasavvuru..."

Allah aşkına, Allah kaygısı ne demek?

Namaz ehli bir kimsede hiç Allah kaygısı olur mu?

Sayın Yazarın İslâmî ifadelere bu derece yabancı olmasını anlamak mümkün değil.

Bir Müslümanda Allah kaygısı değil Allah sevgisi ola-

cağını bu zat nasıl bilemez, nasıl düşünemez hayret!

Bakın Yazarımız nasıl devam ediyor:

"Hz. Peygamber işte bu tasavvur ve bilincin kendisinde mükemmel bir biçimde oluştuğu insandı."

Mükemmel biçimde oluşmayacak da ya ne olacaktı? Tabii ki öyle olacak. Çünkü O bir peygamberdir ve üstelik kâinatın efendisi olan son resûldür. Her güzelliğin onda en mükemmel şekilde olacağını söylemeye ihtiyaç mı var?

Yazarımız aynı yanlışlığa devam ediliyor:

"Namazın bu gücünü keşfettiği için namaz, onda bir külfet değil bir haz ve neşeye dönüşmüştü."

Allah Allah! Yazarımız **"Peygamberimiz'in, namazın gücünü keşfettiğini, namazın kendisine külfet değil haz ve neşe olduğunu"** yazmış da biz de öğrenmiş olduk.

Namaz Peygamberimiz'e haz ve neşe kaynağı değil de ya ne olacaktı değerli okuyucular!

Bu sözler, Peygamberliği de peygamberleri de hiç anlamamanın ve anlayamamanın ifadesidir. Bir peygamber hakkında, **"O, Allah'a gerçekten inanıyordu"** demek ne kadar yersiz ve ne kadar abes ise, Peygamberimiz hakkında "**namaz, onda bir külfet değil bir haz ve neşeye dönüşmüştü"** demek de o kadar yersiz ve o kadar abestir.

Tarihte hiçbir müslüman yazarın Peygamberimiz'i övme sadedinde böyle bir değerlendirmeye gittiği ne görülmüş ne duyulmuştur.

Bu tür sığ, basit ve zorlama değerlendirmeleri, bırakalım bu dini yaşamayıp İslamı sadece kitaplardan öğrenen gayr-i Müslimler yapsınlar. Bize ne oluyor?

Onun için, Sayın Yazar'ın bu satırları nasıl kaleme aldığını anlamak tarafımızdan mümkün olamamıştır.

Sonra, böyle değerlendirmeler Hazreti Resûlüllah hakkında değil onun ümmetleri hakkında yapılır. Peygamberimiz hakkında ise böyle bir değerlendirmeye gitmeye asla yol yoktur.

Öbür taraftan, bu sözler Peygamberlik müessesesini hiç mi hiç bilmemenin ispat ve ifadesinden başka bir şey değildir. Dolayısıyla bu sözler, Peygamberimiz'i değil, sahibi olan yazarın Peygamberlik anlayışını anlatan ifadeler olmuştur.

Şimdi Sayın Yazar'ın başka bir paragrafını okuyalım.

"Resûlüllah, oruçlunun karısını öpmesinin hükmünü soran birine bunun doğru olmadığını söylerken, aynı soruyu soran bir başkasına bunda bir beis olmadığını söylemişti. Bu birbirine zıt gibi duran iki fetvanın muhataplarına baktığımızda nedenini anlamakta zorlanmıyoruz: Hayır dediği genç, cevaz verdiği ise yaşlıydı."

Gördüğünüz gibi, Sayın Yazar Peygamberimiz'in birbirine zıt gibi görünen iki fetvasına itiraz etmeyip kabul ediyor. Çünkü birbirine zıt gibi görünen bu fetvaların sebebini anlamış... Ya anlamasaydı?

Tabii ki **"Olmaz öyle şey"** deyip kabul etmeyecekti.

Kabul etmemesinin Peygamberimiz'e itiraz şeklinde gözükmemesi için de iki fetvanın birbirine uymamasının akla ve mantığa aykırı olduğunu söyleyecek ve bunun yanlış rivâyetlerden ileri geldiğini yazacaktı.

İyi ki anlamış da kabul ediyor.

Peki, Bay Yazar'ın dinî bir meseleyi kabul etmesi için o meselenin ille de onun aklının alacağı seviyede mi olması lâzım?

Evet aynen öyle. Değilse hemen inkârı hazırdır. Bize sayısız eserler bırakan eski yazarlar ne kadar büyük âlim olurlarsa olsunlar, eğer onların yazdığı dinî bir meseleyi yazarımızın aklı ve mantığı almazsa o mesele kesin yanlıştır(!).

Sanırsınız ki, âlimler kitaplarını onun mantığına uygun şekilde yazmak mecbûriyetinde...

Evet... Sayın Mustafa İslamoğlu'nun **ÜÇ MUHAMMED** isimli eserinde sergilediği tavır aynen böyle.

ÜÇ MUHAMMED isimli eser, baştan aşağı iki büyük âlimin, (Kadı Iyaz ve İmam Süyûtî'nin) iki meşhur eserindeki (Şifâ-i Şerif ve El-Hasâis-i Kübrâ'daki) Peygamberimiz'in üstünlüğünü anlatan gerçekleri ret ve inkârlardan ibâret...

Yazar Mustafa İslamoğlu, **ÜÇ MUHAMMED** isimli kitabını, yukarıda isimlerini verdiğim ve asırlardır hürmetle anılan iki büyük âlimin iki meşhur eserini tenkit için kaleme almış.

Bunu gizlemeden kendisi de söylüyor.

O iki meşhur eserde kendi aklının almadığı ne gördüyse hepsini inkâr ediyor. İnkârdan da öte iki İslam âlimiyle yer yer dalga da geçiyor...

Bendeniz Sayın İslamoğlu'na, **"Sen kiiim Kadı Iyaz ve İmam Süyûtî kim!"** demeyeceğim. Hükmü ben değil siz okuyucular veriniz. En başta da ehl-i sünnet İslam âlimleri versin.

Zaten de veriyorlar. Melekler de kayda geçiyor...

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EFENDİ HAZRETLERİMİZİN DE KATILDIĞI MUHTEŞEM İCÂZET MERASİMİ

Hatırlayacak olursanız Ekim ayında, Samandra'daki Hiranur Vakfı'nda gerçekleştirilen bir icazet merasimi vardı. Hatta radyodan da duyurusunu yapmış ve Cübbeli Ahmet Mahmud ÜNLÜ Hocamızın, Sultanımız Efendi Hazretlerimizin huzurunda icazet vereceği bu merasime tüm dinleyenlerimizi de davet etmiştik.

Sultanımız, pîrimiz Efendi Hazretlerimizin şeref misafiri olduğu bu icazet merasimi öylesine feyizli, bereketli ve manevi bir atmosfer içinde gerçekleşti ki, bunu siz kıymetli Arifan okurlarımızla da paylaşmak, oradaki manevi havayı bir nebze olsun sizlere de hissettirebilmek istedim.

Hiranur Vakfı'nda yapılan icazet merasimine, gerek İstanbul içinden gerekse İstanbul dışından binlerce kardeşimiz iştirak ettiler ve günün erken saatlerinden itibaren, icazet merasiminin yapılacağı vakfın o büyük salonunu doldurmaya başladılar.

Salonun girişinin tam karşısına, icazet alacak olan hafız kardeşlerimiz ve hocaefendiler için büyükçe ve yerden biraz yüksekçe bir platform kurulmuş, hemen onun sağ tarafına da aynı yükseklikte, Sultanımız Efendi Hazretlerimiz ve misafir hocaefendiler için bir yer ayrılmıştı. Böylece herkes rahatlıkla Efendi Hazretlerimizi de, icazet alacak olanları da zorlanmadan görmeleri mümkün olacaktı.

Bu manevi ziyafete, Kur'an sofrasına katılım o kadar yoğundu ki, o büyük salonun her tarafı hatta platformun

hemen yanıbaşına kadar, gelen misafirlerle hınca hınç doluydu.

Tabi herkeste bir özlem, herkeste bir hasret vardı. Evet icazet merasimi için gelmişlerdi ama asıl geliş gayeleri; hasret kaldıkları Efendi Hazretlerimizin o nur cemalini temaşa etmek, gönüllere sürür veren o gül yüzünü doyasıya seyretmek ve boşalan gönül bataryalarını feyz-u fuyûzatla doldurmaktı.

Öğle vakti girdi ve nihayet beklenen an geldi...

Salondaki uğultu bir anda kesildi. Herkes, birden heyecan ve saygıyla ayağa kalkarak salonun girişinden itibaren ortadan bir yol açtılar. Nefesler tutulmuş, gözler salonun girişine kilitlenmişti. Evet Sultanımız teşrif etmişlerdi. Manevi bir heybetle, mütebessim bir çehreyle adeta bir güneş gibi doğdu aramıza...

Hemen namaza geçtik. Öğlen namazını eda ettikten sonra Efendi Hazretlerimiz platformun sağ tarafında kendisine ayrılan yere teşrif ettiler.

Tabi çok kıymetli Hocaefendiler ve önemli simalar davet edilmişti. Başta Cübbeli

Ahmet Mahmut ÜNLÜ Hocamız olmak üzere, Hafızı Kurra Abdullah ALDIR Hocaefendi, Hafızı Kurra Hüseyin HARPUTOĞLU Hocaefendi, Medine ulemasından Muhiddin AVVAME Hocaefendi ve daha birçok kıymetli Hocaefendilerin misafir oldukları bu icazet merasimine, Türkiye'nin her tarafından gelen binlerce Kur'an sevdalısı muhibbânımız da iştirak etmişlerdi. Rabbim hepsinden razı olsun. Amin..

Programı sunma görevi âcizâne bize verilmişti. Tabi bu hiç de kolay bir iş değildi. Yanlış anlaşılmasın bu güne kadar pek çok yerde ve ortamda Rabbimizin lütfuyla bu tür vazifeler icra etmiştik, lakin burada iş başkaydı. Efendi Hazretlerimizin şeref misafiri olduğu bir ortamda, sanırım program sunmanın zorluğunu siz de takdir edersiniz. Tabi üstadımızın himmeti ve manevi desteğiyle elhamdülillah dilimiz çözüldü, göğsümüz şerholdu işimiz kolaylaştı.

Ve icazet programına geçildi.

Öncelikle bu hizmetlerin baş mimarı olan, ömrünü Kur'an'a hizmetle geçirip, durdurak

bilmeyen gayretleriyle Saadet Asrı'nın neşvesini günümüze taşıyan ve Sünnetullah aşığı bir nesil yetişmesine vesile olan Kutbu'l-aktâb Gavsu'l-evtâd sevgili üstadımız Efendi Hazretlerimize, hürmet ve saygılarımızı arzederek programa başladık.

Daha sonra misafir hocaefendilere ve diğer misafirlerimize hoş geldin faslından sonra, kelamların en güzeli olan Allah Kelamıyla devam ettik. Hafızı Kurra Abdullah ALDIR Hocaefendi edasıyla, sedasıyla gönülleri titreten sesiyle aşrı şerif okudu. Orayı dolduran binlerce Kur'an sevdalısı, huşû içinde Rabbimizin kelamını dinledik.

Kur'an... Rabbimizin Kelamı... Ruhlarımızın gıdası... Manasını bilsen de bilmesen de insana manevi bir haz veriyor. Bir de onu ehlinden dinleyince bambaşka alemlere doğru kanat çırpıyor insan...

Kur'an ziyafetiyle kulaklarımızın, gönüllerimizin pası silindi ama sanki bu manevi ziyafete doyamamıştık. Öyleyse durmadan, kesintiye uğratmadan bir başka Hafız-ı Kurra Hasan KILIÇ Hocaefendiyle devam ettik. Binlerce insan mest olmuş bir halde okunan aşr-ı şerifi dinliyor ve koskoca salonda çıt çıkmıyor. Kulaklarımız gönüllerimizi titreten Kur'an tilavetinde, gözlerimiz ise Efendi Hazretlerimizin nur cemalinde...

Aşr-ı şerif okunurken özellikle Efendi Hazretlerimizin mah cemalini görmenizi çok isterdim. Bir bakıyoruz sultanımızın mübarek yüzünde bir ciddiyet var, biraz sonra bakıyoruz ki o ciddi çehre gitmiş yerini tebessüm eden bir çehreye bırakmış. Ama sultanımız öylesine içten bir şekilde tebessüm ediyor ki hayret edersiniz. Daha sonra bakıyorsunuz o mübarek yüzünde bir üzüntü hakim olmuş. Kim bilir hangi alemlere dalıyor, bizim göremediğimiz neleri temâşâ ediyor ve hangi manevi halleri yaşıyor.

O anda aklıma Mustafa İsmet Garibullah Büyük Şeyh Efendi'nin, Risale-i Kudsiyesinde buyurduğu şu beyit hatırıma geldi:

Dahi bazen görürsün gayet ekmel,
Televvün gösterir ol Zâtı ekmel.

Bazen son derece kâmil görürsün. O son derece kâmil zat, renkten renge, halden hale girer.

Evet o mecliste üstadımızın mübarek cemalinde bazen ciddiyeti, bazen tebessümü bazen de üzüntüyü gördük. Tabi Efendi Hazretlerimizin mübarek yüzünde hangi ifade varsa onu seyre dalan herkesin yüzünde de aynı ifade vardı. Ama bunun için kimse kendini zorlamıyordu, zira kendimizi üstadımıza öylesine kaptırmıştık ki, herkesin yüzündeki bu hal gayri ihtiyari gerçekleşiyordu.

Ve sıra geldi, Kur'an bülbülü hafız kardeşlerimizin icazetlerini almasına... Mustafa Ekinci ve Ebu Bekir Hocaefendilerin medreselerinde yetişen yetmiş küsür tane hafız kardeşimiz, bembeyaz ışıl ışıl pırıl pırıl bembeyaz kelebekler gibi, salavat-ı şerifeler eşliğinde salona girdiler. Ve platformda yerlerini aldılar.

Daha sonra içlerinden on iki tane hafız kardeşimiz Kur'an okudular. Aslında gönül isterdi ki hepsi teker teker kıraatte bulunsunlar, usül de böyledir. Ama hafızlarımızın sayısının (elhamdülillah) çok fazla olması, ayrıca hemen ardından Arapça icazetlerinin de verilecek olması, bunun yanında Efendi Hazretlerimizin de sıhhati göz önünde bulundurulduğu için böyle bir uygulamaya gidildi.

Hafızların kıraatinin ardından Hafızı Kurra Hüseyin HARPUTOĞLU Hocaefendi,

hafızlığın önemi ve fazileti hakkında kısa bir konuşma yaptı. Hafızların bir nevi Kur'an'ın sigortası olduğunu, Kur'an'ın kaldırılmasının mümkün olmadığını, farzı muhal böyle bir şeye teşebbüs edilse dahi birkaç hafız bir araya gelip Kur'an-ı kerimi baştan sona yazabileceklerini ifade etti. Bu hafızlık ne büyük bir şeref, ne büyük bir rütbe... Hafızlar Kur'an'ın Muhafız ordusu... Allah-u Teala

kelamını onlarla koruyup muhafaza ediyor. Ahirette, yakınlarından cehennemi hak etmiş on kişiye şefaat etme hakkı verilecek olan hafızların başlarına taç takılacak. Öyle bir taç ki, şayet dünyaya indirecek olsa güneşin ziyası söner. Ne mutlu hafızlara, ne mutlu hocalarına, ne mutlu hafız anne-babalarına...

Sıra geldi hafızlarımızın icazet belgelerinin verilmesine...

Osmanlı medreselerinde şöyle bir usûl varmış: Hafızlara icazetleri verilirken, ahirette

başlarına takılacak olan "taç"ların bir sembolü olarak başlarına da sarık takılırmış. İşte Osmanlıda uygulanan bu güzel usûl gereği, icazet alacak olan hafızlarımızın başlarına hocaları tarafından sarıkları takılıp, icazetleri takdim edildi. Ve ilk olarak da Efendi Hazretlerimiz tarafından hafız yavrularımızın başına sarıkları takıldı ve icazetleri verildi. O tabloyu görmeliydiniz. Son derece duygusal ve imrenilecek bir tabloydu. Herkes o an, o hafız kardeşlerimizin yerinde olmak için neler vermezdi ki?.. Efendi hazretlerimiz ilk açılışı böylece yaptıktan sonra, diğer hafız yavrularımıza da Hocaefendiler tarafından icazetleri takdim edildi.

Ve hafızlarımız nasıl salavatlar eşliğinde aramıza teşrif ettilerse, yine salavatı şeriflerle aramızdan ayrıldılar.

Daha sonra, sıra Arapça icazetlerini vermeye geldi. Tabi Arapça icazeti alacak olan bu

hocaefendiler evvelce okumuşlar, hoca olmuşlar. Şimdi ise gerek İstanbul içinde, gerekse İstanbul dışındaki muhtelif şehirlerde halen başarıyla hizmetlerini sürdürüyorlar. İsmailağa'da kaynayan o feyiz pınarını bulundukları yerlere taşıyarak, Efendi Hazretlerimizin tebliğ ve davet metoduna göre hareket edip insanların hidayetine vesile olmaya çalışıyorlar. Rabbim hepsinden razı olsun. Himmetlerini âlî, hizmetlerini daim eylesin.

Evet, icazet alacak olan elliye yakın bu kıymetli Hocaefendilerin, hepsinin üzerlerinde lacivert renkli cübbe ve şalvarları, başlarında pırıl pırıl bembeyaz sarıklarıyla, binlerce davetlinin tekbir sesleri arasında icazetlerini almak üzere platformdaki yerlerini aldılar.

Ve bunun ardından da, Efendi Hazretlerimizin yetiştirdiği önemli simalardan, hocaların

hocası Cübbeli Ahmet Mahmud ÜNLÜ Hocamız mikrofona geldi. İlmin ve ulemanın önemi ve fazileti hakkında, âyeti kerime ve hadisi şerif ağırlıklı etkili bir konuşma yaptı. Rivayet ettiği bir hadisi şerif, bütün ümmete bir tavsiye niteliğindeydi. O hadisi şerifte Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyuruyor:

"Ya alim ol. Ya ilim talebesi ol. Ya da dinleyen ol. Sakın dördüncüsü olma yoksa helak olursun."

Cübbeli Hocamız konuşmasının akabinde, hocaefendilere verilecek olan icazet

belgesindeki icazet silsilesini okudu. Pek çok ulemânın, hayatını ilme vakfetmiş ve bu ilmin öğrenilmesi için ömür tüketmiş nice allâmenin ismi zikredildi. Üstadımız Efendi Hazretlerimizin de isminin geçtiği bu icazet silsilesi okunurken, o mekana yağmur gibi feyizler yağdı adeta. O ismi zikredilen büyüklerin bereketleri sağanak sağanak üzerimize indi.

İcazet silsilesinin okunmasının ardından sıra icazetlerin verilmesine geldi. Sultanımız,

Efendi Hazretlerimiz elliye yakın hocaefendinin icazetini, bizzat kendi eliyle tek tek takdim ettiler. Bu ne büyük bir şeref, bu ne büyük bir bahtiyarlıktı... Rabbimize hamdü senalar olsun ki bu âcizde, orada icazet alan bahtiyarlardan idi. Efendi Hazretlerimizin o mübarek ellerini öperek icazetlerimizi almak nasip oldu, elhamdülillah... .

Kutbu'l- aktab, Gavsu'l-evtad olan Efendi Hazretlerimizin mübarek elinden aldığımız

bu icâzetin, Rabbü'l-Alemin'in huzurunda Cehennem beratı olmasını ümid ediyoruz.

Öğlen namazının ardından başlayan ve ikindi namazına kadar kesintisiz süren bu icazet

merasiminin başından sonuna kadar Efendi Hazretlerimiz oradaydı. Aslında üstadımızın sıhhatini göz önünde bulundurarak pek çoğumuz şöyle tahmin etmiştik. Efendi Hazretlerimiz icazete teşrif ederler, şeref verirler, bir müddet sonra sıhhî sebeplerden dolayı ayrılırlar. Evet, böyle düşünüyorduk ama böyle olmadı ve üstadımız hepimizi şaşırttı. İcazet bitinceye kadar oradan ayrılmadılar. Hatta pek çok sıhhati yerinde olan genç ve dinamik kardeşlerimiz de bile yorgunluk alametleri göze çarparken, Efendi Hazretlerimiz o ilerlemiş yaşına rağmen tabir yerindeyse gözünü bile kırpmadan, en ufak bir yorgunluk alameti göstermeden, son derece sevinçli, neşeli ve manevi bir heybet içinde programı dikkatle takip etti. Anladık ki, Efendi Hazretlerimizi mutlu eden, sıhhatini ziyadeleştiren, adeta onu gençleştiren şey; ilim öğrenilmesi, öğretilmesi ve Kur'an'a yapılan hizmetler...

Uzun zamandır Efendi Hazretlerimizi böylesine doyasıya temaşa etmek imkanı

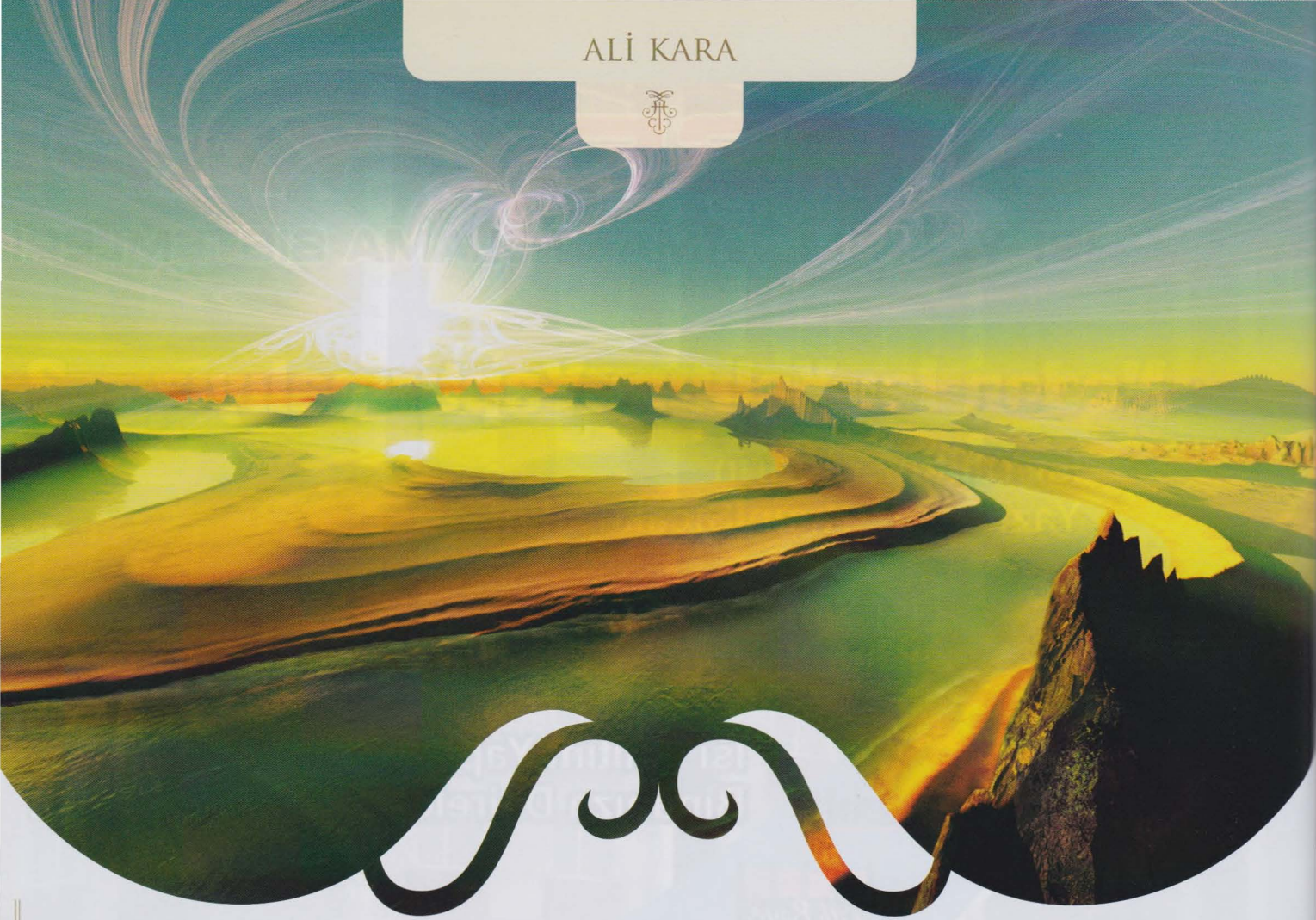
bulamamış, saatlerce bir arada aynı mekanda bulunma fırsatı yakalayamamıştık. Ne zamandır üstadımızın böylesine neşeli ve son derece mutlu olduğuna şahid olmamıştık. Şükürler olsun! Rabbim Efendi Hazretlerimizin sıhhat ve afiyetini daim eylesin! Başımızdan eksik etmesin! Ömürlerimizden Onun ömrüne bahşeylesin! Seyri sülûkümüzü üstadımızın elinde tamamlamak nasip eylesin! Amin!!!

Sevgili dostlar, o gün oraya nur yağdı. Feyizler, bereketler sağanak sağanak üzerimize boşaldı. Herkeste manevi bir hal, herkeste manevi bir neşe vardı. Herkes gönül bataryalarını şarj edip feyz-u fuyûzatla dolu dolu oradan ayrıldık. Rabbim kazandıklarımızı kaybetmekten muhafaza buyursun.

Hâsılı kelam, o icazete katılan tüm kardeşlerimiz gerçekten çok şey kazandılar. Gelenlere mübarek olsun. İmkan bulamayıp gelemeyenlere de ne diyelim, geçmiş olsun...

Fî Emânillah!

ALİ KARA

PEYGAMBERLERE İMAN KAZA-KADER

Bismihi Teala.

Allah-u Teâlâ'ya hamd, Habibine ve âline salat ve selam olsun. Muhterem okurlarımız, bu sayıda konumuz **Peygamberlere ve Kadere iman** hakkında olacaktır.

Ancak geçen ay (ekim ayı) gerçekten İslam alemi için, cemaatimiz için ve özellikle bu kardeşiniz için son derece mühim olaylara şahitlik etmiştir.

Malumunuz İslam aleminden, İstanbul'umuza gelen yüzlerce alim, Efendi Hazretlerimize k.s. **"İslama Üstün Hizmet"** ödülü takdim etmişti. Bunun manası, kısaca söylemek gerekirse, bu asırda islamı en güzel ve asrı saadete göre yaşayan ve tebliğ eden Mahmud Efendi Hazretleri ve tabileridir. O halde örnek alınacak zat aramızda mevcuttur, Allah-u Teâlâ uzun ömürler versin, zamanında islamı hakim eylesin, bizleri de ona yardımcı eylesin. Bu şeref bize yeter, ancak kıymetini bilerek dünyanın her tarafına yayılmasına gayret göstermeliyiz.

İkinci olarak, kendi ilmi silsilesinde, Efendi Hazretlerimiz k.s. bu fakirle birlikte onlarca hoca kardeşimize icazetname vermiştir. Bu hizmette vesile olan kardeşlerimize ve özellikle de Cübbeli Hocamıza ayrıca teşekkürlerimizi ifade ederek, kendilerinin de Efendi Hazretlerimizin k.s. yolunda, uzun ömürle, çok faideli hizmetlere muvaffak olmasını, hatta hepimizin muvaffakıyetini, yüce Rabbimizden niyaz ederiz.

Bu sayıdaki konumuz iki kısımdır. Peygamberlere iman – Kaza ve Kadere iman.

Peygamber/Nebi: Allah-u Teâlâ'nın emir ve yasaklarını kullarına tebliğ eden ve beşerden olan bir zattır. Kelime manası olarak Resul, elçiye denir. Nebi, haber verene denir.

Bazı alimler, peygamber ve resul kelimelerinin eş anlamlı olduğunu söylemiştir. Diğer bazıları ise peygamber kendisine kitab verilendir, resul ise sadece elçilik yapandır der. Zira meleklerden de resuller gelmiş ve bazı olayları, vaktin peygamberine haber vermiştir.

İlk peygamber Âdem a.s olup, son peygamber de bizim peygamberimiz Muhammed s.a.v Hazretleridir. Bu ikisi ve ikisinin arasında gelip geçen bütün peygamberlere iman etmek, imanın en mühim şartlarındandır.

Peygamberlerin tam olarak sayısını ancak Allah-u Teâlâ bilir. Ancak bazı rivayetlerde 124 bin, başka bir rivayette 224 bin olarak zikredilir. Biz sayı belirtmeden bütün peygamberlere iman ederiz.

Peygamberlerin Vasıfları:

1. İsmet: Peygamberler masumdur, günahsızdır, hata yapmazlar. Onlardan hataya benzer bir davranış (zelle) sadır olsa, hemen ilahi vahiyle düzeltilirler.

2. Fetanet: Peygamberler son derece zekidirler, ince anlayışlıdırlar.

3. Sıdk: Peygamberler sadıktırlar, sözlerinde son derece sadakatli ve doğru olup, asla yalan söylemezler.

4. Emanet: Peygamberler kendilerine verilen şeylerde son derece emindirler, asla hıyanetlik etmezler. Zaten müşrikler bile Peygamberimize s.a.v **"Muhammed-ul Emin"** derlerdi.

5. Tebliği şeriat: Peygamberler kendilerine verilen dini, olduğu gibi ümmetlerine tebliğ etmişler ve açıklamışlardır. Hiçbir şeyi gizlemezler.

Bu vasıflara haiz olan bütün peygamberler, Allah'ın özel olarak seçtiği dostlarıdır. Hiç kimse sonradan çalışmakla peygamber olamaz. Bu, Allah vergisidir. Çalışmakla ancak veli olunur.

Peygamberler beşerdir, bizim gibi ihtiyaç sahibidirler, evlenirler, yerler içerler, uyurlar, cihad ederler. Ancak onlara ilahi vahiy gelir, mucize göstererek peygamberliklerini isbat ederler. Her peygamberin mucizeleri vardır. Bizim peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in en büyük mucizesi Kur'anı Kerim, şu an da mevcuttur ve kıyamete kadar bakidir.

Peygamberlerin vasıflarını beyan ettikten sonra, şimdi de peygamberlerin lüzumu hakkında birkaç söz edelim:

İmamı Rabbani k.s. Mektubat isimli muhteşem eserinin 1. Cilt 63. mektubunda şöyle buyuruyor:

"Bil ki peygamberlerin hepsi, Allah-u Subhanehu tarafından rahmettirler. Umumi olarak hepsi üzerine, hususi olarak en efdalleri (olan Peygamberimizin) üzerine, Allah-u Teâlâ'nın salâtları, selamları ve bereketleri olsun.

Alem, şu büyüklerin vasıtasıyla ebedi kurtuluşu kazandılar, ebedi belalardan halas buldular. Şayet şerefli vucudları olmasaydı, mutlak zengin olan Allah-u Subhanehu, alem ehlinden hiç kimseyi yüce ve mukaddes Zatından ve sıfatlarından haberdar etmezdi. Asla kimseyi bunlara delâlet etmezdi. Asla hiçbir şahsı, Zat'ını bilmeye hidayet etmezdi. Asla kullarına, emirlerine yapışmak ve yasaklarından vazgeçmekle teklif etmezdi. Onları, sırf keremi ile bu iki şeyle teklif etmesi, onların menfaati içindir.

Asla Allah-u Teâlâ'nın razı olduğu şeyler, razı olmadığı şeylerden ayrılmış olmazdı. Şu büyük nimete şükür, hangi dil ile eda edilecek! Kimin, bunun uhdesinden çıkmaya mecali olsun! Üzerimize ihsan eden, bizi islama hidayet eden ve bizi, peygamberlerini (üzerlerine salat ve selam olsun) tasdik edicilerden yapan Allah'a hamd olsun.

Şu büyükler, (dinin) asıllarında ittifaklıdırlar, Allah-u Teâlâ ve tekaddes'in Zatı ve sıfatları hakkında sözleri birdir. Haşr (mahşerde toplanmak), neşr (amel defterlerinin dağıtılması), peygamberlerin gönderilmesi, meleğin inmesi, vahyin gelmesi, cennet nimetleri, cehennem azabının ebediyen daim olması (hakkındaki sözleri de ittifaklıdır.) İhtilafları ancak, dinin bazı furu' meseleleri ile (ibadetlerle) alakalı hükümlerdedir.

Zira Hak subhanehu vahiy yoluyla, her zamanda o zamanın peygamberine, o zamana uygun hükümler göndermiştir. Onlara hususi hükümlerle teklif etmiştir.

Nesh/kaldırmak ve değiştirmek, Hak subhanehu tarafından olan bir hikmet ve maslahat üzerine devaran eder. Çok kere, bir şeriat sahibi olan peygambere, yani müstakil şeriatı olana, muhtelif vakitlerde zıt hükümler, nesh ve değiştirmek yolu üzere gelir.

İttifaklı sözlerinden, bir olan ibarelerinden (bazısı şunlardır:), Hak Subhanehu'dan gayrısına ibadeti nefyetmek, yüce ve mukaddes olan Mevla ile birlikte, başkasının ortaklığını men etmek, mahlukatın bazısının diğer bazısını rabler edinmesini men etmektir. Bu hüküm, peygamberlere mahsustur. Bu devletle, onların tabilerinden başkası şereflenmedi. Bu kelam ile, peygamberlerden gayrı hiç kimse konuşmadı. Peygamberleri inkar edenler, her ne kadar Hak subhanehu'nun birliğini ikrar etseler de, fakat onların hali, iki işten birinden boş değildir.

Ya ehli islamı taklittir, ya da ibadete layık olduğunu kabul etmeksizin sadece Vacib-ul Vucud'un bir olduğunu söylemeleridir.

Ehli islam bunların haline muhaliftir, yani keremli peygamberlere tabi olanlar. Zira onlar, Hak Subhanehu'yu, varlığının vacib olmasında ve ibadeti hak etmesinde de tevhid ederler. (Tek olarak kabul ederler.)

Zira, lâ ilâhe illellah kelimesini söylemekten murad, batıl ilahları nefyetmek, hak olan mabud'u (Allah'ın birliğini) isbat etmektir.

Şu büyüklere has olan şeylerden biri de, kendilerini de diğer insanlar gibi beşer olarak itikad etmeleridir. Ve itikad ederler ki ibadet olunacak ilah sadece Allah-u Subhanehu'dur. İnsanları Alllah-u Teâlâ'ya davet, hulul ve ittihattan şanı yüce olan Zatı tenzih etmektir."

Bu açıklamalarımızdan sonra şimdi de peygamberler hakkında uygunsuz söz ve görüş açıklayanlara cevap verelim:

PEYGAMBER POSTACIDIR DİYENLERE... CEVAP:

Bazı yeni yetme reformcu bid'at ehli etiketli ilahiyatçı kimseler, yarım yamalak bilgileriyle ortaya çıkıp, **"peygamberin vazifesi bitti, o postacıydı, ahırete göçtü, işi bitti"**, derler.

Allah-u Teâlâ **"Resul size neyi getirdiyse onu alın**

(tatbik edin), **neyden sizi men etmişse, ondan vazgeçin** (bırakın)**"** buyurmuştur.

O halde, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği dini alıp yaşamak, kıyamete kadar devam edeceğine göre, Peygamberimizin vazifesi kıyamete kadar devam etmektedir, yalnız bedeni şerifleri ahirete göçmüştür, ama kendisi emir ve yasaklarıyla, yaşantısıyla, tavsiyeleriyle gözümüzün önünde mevcut, kalbimizde yaşamaktadır.

Salavat okuduğumuz zaman kendisine ulaşmakta ve memnun olmaktadır, eğer kabri şerifinin yanına gider de orda salavat ve selam okursak, bizzat kendisi selamı alıp cevap vermektedir. Bu hususta meşhur hadis-i şerif vardır.

Ebu Hureyre'den r.a. rivayetle, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Kim benim kabrim yanında bana salat ederse, onu işitirim. Kim bana uzaktan salat ederse, Allahu teala bir melek görevlendirir, onu bana ulaştırır."

Deylemi, Ebu Bekir'den r.a., şöyle tahriç etti: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: **"Benim üzerime salatı çok yapın, zira Allah-u Teâlâ kabrim yanında benim için bir melek görevlendirdi. Ümmetimden biri bana salat ederse, o melek bana şöyle der:**

Ya Muhammed! Filanoğlu filan kişi, sana şu anda salat eyledi."

"Muhakkak Allah'ın Resulünde, Allah ve ahiret gününü umanlar için güzel örnek vardır." (Ahzab: 21)

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, her zaman bizler için örnektir. Örnek olmak demek, yapılacak her işte ona bakmak, onun gibi yapmaya çalışmak, onu gözün önünde hatırda tutmaktır.

O halde sünnetini ihya eden, sanki O'nu canlandırmış, orda hazır etmiş olur.

Enes'ten r.a. rivayetle Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Kim benim sünnetimi ihya ederse/diriltirse, muhakkak beni ihya etmiştir. Beni ihya eden de cennettedir."

PEYGAMBER S.A.V HARAM EDER - HELAL EDER:

Bazı yeni etiketli cahiller, Peygamberimizin s.a.v. görevinin sadece vahyi kullara iletmek olduğunu, bunun ötesinde başka bir vazifesi olmayıp bizim gibi bir insan olduğunu söylemektedirler.

Bunlara cevap olarak Kur'an'dan ve hadis-i şeriflerden, peygamberin de aynen Allah-u Teâlâ gibi haram ve helal ettiğinin misallerini zikredeceğiz:

A'raf Sûresi 157. Âyet'te;

"Onlar ki; yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Rasûle) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, **temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor...."**

Ayrıca Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kendine bal yemeyi ve bazı hanımları ile görüşmeyi haram etmişti. Bunun üzerine Allah-u Teâlâ şu ayeti indirdi:

"Ey Nebi!, Allah'ın sana helal ettiği şeyi niçin (kendine) haram edersin!"

Şimdi hadisi şeriflerden misalleri zikredelim:

İbni Abbas r.anhuma derki:

"Kimi, Allah ve Resulünün haram ettiği şeyi haram etmek sevindirirse, nebizi (sarhoş eden hurma suyunu) **haram etsin."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bir kişinin hanımı ile, onun hala ve teyzesini bir nikahta toplamasını **haram etti.** (Sa'di Tefsiri 1/173)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Hayber günü bir takım şeyleri **haram** etti. Ehli eşek etini **haram** etmesi de bunlardandır. (Şa'ravi tefsiri 1/1389)

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

"Sizden bazı kişilerin, koltuğuna yaslanarak benim hadislerimi söylemesi yakındır.

Şöyle der: **Benimle sizin aranızda Alah'ın kitabı vardır. Hangi şeyi onda helal olarak bulursak, onu helal kabul ederiz. Onda hangi şeyi haram olarak bulursak, onu haram olarak kabul ederiz.** (Başkasını tanımayız...)

"Dikkat edin! Allah'ın Resulü de, Allah-u Teâlâ gibi haram eder." (Tirmizi-Camiul Usul-Cemul Cevami)

Ebu Davud'un rivayetinde şu ziyadelikler vardır: **"Size ehil eşek etini helal etmiyorum, azı dişi olan avları da helal etmiyorum...."**

Bu açıklamalardan anlaşılan, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, Allah-u Teâlâ'nın verdiği yetki ile haram ve helal konusunda söz sahibidir, sadece postacı değildir.

Şu kötü niyetli reformcu ilahiyat ve Ezher menşe'li ilim hırsızları, işlerine gelen yerde Kur'an ve Hadisi şerifleri didik didik ederler, ihtilaflı konuları ortaya getirip insanların kafalarını ve kalblerini karıştırırlar, ancak iş hakikatı ortaya çıkartmak olunca suya düşmüş hımar gibi hareketsiz kalırlar. Bu hilebaz maddeci dalkavukların hilesini bozmak, hakkı açıklamak bizlerin ve sizlerin en büyük görevidir, aksi takdirde İslam şu gariblik halinde bizden şikayetçi olur.

"PEYGAMBERİN İÇTİHADI, DİĞER MÜÇTEHİDLER GİBİDİR" DİYENLERE CEVAP

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem hakkında

Necm suresinde şu ayeti kerime vardır:

"O, hevasından konuşmaz, ancak kendisine vahyedileni (söyler)"

Bu açıklamaya göre, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Allah-u Teâlâ'nın bildirmesi ve öğretmesiyle hareket eder ve konuşur. Kendi hoşuna giden şekilde değil. O halde hakkında hüküm bildirilmeyen pek çok hususlarda, verdiği hükümleri içtihadıyla olmaktadır. Onun, Allah-u Teâlâ'nın terbiyesiyle olan içtihadıyla, ümmetten başka alimlerin içtihadı asla bir değildir, zira ümmetin müçtehidleri, içtihatlarında hata edebilirler. Fakat Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem içtihadında hata etmez, ederse hemen Allah-u Teâlâ onu düzeltir ve doğru üzere sabit kılar. Aksi takdirde nefsinden bir hüküm vermiş olsaydı, dinimiz yanlış temeller üzerine orturmuş olurdu ve Allah-u Teâlâ da **"Bugün size dininizi tamam ettim, sizden din olarak islama razı oldum..."** buyurmazdı.

Bu ayeti kerime, veda haccında, Arafat dağında iken gelmiş ve din tamam olmuştur. Bu dinde bazı hükümler ayetlerle, bazıları da sünnet ile sabit olmuştur. Daha sonra ashabı kiramın ittfakları (icma) ve alimlerin içtihadlarıyla, dinin yaşanması için mezhebler tesis edilmiştir.

Eğer bu temel deliller (Kitap, sünnet, icma, kıyas) tamam olmasaydı dinimiz, ehli kitabın dinleri gibi bozulurdu, değiştirilirdi.

Netice olarak deriz ki, peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in içtihadları da, vahye dayanan bilgi ve manevi basiret ile desteklidir, yanılma payı çok azdır. Yanılmış olsa da, Allah-u Teâlâ onu düzeltmiştir. Hiçbir noksanlığı yoktur.

Ümmetin müçtehidleri böyle değildir. Onların isabetine iki mükafat, hatalarına bir mükafat vaad edilmiştir ki, içtihada teşvik edilmiş olsunlar.

İkinci konumuz: Kaza ve Kader.

İmanın en önemli maddelerinden biri olan kader meselesi, ümmetin ilk ayrışma ve fikri akımların başlama noktalarından biri ve hatta en mühimi olmuştur.

Yakın zamanda yaşamış ve vefat etmiş olan Pakistanlı **Mevdudi** ve Ezher cühelasından **M. İslamoğlu** ve benzerleri de, kaderi inkar etmektedirler.

KADERİ İNKAR EDENLERE CEVABIMIZ

Evvela Kur'anda, her şeyin **levhi mahfuza yazıldığını** ifade eden ayetlerdir.

"Muhakkak biz, her şeyi bir kader /ölçü üzere yarattık." (Kamer: 49)

"Muhakkak Allah'ın emri, takdir edilmiş bir ka-

der oldu." (Ahzab: 38)

"Her şeyi yarattı, onu takdir etmekle takdir etti." (Furkan: 29)

Bu ve benzeri birçok ayetin açıklamalarına, makbul tefsirleden baktığımız zaman, her şeyin ezelde bir ölçü ve takdir üzere tayin edildiğini ve vakti gelince zuhur sahasına çıktığını öğreniriz. İşte eşyanın ezelde takdiri kader, vakti gelince meydana gelmesine de kaza denir.

Hadisi şeriflerde kader meselesi:

Muhakkak kaderin isbatında çok hadisi şerif vardır. Cibril hadisi bundandır. Orda **"Kadere iman, hayırlısı ve şerlisinin Allah' tan olduğuna"** diyerek zikredilmiştir. Şöyleki:

Cibril a.s. Hadisi veya Ömer r.a. hadisi:

Bir gün Cebrail a.s, insan şeklinde gelip Efendimiz s.a.v in huzuruna girdi ve kendisine bir takım sorular sordu. Cebrail a.s. İman nedir?

Bana haber ver ya Rasulullah!

Buyurdu: "**İman; Allah'a, ahiret gününe, meleklerine, kitaplarına, Resullerine iman etmendir. Ölüme ve öldükten sonra dirilmeye iman etmendir. Cennet ve cehenneme, hesap ve teraziye iman etmendir. Kaderin tamamına, hayırlısı ve şerlisine iman etmendir.**

Cebrail: Bunları yaptığım zaman iman etmiş olur muyum?

Buyurdu ki: **Bunları yaptığın zaman, muhakkak iman ettin."** (İbni Kesir: 6/354)

Bu hadisi şerif meşhurdur, hatta tevatür derecesinde bolca rivayetleri gelmiştir.

Bu hadisi şerife bakan ulema, iman şartlarının altı tane olduğunu tesbit etmiştir.

Müslim sahihinde, Abdullah ibni Amr bin As radıyallahu anhuma'dan şöyle rivayet etti: işittim ki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyuruyordu:

"Allah-u Teâlâ halkın miktarlarını, gökler ve yerlerin yaratılmasından ellibin sene evvel yazdı. Şöyle dedi: Arş'ı su üzerinde idi."

Kadere iman, ashabtan ve sonra gelenlerden olan ümmetin icma mahallidir. (İttifak ettikleri husustur.)

Müslim Sahihinde, Tavus'tan tahriç ederek dedi:

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabından idrak ettiğim bütün kişiler, **'Her şey kader iledir'** derlerdi."

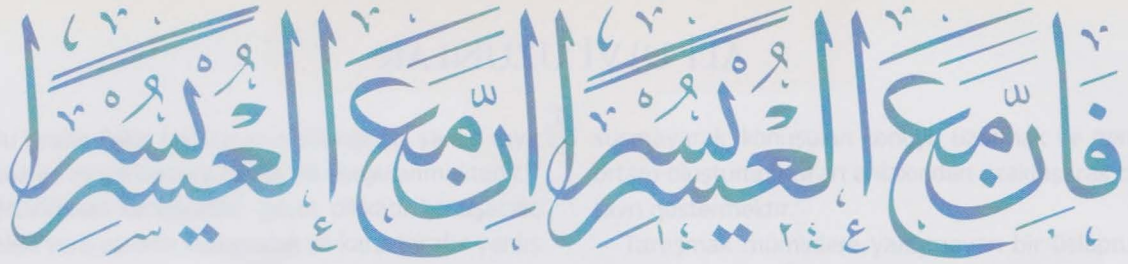
Şöyle dedi: İşittim ki Abdullah ibni Ömer r.a. şöyle diyordu:

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

"Her şey kader iledir; hatta acizlik ve neşeli olmak bile."

İmam Nevevi derki:

"Kitap, sünnet, ashabın ve selef-haleften olan

Kaza ve *kader* insanın mesuliyetine mani değildir. Kişi kendine verilen kudret ve ihtiyarını bir işe sarfeder, buna *kesb* denir. Allah-u Teâlâ da dilerse o işi, o kişinin isteğine göre yaratır. Bu da bir *kaza*dır, bir halktır.

hal ve akit ehlinin icmasıyla, Allah-u Subhanehu ve Teâlâ'nın kaderinin sabit olduğu, kati delillerle açığa çıktı."

BÜYÜK İSLAM İLMİHALİNDE KADER MESELESİ

Malumdur ki, Allah-u Teâlâ'dan başka yaratıcı yoktur. Bu alemde her ne şey vucude gelirse, mutlaka Allah-u Teâlâ'nın bilmesi, dilemesi ve yaratmasıyla vucude gelir.

Buna göre herhangi bir şeyin, muayyen bir şekilde vucude gelmesini Allah-u Teâlâ'nın ezelde dilemiş olmasına **kader** denir. Hak Teâlâ'nın böylece dilemiş olduğu herhangi bir şeyi zamanı gelince meydana getirmesine de **kaza** denir.

Mesela herhangi bir insanın filan günde vucude gelmesini, Hak Teâlâ'nın ezelde dilemesi bir kaderdir. O insanın, takdir edilen şu günde meydana gelmesi de kazadır, halk ve icattır.

Kaza ve kadere iman, müslümanlarca büyük bir esastır. Buna inanmak, Allah'a inanmaktır. Hangi mümkün şey ki, Allah takdir ettiği halde vücuda gelmesin? Hangi şey ki, Hak Teâlâ dilemediği halde vücuda gelsin?

Biz Allahımızın kaza ve kaderine iman ederiz ve buna razı oluruz. Fakat kendi irademiz ve kesbimiz neticesinde Allah-u Teâlâ'nın yaratıp vücuda getirdiği bazı şeyler var ki, bunlar Allahımızın rızasına muhalif olduğu cihetle, bizim de bunlara razı olmamız lazım ve caiz olmaz.

Kaza ve kader insanın mesuliyetine mani değildir. Kişi kendine verilen kudret ve ihtiyarını bir işe sarfeder, buna **kesb** denir. Allah-u Teâlâ da dilerse o işi, o kişinin isteğine göre yaratır. Bu da bir **kazadır**, bir **halktır**.

İnsanın bu kesbi kendi ihtiyarı ve irade-i cüziyesiyle olduğundan, bunun mahiyyetine göre mesul olması gerekir. Yoksa: ne yapayım, kaderde böyleymiş, diyerek kendini mesuliyetten âzâde sayamaz.

Amma kişi, bir iş yapacağı zaman kaderin nasıl olduğunu bilemez, kendi arzusuna göre hareket eder. Ona göre tahakkuk eden şeyden kendini beri göremez. Hayırlı ise sevab alır, şerli ise cezayı hak eder.

İrademizi yok sayanlara **cebriyye** denir.

Kişinin işleri, sadece kendi iradesiyle yaptığını iddia edenlere de **kaderiyye** denir. En doğrusu ehli sünnetin dediğidir ki: **Kul kesb eder, Allah halk eder.**

KADER KONUSUNU, ŞU MÜTHİŞ HADİSİ ŞERİFİN MEALİYLE TAMAMLAYALIM:

Abdullah ibni Mes'ud r.a., Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etti:

"Muhakkak sizden birinin yaratılması, annesinin karnında kırk günde nutfe olarak toparlanır (tamamlanır.) **Sonra bu** (kırk gün) **kadar alaka olur. Sonra bu kadar muzga** (et parçası) **olur. Sonra** (120 gün sonra) **Allah-u Teâlâ, dört kelime ile bir melek gönderir. Amelini, ecelini, rızkını ve şaki mi said mi olacağını yazar.**

Sonra ona ruh üfürülür. Kendinden başka ilah olmayan Allah'a yemin ederim ki, muhakkak sizin biriniz cennet ehlinin amelini işler, taki onunla cennet arasında bir zira' kalana kadar. Üzerine yazısı gelir de cehennem ehlinin amelini işler ve oraya girer.

Muhakkak biriniz de cehennem ehlinin amelini işler, ta ki onunla cehennem arasında bir zira' kalana kadar. Üzerine yazısı gelir de cennet ehlinin amelini işler ve oraya girer."

(Buhari-Bed'il halk, enbiya, kader, tevhid. Müslim, kader)

İşte bizler, hakkımızda yazılanların ne olduğunu bilmediğimizden, bize verilen iradeyi hayırlı tarafa kullanırsak, hem dünya hem de ahırette saadette oluruz. Ayrıca Allahımızın rızasını da kazanmış oluruz.

Fakat aksine olan kötü fiillerimizden dolayı, dünya ve ahiretimiz berbat olur. Hem de Allahımızın gazabına dûçar oluruz.

Bu rivayetleri iyice düşündükten sonra "Kader meselesini Emeviler icat etti...." Diyen ahmaklara ne diyelim? Allah hidayet versin.....

(Gelecek Sayı Konusu: Ahirete İman – Cennet / Cehennem Ebedidir.)

KUR'ÂN-I KERÎM IŞIĞINDA SÖZ VE TAVIR DENGESİ - II

Muhterem okuyucularımız geçen yazımızda, bir Müslümanın konuşurken hangi hususlara dikkat etmesi gerektiğine değinmiştik. Kısaca bir hatırlatma ile müzakeremize devam edelim.

1. Her şeyden önce doğru sözlü olmalıdır. Böyle yaparsa Allah (Celle celâlühû) işlerini yoluna koyar, yar ve yardımcısı olur:

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle davranırsanız) **Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Resûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur. Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler,** (sorumluluğundan) **korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir."**[1]

Bu iş de göklerin ve yerlerin altından kalkamayacağı kadar ağır bir emanettir. Yine de her şeye rağmen Ziya Paşa'nın dediği gibi

İnsana sadakat yaraşır görse de ikrâh
Doğruların yardımcısıdır Hazreti Allah."

Bir başka ayette ise Allah (Celle celâlühû) **"... O halde, pislikten, putlardan sakının; yalan sözden sakının."**[2] emri ile yalancılık ve putperestliği aynı kefede değerlendirmiştir.

2. En zalim ve zorba birine karşı da, en gariban ve aciz birine karşı da nezaketi elden bırakmamalı, gönül alıcı tatlı ve yumuşak söz söylemelidir. Firavun vb. kişilere karşı takınılacak tavrı geçen yazımızda ayetlerle açıklamıştık. Bu arada güzel söz ve nezaket uğruna zalimlere boyun eğilmemesi, onlara karşı asla yağcılık ve şaklabanlık yapılmaması da Kur'ân-ı Kerîm'in bir başka emridir.[3] Gariban ve çaresizlere karşı ise Allah (Celle celâlühû) şu emirleri serdetmiştir:

"Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı aklı ermezlere (reşit olmayanlara) **vermeyin; o mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin."**[4]

"(Mirastan payı olmayan) **yakınlar, yetimler ve yoksullar miras taksiminde hazır bulunursa bundan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin. Geriye eli ermez, gücü yetmez çocuklar bıraktıkları takdirde** (halleri ne olur) **diye korkacak olanlar** (yetimlere haksızlık etmekten) **korkup titresinler; Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler."**[5]

Bu ayetlerde en çaresiz, aklı ermez ve yetim kişileri görüp gözetirken sadece onların midesini doyurmak, geçimini sağlamak değil gönüllerinin de hoş edilmesi istenmektedir. Çünkü insan et ve kemikten ibaret, sadece biyolojik ve fizyolojik bir mekanizma değil, onun kendine özgü manevi bir yapısı, ruhu ve duyguları vardır. Onların da tatmin edilmesi gerekir. Bir başka ayeti kerimede Allah (Celle celâlühû) şunları emretmiştir:

"Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, anababanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine "of!" bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle....

Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma. Zira böylesine saçıp savuranlar şeytanların dostlarıdırlar. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür. Eğer Rabbinden umduğun (beklemek durumunda olduğun) **bir rahmet için onların yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle."**[6]

Bakara Suresinde ise Allah (Celle celâlühû) fakir fukarayı gözetmenin, infakın mâna ve önemini uzun uzadıya vurgulayarak açıklarken şu emrini dikkatlere sunuyor: **"Güzel söz ve bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha iyidir. Allah zengindir, acelesi de yoktur, yumuşak huyludur/halîmdir."**[7]

Demek ki fakirin midesinden önce gönlü hoş edilme-

1) Ahzab 33/70-72.
2) Hacc 22/30.
3) Hud 11/113.
4) Nisa 4/5.
5) Nisa 4/8-9.
6) İsra 17/23-28. Aynı mahiyette başka bir pasaj için bkz. Bakara 2/83.sks.
7) Bakara 2/263. Düşünen her insan tarafından kötü, çirkin ve ayıp anlamında kullanılan "münker" kelimesinin zıddı olan "ma'rûf" akl-ı selîm herkesin kabul edeceği iyi ve güzel şey demektir. Kur›ân-ı Kerîm'de 39 kez geçen bu kavramın altısı sözü nitelerken diğerleri tavır ve davranışları anlatmaktadır. "Ma'rûf Söz" nitelemesi için bkz. Bakara 2/235, 263; Nisa 4/5,8; Ahzab 33/32; Muhammed 47/21.

lidir. Bu arada fakir fukaranın herhangi bir yanlış tavır veya söz ile incitilmemesi de sık sık vurgulanmaktadır.[8]

3. Müslüman konuşurken gayet dikkatli konuşacak, kelimeleri yerli yerinde kullanacak ve karşı tarafın yanlış anlamasına mahal vermeyecektir. Nitekim bir ayeti kerimede şöyle emredilmiştir: "**Ey iman edenler! "Râinâ/ bizi güt" demeyin, "unzurnâ/bize bak, bizi gözet" deyin.** (Söylenenleri) **dinleyin. Kâfirler için elem verici bir azap vardır.** (Bakara: 104)

Müslümanlar, Efendimize: **"Bizi gözet, bize himmet et"** anlamında ***râina*** derlerdi. Yahudiler ise raina kelimesini İbranîcede hakaret anlamında kullanırlardı. Ağızlarını eğip bükerek, bu kelime ile Hz. Peygamber'e hitap ederlerdi. Âyet, onların maskelerini düşürmekle beraber Müslümanların da yanlış anlaşılacak kavramları kullanmamalarını istemiştir.

Yine Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in eşlerine hitaben şöyle buyurulmuştur:

"**Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer** (Allah'tan**) korkuyorsanız,** (yabancı erkeklere karşı) **çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel** (ciddi ve vâkûr bir tarzda) **söz söyleyin."** Ahzab 33/32.

Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ümmetine örnek olduğu gibi onun hanımları da ümmetin anneleridir ve toplumun kadınlarına birer numûne-i imtisaldir. Müslüman kadınlar bu annelerimizi örnek alarak yanlış anlaşılacak her türlü söz, tavır ve edadan kaçınacaklardır.

4. Müslüman sadece güzel konuşmaz, o aynı zamanda sözü dinler ve en güzeline tabi olur. Bu konuda da Allah (Celle celâlühû) şöyle buyurmuştur:

"**Tâğut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele: O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de onlardır."** (Zümer 39/17-18)

5. Müslüman özellikle Allah (Celle celâlühû) ile ilgili veya dinî konularda söz söylerken dikkatli konuşacak, kesin bir delile dayanmadan helal-haram kavramlarıyla ilgili söz söylemeyecektir.

"Artık, Allah'ın size verdiği rızıktan helâl ve temiz olarak yeyin, eğer (gerçekten) **yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.... Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak "Bu helâldir, şu da haramdır" demeyin, çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş oluyorsunuz. Kuşkusuz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler.** (Nahl 16/114-116)

Ayrıca Müslümanların kendi aralarındaki iletişimlerine de çok dikkat etmelidir. Birbirini kıracak tartışmalardan sakınmalı, kimseye faydası olmayacak polemiklere girmemelidir. Tartışmak; susulması gereken yerde susmayarak, konuşulan konuyu uzatmak ve gergin bir ortam oluşturup Kur'an ahlakından uzaklaşarak cahiliye tavrı göstermektir.

Tartışmak müminlere yakışmayan bir üslûptur. Müminler Kur'an ahlakı gereği olarak kimse ile tartışmaz, konuşmalarında en etkili ve en güzel üslûbu kullanırlar.

Müslümanlar gün içerisinde karşılaştıkları her olaya **"şu an hangi tavrı gösterirsem Allah'ın rızasını kazanabilirim?" düşüncesiyle yaklaşırlar. Konuşan bir kişiyi sözünü kesmeden nezaketle dinlemek, mümine yakışan güzel tavırlardan biridir. Bu tavır, konuşmacıya ve söylediklerine duyulan saygının bir göstergesidir.**

Buna karşın, Kur'an ahlakının yaşanmadığı yerlerde bazı insanların kendisine anlatılanlara kulak vermemeleri, birbirlerinin sözünü dinlememeleri, aynı anda tartışarak haklı çıkmaya çalışmaları sıkça karşılaşılan tavır bozukluklarıdır. Özellikle televizyonlardaki tartışma programlarında bunun örneklerine rastlanır. Her biri kendi dalında uzmanlaşmış kimseler bile kimi zaman nezaketten ve saygıdan tamamen uzak bir üslûp sergileyebilmektedirler. Bu gibi kişiler birbirlerinin anlattıklarından istifade etmek yerine, kibirli bir üslûpla kendi sözlerini dinletip kabul ettirmeye çalışırlar.

Müslümanlar ise kendilerini ön plana çıkarmak, son sözü söylemek gibi Kur'an ahlakına uygun olmayan tavır göstermezler. Bu nedenle üslûpları itidalli ve sakindir. Kur'an ahlakından kaynaklanan nezaket anlayışları gereği önceliği her zaman birbirlerine tanır, birbirlerinin anlattıklarından en iyi şekilde istifade etmeye çalışır ve cahilce tavırlar göstermekten kaçınırlar.

Değerli kardeşlerim; Kur'an ahlakından uzak yaşayan kimselerin belirgin bir diğer vasfı ise ses tonlarıdır. Kendilerini haklı göstermek, karşı tarafı yıldırmak, ikna etmek veya susturup üste çıkmak için bağıra bağıra konuşurlar. Oysa Müslümanların ses tonu itidallidir. Allah Kur'an'da bu konuyu müminlere, şu ayet ile bildirmiştir: "Yürüyüşünde dengeli ol, orta bir yol tut, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir." (Lokman Sûresi, 31/ 19.)

Sonuç olarak Müslüman kendini kontrol edebilen ve nerede nasıl davranacağını ve ne konuşacağını bilen insan demektir. Kur'ân ayetleri de ona yol gösteren trafik işaretleri mesabesinde birer rehber ve harita hükmündedir. O halde ışığını ve ilhamını Kur'ân'dan alan Müslüman bilinçsiz ve başıboş davranamaz. O diğer varlıklardan farklı, sorumlu ve şuurlu, çevresine dikkat eden akıllı bir kuldur. Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in ifadesiyle ***"Müslüman elinden ve dilinden diğer insanların zarar görmediği kişidir."***[9]

8) Bakara 2/261-274.

9) Tirmizî, İman, 2; Nesâî, İman, 8.

ADEM ŞENER

SEYAHAT ADABI

İnsan hayatının vazgeçilmez safhalarından birisi de seyahattir ki; dilimizde Arapça "sefer" kelimesinin karşılığı olarak kullanılır. Sefer kelimesi esasında askerî bir tabirdir. Ancak dinî manada belli bir mesafeyi aşan yolculuk için "sefer" tabiri kullanılır. Bu seyahatin gayesinin ticaret, askerî, turistik, akraba ziyareti olması olayın fıkhî yönünü değiştirmez. Dinen bu sebeplerden herhangi birisi sebebi ile seyahate çıkmış olan kimse "misafir" hükmüne sahip olur ve bazı ibadetlerde misafir haline özgün hükümlere göre amel eder.

İnsanlığa her halde yol gösteren İslam dini, seyahat etmekte olan kimselere de rehberlik eder ve yolculuğunun en verimli, en faydalı ve emniyet içerisinde geçmesi için "hazırlıktan dönüş anına kadar" maruz kalacağı belli başlı durumlarla ilgili edepler tavsiye eder, emirlerde ve yasaklarda bulunur. Bunlar yakından tahlil edilince hepsinin yolcunun lehine konulmuş hükümler olduğu rahatlıkla tespit edilebilmektedir.

Seyahat, makul bir sebebe dayandırılmalıdır. Bu sebepler askeri, ticari ve ilmi olabileceği gibi akraba ziyareti veya ibret almak maksadı ile de olabilmektedir. Ayet-i kerimeler ve hadis-i şerifler seyahate teşvik etmektedirler. Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"Gerçekten (Allah-u Teâlâ'nın) **sizden önce** (geçen inkârcı ümmetler hakkında ceza olarak uyguladığı) **nice sünnetler** (ve değişmez kanunlar gelip) **geçmiştir.**

Artık (kâfir milletlerin helak kalıntılarına rastlayıp ibret almanız için) **yer**(yüzün)**de gezin de** (bir) **bakın ki, yalanlayıcıların** (kötü) **akıbeti nice olmuş?"**[1]

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'de seyahati teşvik babında **"Sefere çıkın ki sıhhat bulasınız, rızkınız arta!"**[2] Buyurmuştur. Ayrıca ilim için yapılacak olan seyahat de özellikle teşvik edilmiştir.

Hazreti Enes (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: **"İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah-u Teâlâ yolundadır."**[3]

SEYAHATİN EDEBLERİ

Seyahate çıkmanın birtakım edepleri vardır. Bu edepleri kısaca şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Seyahate Perşembe günü çıkmaya gayret göstermelidir:

1) Âl-i İmran Suresi: 137
2) İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Tercümesi: 8/15
3) Tirmizi, İlim: 2; İbn-i Mâce, Mukaddime: 17

Hazreti Ka'b İbn-i Malik (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: "Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) hep Perşembe günleri yola çıkardı. Perşembe dışında yola çıktığı nadirdi."[4]

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) yolculuklarını ekseriyetle Perşembe gününe denk getirmiş ve o gün Medine-i Münevvere'den ayrılmıştır. Ayrıca bu günün bereketini şu hadis-i şerifte ayrıca beyan etmiştir:

"Ümmetime Perşembe günü erken yapacağı işler mübarek kılınmıştır."[5]

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in bazı işler için haftanın günleri içinde Perşembe'ye ayrı bir yer verdiği söylenebilir.

Ancak çeşitli sebeplerden dolayı Perşembe günü yola çıkma imkânı bulamayan kişi, bir sonraki Perşembe gününü beklemez ve hazırlıklarını tamamladığı veya yol cihetinden fırsat bulduğu gün yola çıkar. Zira Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Veda Haccına Cumartesi günü çıkmış ve bir sonraki Perşembe gününü beklememiştir.

2. Seyahat için günün erken vaktinde evinden ayrılmalıdır:

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) her işte olduğu gibi yolculuğa çıkmada da erken hareket etmeyi tavsiye etmiş ve erken davrananların işlerinin bereketli olması için dua etmiştir.

Hazreti Sahr İbn-i Vedâa el-Gâmidî (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: "Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) **'Ey Allah'ım! Ümmetime erkenciliği mübarek kıl'** diye dua ederdi. Nitekim Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir seriyye veya bir ordu göndereceği zaman, onu günün erken saatinde yola çıkarırdı. Sahr tüccardı, o da ticarete günün ilk saatinde çıkardı. Böylece zengin oldu ve malı arttı."[6]

3. Evden çıkmadan evvel iki rekât namaz kılmalı, peşinden Ayetel Kürsi okumalı ve şu duayı okuyarak evinden çıkmalıdır[7]:

Manası: "Allah-u Teâlâ'nın adı ile. Allah-u Teâlâ'ya tevekkül ettim. Değişiklik ve kuvvet ancak Allah-u Teâlâ'nın yardımı ile olur."

4. Yolculuğa çıkmazdan evvel dostlarıyla ve arkadaşlarıyla vedalaşmalıdır. Umulur ki Allah-ü Teâlâ veda edilen kimselerin hayır duaları hürmetine yolculuğa çıkan kimsenin hayrını arttırır ve yolculuğunu kolay eder.

Yola çıkan kimse çoluk çocuğu ile vedalaşırken onları Allah-u Teâlâ'ya emanet edip şöyle demelidir[8]:

Manası: "Sizi Allah-u Teâlâ'ya emanet ediyorum. O, kendisine emanet edilenleri zayi etmez."

Yolcusunu uğurlayan kimse de yolcu hakkında şöyle dua eder[9]

Manası: "Allah-u Teâlâ'dan dileğim odur ki, senin dinini, işinin sonunu ve emanetini koruya. Allah-u Teâlâ senin takvanı arttırsın. Her ne yana yönelirsen seni hayırla karşılaştırsın."

5. Vasıtaya binince yolculuğun ilk anlarında yedişer defa Kureyş, Kafirun, Nasr, İhlâs, Felak ve Nas Surelerini okumalıdır.

6. Yolculuğa tek başına çıkmamalı, yolculuk boyunca anlaşabileceği kişilerle yolculuk etmelidir:

Hazreti Abdullah İbn-i Ömer (Radıyallahü anhüma) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: **"İnsanlar yalnızlıktaki** (mahzuru) **benim kadar bilselerdi, hiçbir atlı tek başına bir gececik olsun yol yapmazdı."**[10]

"Yalnızlık ve yeryüzünde tek başına seyahat şeytanın işidir. Bu amele insanı şeytan sevk eder ve onu şeytan çağırır. İki kişi için de durum aynıdır. Ancak üç kişi olursa o zaman bir cemaat teşkil ederler. Yalnız başına yolculuk yapan kimse yolda ölecek olsa, yanında onun yıkama, teçhiz ve defin gibi cenazesi ile alakalı işleri görecek kimsesi olmaz. Keza malı-mülkü üzerine vasiyetini tevdi edeceği ve terekesini ailesine götürecek, ölümü hakkında onlara haber getirecek birisi olmaz. Keza yolculuğunda kendisine yardımcı olacak kimseden de mahrumdur. Üç kişi olurlarsa bazı külfetli işlerde, korunmada birbirlerine yardım ederler, namazlarını cemaatle kılıp, cemaat sevabından hisselerini alırlar."

7. Yolculuk boyunca birlikte yolculuk eden kimseler İslami konularda bilgi sahibi olan bir kişiyi kendi arasından emir tayine etmeli ve yolculuk boyunca onun alacağı kararlara göre hareket etmelidir:

Hazreti Ebu Hureyre (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: **"Bir sefere üç kişi beraber çıkınca birini emir** (başkan) **yapsınlar."**[11]

8. Yolculuk esnasında yanında bulunan arkadaşları ile yardımlaşmalı ve karşılıklı olarak birbirlerinin ihtiyaçlarını gidermelidir. Özellikle yaşlı ve zayıf kimseler gözetilmeli ve kendilerine yardımcı olunmalıdır.

İslam dininde yardımlaşma her zaman için gerekli olup dinî bir emirdir. Ancak yolculuk ve kıtlık gibi durumlarda bu daha çok ehemmiyet ve mükellefiyet kazanmaktadır.

Hazreti Ebu Said (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)

4) Ebu Davud, Cihad: 84; Buhari, Cihad: 103
5) İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Tercümesi: 8/19
6) Ebu Davud, Cihad: 85; Tirmizi, Büyu: 6
7) Seyyid Mansur Ali Hasif, Tac: 5/443
8) Yakub İbn-i Seyyid Ali, Mefatihul Cinan: 370
9) Yakub İbn-i Seyyid Ali, Mefatihul Cinan: 370
10) Buhari, Cihad: 135; Tirmizi, Cihad: 4
11) Ebu Davud, Cihad: 87

buyurdular ki: **"Kimin yanında fazla hayvan varsa, onu hayvanı olmayana versin. Kimin de fazla azığı varsa onu azığı olmayana versin."** Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), bazı mal çeşitlerini bu suretle saymaya devam etti. Öyle ki, bizden hiç kimsenin (yol sırasında) herhangi bir fazlalıkta hakkı olmadığı düşüncesine vardık.[12]

Hazreti Cabir (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) yürüme sırasında geride kalır, (kafileye kavuşturmak için) zayıf hayvanı sürer, üzerindekini terkisine alır ve onlara dua ederdi.[13]

9. Topluluk halinde yolculuk yapılırken kişi arkadaşları ile iyi geçinmeli, Allah-u Teâlâ'ya masiyet olmaması kaydı ile bazen şakalaşmalı ve aradaki arkadaşlık bağlarını kuvvetlendirmelidir. Arkadaşlarına surat asmamalı, onlara karşı devamlı güler yüzlü olarak yaklaşmalıdır.

10 Yolculuk esnasında namaz vakti girdiği takdirde namazını tehir etmeden hemen ilk vaktinde kılmaya çalışmalıdır. Zira namaz, Allah-u Teâlâ'nın kulları üzerindeki en büyük haklarından birisidir ve kul olan kimseye hakkı eda etmek, borcunu en kısa zamanda ödemek gerekir. Mümkün olduğunca da namazları cemaatle kılmaktan geri kalmamalıdır.

11.Kadınlar, kesinlikle yanlarında mahremi olmadan yalnız başlarına yolculuğa çıkmamalıdır:

Hazreti Ebu Hureyre (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: **"Allah-u Teâlâ'ya ve ahiret gününe inanan bir kadına, bir gece ve gündüz devam edecek bir mesafeye, yanında bir mahremi olmadıkça gitmesi helâl değildir."**[14]

Fıkıh âlimlerinin ittifakına binaen mahremi olmayan bir kadının seferilik mesafesi olan 90 km.'yi aşan bir mesafede yalnız başına yolculuk yapması caiz değildir.

12. Yolculuğun gerekliliği bittiğinde geri dönüşte acele etmelidir:

Hazreti Ebu Hureyre (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) rivayet ediyor: Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdular ki: **"Yolculuk azaptan bir parçadır. Her birinizin yiyeceğine, içeceğine ve uykusuna mani olur. Öyleyse işini bitiren kimse, ailesine dönmede acele etsin."**[15]

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) yolculuğu yürümekten, binmekten ve muntazam hayatın alışkanlıklarının terkinden hâsıl olan bir kısım meşakkatler ve sıkıntılardan dolayı "azap" kelimesiyle ifade etmiştir ve yolculuğun süratle yapılıp bir an önce eve dönülmesini tavsiye etmiştir.

13. Uzak bir yerde uzun süre kalmış olan bir kimse yolculuktan döndüğü vakit mümkün olduğunca Bu hadis-i şerif ile Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) uzun müddet gurbette kalan bir kimseye, evine döndüğü vakit kör saatte, aniden girmemesini tavsiye etmektedir. Bu kerahet, gurbette uzun müddet kalanlarla ilgilidir. Kısa bir müddet için giden, döneceği bilinen kimse bu yasaklamanın dışındadır. Ayrıca geceleyin geleceğine dair şu veya bu vasıta ile önceden bir haber ulaştırabilmiş olan kimsenin de geceleyin gelmesinde bir kerahet yoktur. Hadis, hiç beklenilmeyen bir zamanda ani gelişleri kastetmekte, bunun gece vaktinde olmamasını tavsiye etmektedir.

14. Yolculuktan dönüşte Kudüm (seferden dönüş) namazı kılmalıdır:

Hazreti İbn-i Ömer ve Hazreti Ka'b İbn-i Mâlik (Radıyallahü Anhüm) rivayet ediyor: "Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir seferden dönünce önce mescide uğrardı. Orada iki rekât namaz kılar, ondan sonra evine dönerdi."[16]

15. Vasıtadan inerken şu duayı okumalıdır:

Manası: "Ey Allah'ım! Beni mübarek bir yere indir. Sen indirenlerin en hayırlısısın."

16. Yolculuk dönüşünde şu duayı okumalıdır:

Manası: "Allah-u Teâlâ çok yücedir! Allah-u Teâlâ çok yücedir! Allah-u Teâlâ çok yücedir! Allah-u Teâlâ'yı bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim ki, bu bineği bizim emrimize musahhar kıldı. Yoksa bizim gücümüz buna yetmezdi. Muhakkak ki biz Rabbimize döneceğiz.

Yolculuktan dönerek, Allah-u Teâlâ'ya tevbe ederek, Rabbimize kulluk (ibadet) ederek ve hamd ederek (dönüyoruz)"

17. Yolculuktan dönen yolcuyu sevinç ve heyecanla karşılamalı, ona duyulan özlemi ifade etmelidir:

Hazreti Saib İbn-i Yezid (Radıyallahü Anhüma) rivayet ediyor: "Tebük Gazvesi dönüşünde biz çocuklarla birlikte, Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'i karşılamak üzere Seniyyetü'l Vedâ'ya gittik."[17]

Hazreti Şa'bî (Radıyallahü anh) rivayet ediyor: "Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), (Habeşistan dönüşünde) Hazreti Cafer İbn-i Ebu Talib (Radıyallahü anh)'ı karşıladı, kucakladı ve gözlerinin arasından öptü."[18] Mevla'm seyahatlerimizi kendi rızası doğrultusunda yapmayı nasip eyleyip, seyahatin her türlü sıkıntılarından bizleri muhafaza eylesin... ÂMİN

12) Müslim, Lukata: 18; Ebu Davud, Zekat: 32

13) Ebu Davud, Cihad: 103

14) Buhari, Taksiru's Salat: 4; Müslim, Hacc: 419, 422; Muvatta, İsti'zan: 37; Ebu Davud, Menasik: 2; Tirmizi, Rada: 15

15) Buhari, Umre: 19, Cihad: 136; Müslim, İmaret: 179; Muvatta, İsti'zan 39

16) Ebu Davud, Cihad: 178

17) Buhari, Cihad: 196, Megazi: 82; Tirmizi: 38; Ebu Davud, Cihad: 176

18) Ebu Davud, Edeb: 157

DUÂLAR VE ZİKİRLER

NÂFİLE NAMAZLAR

ZİLHİCCE AYININ (Kasım Ayına Denk Gelen) NAMAZLARI

İlk Gece (6 kasım cumartesiyi 7 kasım pazara bağlayan gece) **Namazı:** İlk gecede iki rekat kılınıp her bir rekatında Fâtihâ'dan sonra bir Kâfirûn Sûresi okunur.

İlk on gecesinin cuma gecesi (11 kasım perşembeyi 12 kasım cumaya bağlayan gece) veya günü (12 kasım cuma günü) üç selamla altı rekat kılar, her rekatta on kere İhlas Sûresi'ni okur, selamdan sonra:

«يَا نُورُ تَنَوَّرْتَ بِالنُّورِ فِي نُورِ نُورِكَ يَا نُورُ.»

diye dua eder.

Terviye Günü olarak adlandırılan sekizinci gün (14 kasım pazar günü) **Namazı:** Dört rekatı bir selamla olan altı rekat (dört rekat ve ardından iki rekat) kılar.

Bu dört rekatın birincisinde bir kere Asr Sûresi, ikincisinde Kureyş Sûresi, üçüncüsünde Nasr Sûresi, dördüncüsünde ise üç kere İhlas Sûresi okur. Sonra iki rekat kılar, her bir rekatında üç kere İhlas Sûresi okur.

Sonra iki rekat daha kılar, yine her bir rekatında üç kere İhlas Sûresi okur. İşte böyle yapan terviyenin sevabını bulur.

Arefe Gecesi (14 kasım pazarı 15 kasım pazartesiye bağlayan gece) **Namazı:** Beş selamla on rekat kılar, her rekatta beş kere Kureyş Sûresi'ni okur.

Arefe Günü (15 kasım pazartesi) **Namazı:** Arefe günü dört rekat kılar, her rekatta üç kere Kadr Sûresi, yirmi bir kere de İhlas Sûresi okur. Bitirdiği zaman:

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ.»

diyerek yetmiş kere salevat okur, sonra yetmiş kere:

«أَسْتَغْفِرُ اللهَ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.»

diye istiğfar eder.

Bayram Günü Namazları: Bayram namazından ve hutbesinden sonra (16 kasım salı günü) bir selamla dört rekat namaz kılıp, birinci rekatta Sebbihisme Rabbike Sûresi, ikinci rekatta Şems Sûresi, üçüncü rekatta Duhâ Sûresi, dördüncü rekatta ise İhlas Sûresi okuyanın **Allâh-u Te'âlâ** elli senelik günahını mahveder.

Bayram namazından sonra evine girince iki rekat namaz kılar, her rekatta Fâtihâ'dan sonra üç kere Kevser Sûresi okur, böyle yapan fakir bir kimse ise kurban kesmiş sevabı kazanır, yok eğer zengin ise o zaman kurban keser ve akabinde:

«إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَالِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ، اَللّٰهُمَّ هٰذَا فِدَائِي لَحْمُهَا بِلَحْمِي وَدَمُهَا بِدَمِي وَعَظْمُهَا بِعَظْمِي إِلٰهِي تَقَبَّلْ مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ خَلِيلِكَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.»

"Şüphesiz namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a âittir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum. Ben Müslümanların ilkiyim.

Ey **Allâh**! Bu benim fidyemdir, eti etime, kanı kanıma, kemiği kemiğime karşı olsun. İlâhî! Dostun **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*dan (kurbanını) kabul ettiğin gibi benden de kabul eyle!" diye dua eder. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:63-64)*

ZİLHİCCENİN İLK ON (7 kasım pazar-16 kasım salı) GÜNÜNÜN ZİKİRLERİ

Umeyr el-Leysî *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre **Allâh-u Te'âlâ Îsâ** *(Aleyhisselâm)* a beş dua hediye etmiş, **Cibrîl** *(Aleyhisselâm)* bunları on günlerde getirmiş ve şöyle demiştir: "Ey **Îsâ**! Bu beş duayla duada bulun. Zira **Allâh-u Te'âlâ** nezdinde, bu on günün ibadetinden daha sevgilisi yoktur.

Bunların birincisi:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

"**Allâh**'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O tektir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'na âittir. Hamd O'na mahsustur. Diriltir ve öldürür. Tüm hayırlar O'nun (kudret) elindedir ve O her şeye hakkıyla gücü yetendir."

İkincisi:

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، إِلٰهًا وَاحِدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا.»

"Ben şahitlik ederim ki; **Allâh**'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O tektir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Tek bir İlâhtır. Her şey O'na muhtaçtır. O kimseye muhtaç değildir. Hiçbir eş ve çocuk edinmemiştir."

Üçüncüsü:

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

"Ben şahitlik ederim ki; **Allâh**'dan başka hiçbir ilâh yoktur. O tektir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'na aittir. Hamd O'na mahsustur.

Diriltir ve öldürür. Kendisi hiç ölmeyecek bir diridir. Tüm hayırlar O'nun (kudret) elindedir ve O her şeye hakkıyla gücü yetendir."

Dördüncüsü:

«حَسْبِيَ اللهُ وَ كَفَى، سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مُنْتَهَى.»

"**Allâh** yeter ve Kâfidir. **Allâh** dua edeni işitir. **Allâh**'dan öte varılacak hiçbir şey yoktur."

Beşincisi:

«اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا نَقُولُ وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ، اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَلَكَ رَبِّ تُرَاثِي، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ شَتَاتِ الْأَمْرِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَجْرِي بِهِ الرِّيحُ.»

"Ey **Allâh**! Bizim dediğimiz gibi ve bizim dediklerimizden daha hayırlı olan tüm hamdler Sana mahsustur.

Ey **Allâh**! Namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm Sana âittir. (Ben fani olduğum için) mirasım da Sana mahsustur.

Ey **Allâh**! Kabir azâbından da, dağınık işlerden de Sana sığınırım. Ey **Allah**! Rüzgârın getirmekte olduğu şeylerin hayrını Senden isterim."

Havârîler, **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*a: "Bu duaları okuyanın sevabı nedir?" diye sorduklarında şöyle buyurdu: "Birincisini yüz kere okuyan kimsenin ameli gibi bir amel, o gün yer halkından hiçbirine yazılmaz. O kul, kıyamet günü en fazla hasenâtın sahibi olur.

İkinciyi yüz kere okuyana, **Allâh-u Te'âlâ** bir milyon hasene yazar, bir o kadar da günahlarını siler ve onun cennette on bin derecesi yükseltilir.

Üçüncüyü yüz kere okuyana gelince; gökten yetmiş bin melek, elleri açık bir bir halde inerler ve bu zikri yapanlara salât ve rahmet yağdırırlar.

Dördüncüyü yüz kere okuyanın bu zikrini bir melek alıp, **Rahman Te'âlâ**'nın huzuruna koyar. **Rahman Te'âlâ** o anda onu okuyana nazar buyurur. **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisine bir defa tecelli buyurduğu kişiyse, asla bedbaht olmaz.

Beşincisi ise bana ait bir duadır. Onun sevabının açıklanmasını yapmam için bana izin verilmemiştir." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye:2/892-894)*

Ebu'n-Nadr Hâşim ibni Kāsım *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayetine göre: "Bu on günlerde bu duaları okuyan bir zat mânâ âleminde evinde üst üste konmuş, nurdan beş tabak görmüştür. *(Ebu'l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhü'l-ğâfilîn, sh:270-271)*

HARAM AY ORUCU

Sene içerisinde haram ay dört tanedir. Bunlar da Zilka'de, Zilhicce, Muharrem ve Receb-i Şerif'tir. Üçü peş peşe, Receb-i Şerîf ise tektir.

Bunların en üstünü, bir rivayet Muharrem-i Şerif, diğer bir rivayette ise Receb-i Şerif'tir. Oruçlarının fazileti hakkında birçok hadîs-i şerifler ve rivayetler mevcuttur.

Nitekim **Ebû Mucîbe el-Bâhilî**'nin, babasından *(Radıyallâhu Anhümâ)* rivayet ettiğine göre **Rasûlüllâh** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* ona: **"Haram ayları oruçlu geçir"** buyurdu. *(İbni Mâce, Sıyam:43, no:1741, 1/554)*

Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Her kim haram aydan üç gün; perşembe, cuma ve cumartesini oruçlu geçirirse Allâh ona dokuz yüz sene ibadet (sevabı) **yazar."** *(İbni Şâhîn, İbni Asâkir, Ezdî, Gazâlî, İhyâ; Zebîdî, el-İthâf, 4/256; Abdülkādir-i Geylânî, el-Ğunye, 2/124)*

Taberânî'deki lafız: **"İki sene ibadet"** şeklindedir. *(Taberânî, el-Evsat no:1810, 2/463)* **Heysemî**'deki lafız: **"Altmış sene ibadet"** şeklindedir. *(Heysemî, Mecma'u'z-Zevâid, no:5151, 3/438)*

YAZILMASI BEKLENEN BİR DUA

GENEL MÂNÂDA VESVESE İÇİN OKUNACAK DUALAR

Allâh-u Te'âlâ: **"Eğer şeytandan en ufak bir vesvese gerçekten sana gelip çatarsa,** (ondan kurtulmak için) **hemen Allâh'a hakkıyla sığın!**

Şüphesiz ki O, (sana eziyet edenlerin sözlerini ve senin sığınmalarını hakkıyla işiten) **Semî' de,** (şeytanın vesveselerini ve senin iyi niyetini çok iyi bilen) **Alîm de ancak O'dur!"** *(Fussilet Sûresi:36)* buyurduğuna göre şeytan dürtülerine karşı yapılacak şeylerin en güzeli **Allâh-u Te'âlâ**'nın bize öğrettiği sığınma sığasıdır ki bunun da en güzel şekli on kere **Allâh-u Te'âlâ**'ya sığınmaktır. Nitekim;

1) Hazreti Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edilen şu hadîs-i şerîf de bu manâyı kuvvetlendirmektedir: **"Her kim günde on kere:**

«أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

diyerek (şeytandan) **Allâh-u Te'âlâ'ya sığınırsa, sizin biriniz yabancı deveyi havuzdan kovduğu gibi, Allâh-u Te'âlâ da şeytanı ondan uzaklaştıran bir meleği o kimse için görevlendirir."** *(Deylemî, Müsnedi Firdevs:3/603, 5890)*

2) Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Şeytan sizden birinize gelir ve: 'Şunu kim yarattı, şunu kim yarattı?' der, hatta** (işi o noktaya getirir ki) **Rabbini kim yarattı?!' der.**

İşte insan böyle bir durumla karşılaşırsa Allâh'a sığınsın ve bu vesveseden vazgeçsin." *(Buhârî, Bed'ü'l-halk:11, no:3102, 3/1194; Müslim, Îmân:62, no:362, 1/84; Nevevî, el-Ezkâr, Ezkâr ve'd-de'avât:17, sh:114)*

3) Yine **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"İnsanlar birbirbirlerine soru sormaya devam edecek ve hatta: 'Allâh mahlûkātı yarattı,** (peki) **Allâh'ı kim yarattı?!' bile diyeceklerdir. Her kim kendisinde bundan bir şey bulursa** (bu duruma gelirse) **üç kere:**

«أٰمَنَّا بِاللهِ وَ بِرُسُلِهِ.»

'Ben Allâh'a ve O'nun peygamberlerine iman ettim' desin. Hiç şüphesiz ki bu hal kendisinden kaybolacaktır." *(Müslim, Îmân:62, no:360, 1/83; İbnü's-Sünnî, Amelü'l-yevmi ve'l-leyle, no:625, 3/204; Nevevî, el-Ezkâr, Ezkâr ve'd-de'avât:17, sh:114)*

4) Osman ibni Ebi'l-Âs *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "**Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e: 'Yâ **Rasûlellâh**! Şeytan benimle namazımın ve kıraatimin (namazdaki okuyuşumun) arasına girip, aklımı karıştırıyor' dedim. Bunun üzerine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bana: **'İşte bu şeytandır ki ona 'Hinzeb' denilir. Onu hissettiğin zaman Allâh'a sığın ve sol tarafına üç defa tükür'** buyurdu. Ben de bunu yaptım ve **Allâh-u Te'âlâ** benden bu vesvese hissini aldı." *(İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:24067, 7/419; Hâkim, el-Müstedrek, no:7514, 4/244; Nevevî, el-Ezkâr, Ezkâr ve'd-de'avât:17, sh:113)*

5) Ebû Zümeyl *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "Bir kere **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*ya 'İçimde çok rahatsız edici şeyler buluyorum, fakat vallahi onları söyleyemem' deyince, o bana gülerek: 'Şüphelenme gibi şeyler değil mi?! Zaten bundan kimse kurtulamadı ki, sen içinde böyle bir şey (vesvese) bulduğun zaman:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

âyet-i kerîmesini oku' buyurdu." *(Nevevî, el-Ezkâr, Ezkâr ve'd-de'avât:17, sh:114; Ebû Dâvûd, Edeb:119, no:5112, 4/489)*

6) Kalbe gelen vesveseden ve kafa dağınıklığından kurtulmak için **İbni Vâsi' Hazretleri**'nin şu duası okunur: ***"İbni Acîbe Tefsîri"***nde zikredildiğine göre; **Muhammed ibni Vâsi'** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "Şeytan insan kılığına girerek mescit yolunda karşıma çıktı ve bana: 'Ey **İbni Vâsi'**! Ne zaman sana bir şey yapmak istesem, seninle aramda bir engel buluyorum, bunun sırrı nedir?' deyince ben: 'Her sabah:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ سَلَّطْتَ عَلَيْنَا عَدُوًّا مِنْ أَعْدَائِنَا، بَصِيرًا بِعُيُوبِنَا، مُطَّلِعًا عَلَى عَوْرَاتِنَا، يَرَانَا هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا نَرَاهُمْ، اَللّٰهُمَّ أَيْسِهُ مِنَّا كَمَا أَيْسَتَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَقَنِّطْهُ مِنَّا كَمَا قَنَّطْتَهُ مِنْ عَفْوِكَ، وَبَاعِدْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَكَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جَنَّتِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

'Ey **Allâh**! Gerçekten Sen bize düşmanlarımızdan büyük bir düşman musallat ettin ki ayıplarımızı görmektedir, avretlerimizi bilmektedir, o ve zürriyeti bizim kendilerini görmediğimiz taraftan bizi görmektedir. Ey **Allâh**! Onu rahmetinden ümitsiz bıraktığın gibi, bizden de ümitsiz bırak, ona affından ümit kestirdiğin gibi, bizden de ümit kestir, doğuyla batı arasını uzaklaştırdığın gibi ve onunla cennetinin arasını uzaklaştırdığın gibi, bizimle onun arasını uzaklaştır.

Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle muâmele eyle, şüphesiz ki gerçekten Sen her şeye hakkıyla gücü yetensin!' duâsını okurum (onun için sen beni saptırmaya yol bulamazsın)!" dedim. *(İbni Acîbe, el-Bahru'l-medîd, 2/346; Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-İlâhiyye ve'l-ed'ıyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:181)*

ÖZELLİKLE ABDEST HUSÛSUNDAKİ VESVESE İÇİN OKUNACAKLAR

1) Vesvelerin def edilmesi için aşağıdaki dua ve âyet-i kerîmeler altlarında yazılan adetlerce okunur:

«أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.»

(70 kere)

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۝ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾

(11 kere)

﴿بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

(21 kere)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

(21 kere)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلٰهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ اَلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

(21 kere)

﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾

(7 kere)

2) Her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın, kendisiyle şeytanın vesveseleri arasına engel sokmasını istiyorsa şu duayla dua etsin:

«يَا اَللّٰهُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا حَفِيظُ يَا رَؤُوفُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ، حُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُكَ وَعَلَى أٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

3) Yine böylece vesveseye mübtelâ olan kişi sağ elini göğsünün üzerine koyarak, yedi kere:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْخَلَّاقِ الْفَعَّالِ.»

desin. Sonra **Allâh-u Te'âlâ**'nın:

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ﴾

kavl-i şerîfini okusun.

4) Üstad **Ebu'l-Kāsım el-Kuşeyrî** *(Rahimehullâh)* **Ahmed ibni Atâ er-Ruzbârî Hazretleri**'nin şöyle dediğini nakletmiştir: "Ben abdest işlerinde çok aşırı giderdim, bir gece çok su kullanmama rağmen kalbim rahatlamayınca **Rabb**ime 'Affını isterim, affını isterim' deyince, bir hâtifin 'Af ilimdedir (fıkha göre abdest aldıktan sonra daha vesvese etme)' diye seslendiğini duydum. Sonra bu hal benden kayboldu."

5) Ulemânın beyanı vechile; Abdest, namaz ve benzeri konularda vesveseye mübtelâ olan kişi "Lâ ilâhe illallâh" kavlini çok tekrar etmelidir, çünkü şeytan zikri duyunca geri kaçar. Zikirlerin başı ise "Lâ ilâhe illallâh" zikridir. Bundan dolayı müridleri terbiye eden ve sâlikleri yetiştiren seçkin meşâyih halvet ehli için tevhid zikrini seçmişler, onlara buna devam etmelerini emretmişlerdir ve: "Vesveyi defetme hususunda en faydalı ilaç **Allâh**'ın zikrine yönelip, onu çok yapmaktır" demişleridir.

6) Ahmed ibni Ebi'l-Havârî Hazretleri şöyle anlatmıştır: "Bir kere **Ebû Süleyman ed-Dârânî Hazretleri**'ne vesveseden şikayet edince, bana: 'Vesvesenin senden kesilmesini istiyorsan, onu hissettiğin zaman ferahlan (sevince boğul), çünkü sevindiğin zaman o hal senden kaybolur, zira şeytanın en kızdığı şey müminin sevinmesidir, üzülürsen vesvesesini artırır' buyurdu."

İşte bu söz bazı büyüklerin: "Vesveseyle ancak imanı kâmil olanlar imtihan olunur, zira hırsız boş eve girmek istemez" şeklindeki beyanlarını teyid eder mâhiyettedir. *(Nevevî, el-Ezkâr, Ezkâr ve'd-de'avât:17, sh:115; Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-İlâhiyye ve'l-ed'ıyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:181-183)*

BÜYÜ BELÂSINDAN ŞİFAYÂB OLMAK İÇİN YAZILIP ÜZERİNDE TAŞINMASI GEREKEN ÂYET-İ KERÎMELER VE ZİKİRLER

Büyünün şifâsı için önceki yazılarımızda zikrettiğimiz hadîs-i şeriflerde geçen büyüden kurtulma ve şifâ bulma terkiplerinden ayrı olarak aşağıda zikredeceğimiz âyet-i kerîme ve zikirlerden oluşan terkipler yazılıp hasta bunu üzerinde taşırsa biiznillâhi Te'âlâ şifâ bulur.

a) Birinci Terkip: Hasta aşağıdakileri yazıp üzerinde taşır:

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۞ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۞ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ۞ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلٰهِ النَّاسِ ۞ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

﴿اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ اَللهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾،

«وَمَا عَمِلَ لَكَ السَّاحِرُ يَا هٰذَا أَبْطَلْتُهُ عَنْكَ بِالْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا»، ﴿قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾، ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾، ﴿وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾، ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾، ﴿فَاللهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾، ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، «قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ، حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

b) İkinci Terkip:

Yedi kere besmele-i şerif yazılıp ardından da şu terkip yazılır:

﴿قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾، ﴿يَدُ اللهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، وَعَصَا مُوسَى بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ، ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، ﴿فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾، شَاهَتِ الْوُجُوهُ شَاهَتِ الْوُجُوهُ شَاهَتِ الْوُجُوهُ، ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾، «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ مَالِكِ الْمُلْكِ.»

İbni Ebî Hâtim *(Rahimehullâh)* şöyle anlatmıştır: "Aşağıda zikredilecek âyet-i kerîmeler, içinde su olan bir kaba okunup, büyülü hastanın başına dökülür ve ardından hasta o sudan biraz içip kalan suyla yıkanırsa biiznillâhi Te'âlâ şifâya kavuşur. Sonra o su ekinlere dökülür ve bu işlem yedi gün tekrar edilir."

﴿اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾،

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۞ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۞ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۞ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ۞ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلٰهِ النَّاسِ ۞ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۞ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۞ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۞ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾،

﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾، ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ۝ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ۝ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ۝ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾

(Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-İlâhiyye ve'l-ed'ıyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:155-158)

ESMÂULLÂHİ'L-HÜSNÂ

ON BİRİNCİ İSM-İ ŞERÎF «اَلْمُتَكَبِّرُ» İSM-İ CELÎLİ

İmâm-ı Zerrûk, **Mâu'l-Ayneyn** ve **İmâm-ı Şebrâvî** *(Rahimehumullâh)*ın beyanları vechile; «اَلْمُتَكَبِّرُ» ism-i şerîfinin mânâsı "Kendisinden başka hiçbir kimse için ululuk ve azamet vasfı kalmayacak şekilde kullarına emrini zâhir etmesiyle (kullar istesin veya istemesin onlar hakkındaki hükümlerini icrâ ederek) yücelik ve azametini izhâr eden Zat" demektir.

Nitekim hadîs-i kudsîde: **"Kibriyâ** (kibir, azamet, yücelik ve ululuk) **Benim kıyâfetimdir, azamet** (ululuk ve büyüklük) **de Benim örtümdür, her kim bu iki şey husûsunda Benimle çekişirse** (Bana bunlarda ortak olmaya kalkışırsa) **onu cehenneme atarım"** buyrulmuştur ki buradaki "Kıyâfet" lafzıyla **Allâh-u Te'âlâ**'nın Kendisine has olan kibriyâ sıfatına işâret edilmiştir.

İmâm-ı Fahrurrâzî *(Rahimehullâh)*ın beyanına göre: "Bu ism-i şerîfi tefsir sadedinde en güzel kelâmı **İmâm-ı Gazâlî** *(Rahimehullâh)* serdetmiştir ki, o bu konuda şöyle buyurmuştur: 'Mütekebbir; kendi zâtına nisbetle diğerlerini hakir gören demektir ki bu zat azamet ve kibriyâyı kimseyle paylaşmayıp sadece kendisinde görür. Kendisinden başkalarına tıpkı kralların kölelerine bakışı gibi bakar. Şayet kendisinde gördüğü bu hal doğruysa, bu durumda kibirlenmesi onun hakkı olur ve bu varlık kibirlenmesi husûsunda sevilir ki bu da ancak mutlak mânâda **Allâh-u Te'âlâ** hakkında düşünülebilir. Ama bir varlığın kendisinde gördüğü bu hal kuru bir iddia ise azamet ve kibriyâ sıfatlarını kendine yakıştırması zemmolunan ve tamamen bâtıl olan bir vasıf olur.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Allâh-u Te'âlâ**'nın: **'Kibriyâ Benim kıyâfetimdir, azamet de Benim örtümdür, her kim bu iki şey husûsunda Benimle çekişirse onu cehenneme atarım'** buyurduğunu nakletmiştir.

Dolayısıyla kibirlenmek **Allâh-u Te'âlâ** hakkında medih ve kemal sıfatı olup, **Allâh-u Te'âlâ**'dan gayrısı için noksanlık ve kusur sıfatıdır.'

Ârifler demiştir ki: 'Mütekebbir; kibirlenme ve hükümdarlık husûsunda tek olup, ululuk ve güçlülükte nazîri (dengi) bulunmayan demektir.'

Ayrıca Mütekebbir ism-i şerîfi: 'Kullarına ihsan etmek ve onları affetmek Kendi kudret elinde olan, mülkü için yok olma tehlikesi bulunmayan ve yüceliğini asla kaybetmeyecek olandır' şeklinde tefsir edilmiştir."

Bunun yanında bâzı meşâyıh şöyle buyurmuştur: "Mütekebbir ism-i şerîfi; **İmâm-ı Gazâlî** *(Rahimehullâh)*ın hocası ve 'Mekke ve Medîne'nin âlimi' lakabıyla tanınan **İmâmu'l-Harameyn el-Cüveynî** *(Rahimehullâh)*ın da buyurduğu gibi tenzih (noksanlıklardan uzak tutma) mânâlarını cemeden bir ism-i şeriftir.

Her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın kibriyâ sıfatını bilip takdir ederse, onun için kibirden hiçbir nasip kalmaz. Bu kişide kendisini helâke sürükleyecek şeyler yok olup, nefsi kötü huylarından arınarak Hakk'a uyar, azgınlıkları durulur ve **Allâh-u Te'âlâ**'dan gayrı hiçbir şeyde huzur bulamaz.

İnsanların fıtratları **Allâh-u Te'âlâ**'ya itaat etmek üzere yaratıldığı gibi, aynı şekilde bu ism-i şerîfin ifâde ettiği mânâ olan kibir ve gururlanmaya hevesli olarak da yaratılmıştır. Bu yüzden namazda iftitah tekbiri alınacağı zaman **Allâh-u Te'âlâ**'nın "Ekber (En büyük)" olma vasfı zikredilerek insanın bu fıtratı (kendini büyük görmesi) yok edilip, diğer fıtratı (olan Allâh-u Te'âlâ'nın büyüklüğünü takdir etme tabiatı)nın canlandırılması hedeflenmiştir. *(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:41-42; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:18-19; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:321-322)*

«اَلْمُتَكَبِّرُ» İSM-İ CELÎLİNİN HAVÂSSI

1) Her kim bu ism-i şerîfi devamlı zikretmeyi kendine âdet edinirse kıymeti artar ve hiçbir kimse kendisine her hangi bir şekilde muhâlefet edemez.

2) Bu ism-i şerîfin bir özelliği de, kendisini zikredeni zorba kimselerden koruması ve onlara karşı sözlerini tesirli kılmasıdır.

3) Bu ism-i şerifte bağlama ve çözme sırrı bulunduğu için açıkça kötü işler yapan kimse üzerine, onu o işlerden engellemek niyetiyle on kere okunursa o kişi kötülükten bağlanır.

4) Maksatlarına ve hayırlı isteklerine ulaşmak isteyen bu ism-i şerîfi çokça zikrederse biiznillâhi Te'âlâ isteklerine nâil olur.

5) Her kim bu ism-i şerîfi eşiyle cimâ yapmadan önce on kere zikrederse **Allâh-u Te'âlâ** kendisine sâlih bir erkek evlat verir.

6) Her kim bu ism-i şerîfi üç köşeli bir yüzük üzerine nakşedip, üzerinde taşır ve o yüzük elindeyken bir zâlimin yanına girerse o zâlim kişi kendisine bo-yun eğip, itaat eder.

7) Cuma günü ezânî saatle (akşam namazının sürekli on ikide olduğu eski saatle) saat yedide bu ism-i şerîf bir şehrin etrâfındaki sûrun veya bir ev, bostan ya da dükkan gibi yerlerin duvarlarının doksan dört ayrı yerine yazılırsa, **Cenâb-ı Hakk** o şehri, hâneyi veya bostanı her türlü âfetten, tasallut ve tacâvüzden masûn buyurur (korur).

8) Bu ism-i şerîfi üç köşeli bir yüzüğe nakşedip üzerinde taşıyan kişi onu taşıdığı halde her hangi bir cebbarın veya zâlimin yanına girerse, o cebbâr ve zâlim ona karşı zelîl ve münkād (boyun eğici) olur.

9) Her gün sabah namazını müteâkiben altı yüz altmış dört kere «يَا مُتَكَبِّرُ» (Yâ Mütekebbir) zikrine devam eden kimseye tüm cebâbire (zorba kişiler) itaat eder ve herkes indinde kelâmı nâfiz (sözü geçerli) olur.

10) Bu ism-i şerîfi bir temiz kağıt üzerine yüz bir defa yazıp başı üzerinde taşıyan kimsenin kadr-u kıymetini Cenâb-ı Hakk âlî (yüce) kılar. *(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:42; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât, sh:23; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:321-322; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:19; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, sh:64-65)*

Not: Erba'în-i İdrîsiyye'den sıramıza gelen onuncu ism-i şerîf inşâallâh bir dahaki ay yazılacaktır.

MÜCERREBAT'TAN

MEŞÂYİH-I KİRÂM TARAFINDAN TECRÜBE EDİLMİŞ BAZI HAVÂSS-I 'İZÂM

BESMELE-İ ŞERÎF HAKKINDA BİRKAÇ HAVAS

1) Her kim aşağıda yazılı olan besmele duasını yüz on sekiz kere okuyup (kırmızı işaretli kelimenin yerinde isteğini zikrederek), dua ederse isteği ne olursa olsun duası kabul olur:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَبِحَقِّ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَبِهَيْبَةِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَبِمَنْزِلَةِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اِرْفَعْ قَدْرِي وَيَسِّرْ أَمْرِي وَاشْرَحْ صَدْرِي يَا مَنْ هُوَ كٓهٰيٰعٓصٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ الٓمٓ الٓمٓرٰ حٰمٓ، اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، بِسِرِّ الْهَيْبَةِ وَالْقُدْرَةِ وَبِسِرِّ الْجَبَرُوتِ وَالْعَظَمَةِ اِجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُتَّقِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ الْمُحِبِّينَ وَافْعَلْ لِي كَذَا، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى أٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

2) Allâme el-Hatîb *(Rahimehullâh)*ın besmele üzerine yazmış olduğu mukaddimesinde zikretmiş oldukları da besmelenin fazîletine delâlet eder ki, o şöyle buyurmuştur:

"Rivayete göre; **Âdem** *(Aleyhisselâm)*a ilk nâzil olan 'Bismillâhirahmânirrahîm' oldu. Bunun üzerine **Âdem** *(Aleyhisselâm)* onu çok zikretmeye başladı ve **Allâh-u Te'âlâ** tevbesini kabul edip, günahlarını bağışladı.

Besmele-i şerif sonra kaldırıldı ve **Nûh** *(Aleyhisselâm)* zamanında yeniden indirildi, o da gemideyken bunu okudu ve bunun üzerine gemisi Cûdi Dağı üzerine oturdu. Daha sonra Besmele-i şerif kaldırıldı ve **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm*a indirildi. O, mancınığın kefesindeyken bunu okudu ve ateş **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*için bir serinlik ve mükemmel bir esenlik oldu.

Sonra kaldırıldı ve **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*a indirildi. **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*da Besmele-i şerifle Firavun'u ve ordusunu mahvetti ve Besmele-i şerifin bereketine deniz kendisi için yarıldı. Sonra kaldırıldı, daha sonra **Süleyman** *(Aleyhisselâm)*a indirildi.

Allâh-u Te'âlâ Besmele-i şerifin bereketiyle cinleri, insanları ve kuşları ona itaatkâr kıldı. Kendisi hangi şeye Besmele-i şerifi okursa illa **Allâh-u Te'âlâ** o anda o şeyi kendisine itaatkâr kıldı.

Sonra kaldırıldı ve **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*zamanında yeniden indirildi. Kendisi Besmele-i şerifin bereketiyle anadan doğma körleri ve alaca hastalarını iyileştirdi ve hatta ölüleri diriltti. Sonra kaldırıldı ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e indirildi ve bu **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* için büyük bir fetih oldu.

Allâh-u Te'âlâ yemin etti ki; "Hangi bir mümin bir işinde bunu okursa illa ki o işinde bereket kılınır, Ümmet-i Muhammed'den her kim bunu okuyup da bir istekte bulunursa o isteği ne olursa olsun muhakkak ki kabul olur."

3) Her kim uyumadan önce Besmele-i şerîfi yirmi bir kere zikrederse Allâh-u Te'âlâ o gecede kendisini şeytandan, hırsızın şerrinden, ânî ölümden ve her türlü belâdan muhafaza eder.

4) Her kim bir zâlimin yüzüne karşı Besmele-i şerîfi elli kere okursa Allâh-u Te'âlâ muhakkak onu zelîl eder.

5) Besmele-i şerîf hangi bir ağrı-sızı üzerine her gün yüzer kere okunmak üzere üç gün okunursa muhakkak ki **Allâh-u Te'âlâ** o ağrıyı izâle eder (giderir).

6) Her kim Besmele-i şerîfi içinde su olan bir kaba yedi yüz seksen altı kere okuyup, bu suyu kendisini sevmesini istediği kişiye içirirse, mu-hakkak o kişi onu şiddetli bir sevgiyle sevmeye başlar.

7) Her kim Besmele-i şerîfi içinde su olan bir kaba yedi yüz seksen altı kere okur da anlayışı ve zekâsı kıt olan kişi yedi gün boyunca güneş doğarken bu sudan içerse zekâsı kuvvetlenir ve her işittiği şeyi ezberlemeye başlar. *(Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrabât, sh:5-6)*